

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with short, dark hair and a light beard, wearing a dark blue plaid suit jacket, a light blue shirt, and a dark tie. He is looking directly at the camera with a serious expression. The background is dark with ornate, golden-brown decorative elements. Overlaid on the image is the title 'Forbidden FRIEND' in a mix of orange script and white bold sans-serif fonts. Below the title is the subtitle 'HIS BEST FRIEND'S BROTHER' in orange sans-serif font, and the author's name 'R. CAYDEN' in white bold sans-serif font. A small pink cherry blossom icon is positioned to the right of the word 'FRIEND'.

Forbidden
FRIEND

HIS BEST FRIEND'S BROTHER

R. CAYDEN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

YASAK ARKADAŞ

EN İYİ ARKADAŞININ KARDEŞİ, İKİNCİ KİTAP

R. CAYDEN

Telif hakkı © 2020 R. Cayden Tüm
hakları saklıdır.

Kapak tasarımı: [Black Jazz Design](#)

Beta okuma: Megan Dischinger, [LesCourt Author Services](#)

Düzenleme: MA Hinkle, [LesCourt Author Services](#)

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Özet

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28 Epilog

Yazar Hakkında R.

Cayden'in Diğer

Eserleri

ÖZET

İş yerinde, evde... En iyi arkadaşımın ikiz kardeşi her yerde karşımda beliriyor ve beni baştan çıkarıyor.

Leo

Pis ellerini kardeşimden çek.

Kai'nin kardeşi bizim daireye taşınmadan önce koyduğu tek kural bu. Ona sorun olmadığını, bununla başa çıkabileceğimi söylüyorum.

Sonuçta o ve River birbirlerinin aynısı ve ben Kai'ye aşık değilim.

Ya da başka birine. Ben tek gecelik ilişkiler yaşayan biriyim.

River ise tam tersi: umutsuz bir romantik, bekar kalmayı hiç beceremeyen biri.

Biz bir felaket olurduk. Peki, o taşındıktan sonra, neden birdenbire onu gülümsetmenin ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmeden duramıyorum?

Neden kendime işkence ediyorum, onun dokunuşunu hayal ederek? En iyi arkadaşımın kardeşi yasak, ama Kai haklı.

Onu kirli ellerimle okşamak için can atıyorum.

Forbidden Friend, düşük gerilimli, tatlı ve ateşli bir M/M romantizm romanıdır. Gizli ofis ilişkilerini ve çok mutlu bir sonuca doğru ilerlerken romantik cazibelere kapılan iki erkeği konu almaktadır. Tek başına da okunabilir, ancak *His Best Friend's Brother* serisinin bir parçası olarak okunduğunda daha çok beğenilir.

BİRİNCİ BÖLÜM

LEO

"Ne demek, *kirli ellerimi kardeşinden uzak tutmak?*"

Kai gözlerini devirdi. Oda arkadaşım, iş ortağım ve üniversiteden en yakın arkadaşım masasının kenarına yaslandı, kollarını göğsünde rahatça kavuşturdu. Koyu gri Hugo Boss takım elbisesi, ofisinin iç mekanı gibi şık ve tamamen işlevseldi.

"Bana bu numarayı yapma Leo," dedi alaycı bir şekilde, benim sahte kızgınlığımı görmezden gelerek. "Alec Madden seni birinci sınıfta mezuniyet balosuna götürdüğünden beri ikinci bir randevuya çıkmadın. Kardeşim yedek odada kalacaksa, onun kalbini kırmana izin veremem."

Dişlerimin arkasını yaladım. "Kardeşinin bana aşık olacağını mı söylüyorsun? Bunun nasıl olabileceğini anlıyorum, ben oldukça dayanılmaz biriyim."

Kai'nin bana fırlattığı kağıt topunu kaçırdım. "Kendine bunu söylemeye devam et. En azından müşteriler senin kendini beğenmiş tavrını seviyor."

"Ben kibirli miyim? Senin ikiz kardeşinle yatmaya çalışacağımı düşünen sensin." Gözlerimi kısarak başımı yana eğdim. "Belki yeni bir saç kesimi yaptırıp birkaç kilo alırsan..."

Bir başka buruşuk kağıdı da kaçırdım. Bu gidişle Kai, üç aylık finans raporunun tamamını bana fırlatacaktı.

"İkimiz de biliyoruz ki, eğer yabancı olsaydık, sen bana asılıydın," diye homurdandı ve ayağa kalktı. "Tek söylediğim, River duygularını kontrol altında tutmakta pek iyi değil. Sen sonsuz sayıda rastgele ilişkiye girebilirsin, ama o kendisine zaman ayıran her yetişkin insana aşık oluyor. Kendini tamamen kaptırıyor, kendini tamamen kaybediyor ve sonunda inciniyor." Elini alnına sürdü. "Zor bir dönem geçirdi

ve hayatını düzene sokmak için Pittsburgh'a geliyor. Bana bir iyilik yap, hepimiz için işleri kolaylaştır, tamam mı?"

Ayağa kalktım ve ceketimi düzelttim. "Bu muhteşem ortaklığın devam etmesi için ne gerekiyorsa yaparım," dedim göz kırparak. Çıkmak için döndüğümde, kapıda durup ellerime baktım. "Gerçekten bunların kirli olduğunu mu düşünüyorsun?"

Kai güldü. "Son birkaç ayda bu ellerin dokunduğu tüm yerleri gözden geçirmek ister misin?"

"Son birkaç ay mı? Hafızamın o kadar iyi olduğunu sanmıyorum."

Kai beni yatak odası maceralarımından dolayı yargılamıyordu. Eğer bununla bir sorunu olsaydı, üniversite dairemize rastgele erkekleri getirmeye başladığımda yollarımız ayrılırdı.

Seks hayatım söz konusu olduğunda, pragmatik olmayı severdim. Kai ve benim halkla ilişkiler şirketimiz için büyük planlarımız vardı ve on yıl önce aldığım ilk halkla ilişkiler dersinden beri, bu başarıya odaklanmıştım. İlişkiler ve aşk benim tarzım değildi ve zaten yoğun programımda arkadaşlarımla bir şeyler içmekten başka bir şey yapmaya vaktim yoktu.

Aşkın ne kadar dikkat dağıtıcı olabileceğini hatırlamam gerekirse, ajansımıza bakmam yeterliydi. Müşterilerimiz, çoğu kalplerinin etkisiyle, bitmek bilmeyen seks skandalları ve son derece kötü karar verme becerileri sergiliyorlardı.

Ya da vücudun diğer bazı bölgeleri.

Kai ve benim Pittsburgh şehir merkezinde dönüştürdüğümüz açık depo alanından oluşan ofiste dolaştım. Sadece on tam zamanlı çalışanımız vardı, ama ofis yoğun ve hareketliydi. Medya ekibimiz büyük cam konferans odasında toplanmıştı ve ofis müdürümüz Xavier girişe yakın bir yerde oturmuş, telefonuyla konuşurken aynı anda klavyeye de basıyordu. Öndeki pencereler odayı ışıkla dolduruyor ve pozitif enerjiyle dolduruyordu. Arkada, sosyal medya uzmanımızı yoga matında uzanırken gördüm.

Silver Lining, modaya uygun, ileri görüşlü ve her açıdan başarılı bir şirketti. Kai ve benim son yıllarda başardıklarımızı düşündüğümde, kimsenin inanmadığı bir start-up'tan şu anki bölgesel güç merkezine dönüşmemiz, aklıma tek bir düşünce geldi ve bu düşünce o kadar güçlüydü ki, diğer tüm arzularımı bastırdı.

Daha fazlasını istedim.

Daha fazla prestij. Daha fazla para. Daha fazla özel müşteri.

Tıpkı bir kurtun kanın tadını aldığı gibi, dilimin ucunda tadını alabiliyordum.

PR ile tanışmadan önce hiçbir konuda yetenekli değildim. Kendime güvenim yoktu, başımı belaya sokma gibi kötü bir alışkanlığım vardı ve hayatım boş boş geçiyordu. Ama yolumu bulup Kai ile tanıştıktan sonra, enerjimi doğru yere yönlendirebildim ve başarının getirdiği mutluluğu yaşayabildim.

İyi olduğum bir şey bulmak beni değiştirdi. Bana bir amaç verdi.

Kişisel ofisime girdim, kravatımı gevşettim ve bir sonraki toplantım için dosyayı incelemeye başladım. Meredith Bell, muhteşem bir kariyerin başlangıcındaydı. Melek sesli, yetenekli bir şarkı yazarıydı. Folk rock ve synth ritimlerini benzersiz bir şekilde harmanlayarak akılda kalıcı, eğlenceli hitler yaratıyordu ve klasik film yıldızı görünümüyle adeta kamera karşısında olmak için yaratılmıştı.

Keşke tekilayı kaldırabilseydi.

"Leo," Meredith kapıyı çalmadan ofisime girerken inledi. Kocaman yuvarlak siyah güneş gözlükleri ve büyük beden Oxford gömleği gibi görünen bir elbise giymişti. "Tanrıya şükür bugün müsaitmişsin."

Tüm müşterilerimiz gibi, Meredith de kişisel krizlerini dünyayı sarsan olaylarmış gibi gösterme eğilimindeydi.

"Bu sefer magazin dergileri ne yakaladı? Bar taburesinde üstsüz dans mı? Yaşlı bir beyefendiyle gece yarısı randevusu mu?" Ayağa kalkıp onu yanağından öptüm. "Yoksa beni çok mu özledin?"

Güneş gözlüklerini çıkardı ve gözünün altında kocaman bir morluk ortaya çıktı. "Eski kız arkadaşım ile karşılaştım."

Kaşlarımı kaldırdım. "Anladığım kadarıyla aranız iyi bitmemiş?"

Meredith, müşterilerimin maksimum konfor ve dürüstlük içinde konuşabilmeleri için masamın karşısına koyduğum büyük, rahat koltuklardan birine çöktü. "Şey, içki içmeye çıkmıştım..."

Başımı salladım. "Mhmm. Devam et."

"Onu barın karşısında gördüm ve düşündüm ki, belki de bu bizim için bir şans daha denemek için doğru zamandır? İkinci şans aşkı hakkında bir single hazırlamak üzereyim, henüz biseksüel olduğumu büyük bir patlama ile açıklamadım ve o da hatırladığımdan daha da güzel görünüyordu."

Müşterilerimin çoğunun hayatlarına bu şekilde bakması beni çok üzüyordu. Meredith bütün gün aşk şarkıları yazıyordu, ama kendi kalbi söz konusu olduğunda, diğer insanları sadece kariyerine ne katabilecekleri açısından değerlendiriyordu.

Ben romantizmden uzak duruyor olabilirim, ama en azından kariyerimle kalbimi karıştırarak kendimi kandırıyordum.

Stres topumu aldım ve sıkıca sıktım. "Ve o da senin sevgini morarmış bir gözle mi ödüllendirdi?"

"Hayır." Meredith dudaklarını büzdü. "Onu öpmeye çalıştığımda, yeni kız arkadaşı bana yumruk attı." Telefonunu çıkardı ve masama attı. "Ve Instagram Live'da!"

Video tekrar tekrar oynatılırken iç geçirdim. "Bunu neden canlı yayınladın?"

Gözlerini devirdi. "Tanıtım için. Şarkım için. Dikkatini vermiyor musun Leo?"

"Öncelikle, benim onaylamadığım hiçbir tanıtım kampanyası yapmayacaksın." Telefonu masanın üzerine geri ittim. "İkincisi, bu hikayeye bir an önce başlamalıyız. Seni doğrudan konferans odasına gönderiyorum." Sıcak bir gülümsemeyle ayağa kalktım ve toplantının bittiğini belli ettim. "Büyük çıkışın çoktan başladı, Meredith. Şimdi acele et ve ekibimle birlikte geri kalanı yaz."

O ayrıldığında, homurdanarak sandalyeme geri oturdum.

Ne karmaşa. Meredith'in flört etme tarzını düşününce, önümüzde daha sayısız karmaşa olacağını biliyordum. Şansımız yaver giderse, kontrolü ele alıp sürekli kötü ayrılıkları ve melodramatik kavgaları onun markasına dönüştürebilirdik.

Seks skandalları, kariyerleri batırabildiği kadar kolayca albüm satışlarını da artırabilirdi.

Tanrıya şükür ki, flört uygulamaları, modern flört kültürü ve eşcinsel barlarındaki happy hour var. Beni, uzun zamandır unutulmuş bir eski sevgili ya da karşılıksız aşk yüzünden toplum içinde kendimi rezil ederken asla göremezsiniz. Kendimi tek gecelik ilişkilerle sınırladım ve bu katı kural sayesinde kariyerim gelişti ve Silver Lining, ülkedeki en popüler yeni PR şirketlerinden biri olmaya hazırdı.

Kai haklı olabilir. Ellerim biraz kirli olabilir.

Sayamayacağım kadar çok erkeği okşamış, sıkılmış ve ovmuşlardı.

Ama kirli eller ve hızlı, terli bir rahatlama, morarmış gözler ve melodramaya her zaman tercih ederim.

İKİNCİ BÖLÜM

NEHİR

Havaalanından çıktım, kollarım bagajlarla ağırlaşmıştı ve taksi çağırmak için uğraşıyordum. Yirmi yaşında ayrıldığımdan beri Amerika Birleşik Devletleri'ne neredeyse hiç dönmemiştim ve eve dönmek hem garip hem de tanıdık geliyordu.

Keşke bunu takdir edecek kadar uzun süre gözyaşlarımı tutabilseydim.

Çantalarımı taksinin arkasına attım ama oturmadan önce Stefano'nun en sevdiği kolonyayı almak için durdum. Keskin meşe kokusu, kalıcı bir narenciye kokusuyla ısınmıştı ve küçük mavi şişeyi burnuma götürdüğümde, son altı ay bir anda gözümün önüne geldi.

Stefano. Zümrüt yeşili gözleri ve güçlü, kare çenesi ile. Onunla ilk tanıştığımda, Roma'da tatildeydim, etrafta dolaşıyor ve sadece günün tadını çıkarmaya çalışıyordum. Septimius Severus Kemerine, devasa ve antik bir mermer kemere ulaşmıştım ve tam önünde oturuyordu.

Audrey Hepburn'ün *Roman Holiday* filminde Gregory Peck ile tanıştığı yerde oturuyordu.

Bunu asla unutmayacağım. Kalbim küt küt attı. Bunun bir işaret olduğunu biliyordum. Kendimi bildim bileli klasik Hollywood filmlerini severdim ve Stefano, genç Gregory Peck'e şaşırtıcı derecede benzeyen, ikonik, bayılmaya değer bir yerde beni bekliyordu.

Ondan sonra her şey yoluna girdi. Stefano beni baştan çıkardı ve Londra'ya dönmek yerine, onunla birlikte Roma'da kaldım. Her sabah geç saatlere kadar uyuduk ve bana kahvaltı ile birlikte küçük bir fincanda kahve getirdikten sonra, öğleden sonraya kadar seviştik. Sessiz bir sokağa açılan daracık bir dairesi vardı ve pencereleri her açtığında yakındaki fırının kokusunu alabiliyordum.

Her şeyin mükemmel olduğunu düşünüyordum. Stefano bana çok şefkatli davranıyordu; ne kadar şanslı olduğuma inanamıyordum. Ve ailesinin yaşadığı kasabada birlikte bir çiçekçi dükkanı açma fikri ortaya çıktığında, onun ellerinde eridim.

Tüm birikimlerimizi bir araya getirip kasabada küçük bir dükkanın peşinatını ödedik ve yaklaşık bir hafta sonra Stefano ile din konusunda büyük bir kavga ettik. Ertesi sabah, valizlerimi topluyordum.

Pittsburgh'un hızla geçip gitmesini izlerken iç çekip yanağımı taksi camına dayadım. Sıcak havada hafif bir yaz yağmuru yağıyordu ve şehir, ürkütücü gri ışık altında garip bir şekilde güzel görünüyordu.

Bu, ilk kez bir aşkı kaybettiğim anlamına gelmiyordu. Roma'ya tatile gitmemin tek nedeni, başka bir kalp kırıklığını atlatmaktı. İngilizceyi zar zor konuşan İspanyol bir kadınla iki ay geçirdikten, birlikte Londra'yı dolaşıp geceleri dans ettikten sonra, sonunda birbirimize söyleyecek pek bir şeyimiz olmadığını anlayacak kadar iletişim kurduk.

Kai, kalbimi çok kolay verdiğim için beni hep azarlardı ve onun haklı olduğunu biliyordum. Ben bir hayalperesttim ve kaç kez kırık kalbimi iyileştirmeye çalışsam da, yeni biri gözüme çarptığı anda, yine o hayale inanmaya hazırdım.

Asıl sorun, her zaman hayallerimde kendimi kaybetmemdi. İtalya'da küçük bir çiçekçi dükkanı kulağa harika geliyordu, ama Stefano'dan uzaklaştıkça, pişmanlıkla midem düğümlendi. Londra'daki işimi ve bununla birlikte vizemi kaybetmişim. Arkadaşlarımı görmeye, sevdiğim küçük parkta yürüyüşe çıkmaya veya pencereden yağmurun sesini dinlemeye geri dönemezdim.

İtalya'da kalmaya karar verdiğim anda hepsini bir kenara atmıştım.

Küçük mavi şişeyi cebime attım ve gözlerimi sildim. Ayrılık bir şeydi, ama kendimi Pittsburgh'da, ikiz kardeşimden yardım dilenirken bulmak, gerçek bir darbe gibi gelmişti.

Tanrıya şükür Kai beni kabul etti ve şehri tanıdıktan sonra seveceğimi biliyordum. Ama bu, saf ve basit bir yenilgiydi. On yıllık yetişkinlik dönemimin sonucuydu, her birini beynim yerine kalbimin sesini dinleyerek geçirmiştim. Üniversitede sadece iki yıl okuduktan sonra, eski romantik Fransız filmlerine olan takıntım beni bir dönem yurtdışına götürdü ve bu dönem bittiğinde, diplomamı tamamlamak için eve dönmek yerine sevimli bir kütüphaneciyi Londra'ya kadar takip etmeye karar verdim.

Hiçbir zaman bir kariyer yolu seçmedim veya son aşık olduğum kişinin isteklerinin ötesinde düşünmedim. Vize süremizi uzatmak için bulabildiğim işleri yaptım ve yağmurda yabancılarla öpüşmeye odaklandım. Kendimi bırakıp kaprislerimi takip ettim çünkü hey, hayat bir kez yaşanır ve ben o hayatı benimle paylaşacak özel birini arıyordum.

Sadece bir partnerim yoktu, aynı zamanda otuz yaşına yaklaşmıştım ve param, evim ya da işim de yoktu.

Taksi Kai'nin evinin önüne geldi, ben de bagajdan ağır çantalarımı çıkardım, nazik yaşlı kadına aslında sahip olmadığım parayı bahşiş olarak verdim ve binasına doğru sendeledim. Kardeşim ve oda arkadaşı işteydiler ve bana anahtar bırakmışlardı. İçeri girdiğimde, uzun uçuştan sonra biraz sessizlik bulduğum için minnettardım.

Ev, Skype görüşmelerinde gördüğüm gibi, sofistike, modern ve şık bir yerdi. Kai her zaman temizlik delisiydi, bu yüzden mükemmel bir şekilde temizlenmiş yüzeyler ve dağınıklığın izi bile olmayan bir ortam görmek beni şaşırtmadı. Ama o hiç şık biri olmamıştı, bu yüzden tüm bu şıklığın oda arkadaşından geldiğini düşündüm. Oturma odasındaki modüler siyah koltuk takımı, bir dizi parlak, soyut tablonun altında yer alıyordu ve açık alanın karşısında, yerden tavana kadar uzanan pencerenin önünde uzun bir ahşap yemek masası zarif bir şekilde duruyordu.

Kai iyi bir hayat kurmuştu. Bunun doğru olduğunu zaten biliyordum, ama tüm bunları bizzat görmek, bu gerçeği daha da netleştirdi.

Tanrıya şükür, en azından birimiz hayatını düzene sokmuştu. Annelerimiz bu durumdan biraz olsun rahatlamış olmalıydılar.

Mutfaktaki adada, küçük bir şarap şişesinin yanında beni bekleyen bir not buldum. Uzun saçlarımı yüzümden çekerek, Kai'nin düzgün el yazısını okudum.

*Pittsburgh'a hoş geldin! İhtiyacın olan her şeyi alabilirsin. Yatak odan koridorun sonunda sağda ve buzdolabında pizza artıkları var.
Leo ve ben saat yedi civarında döneceğiz. Seyahatinizi dinlemek ve maceralarınızı öğrenmek için sabırsızlanıyorum.
Burayı evinmiş gibi düşün, çünkü artık senin evin.
Ve en önemlisi, lütfen unutma. Burada kaldığın sürece, YENİ İLİŞKİLER KURMA!
Sevgiler, Kai*

Notu buruşturup şarap şişesini aldım. Kardeşim çok tatlıydı, ama bana ücretsiz konaklama ve yemek karşılığında koyduğu tek şartı hatırlatma fırsatını kaçırmadı.

Beni desteklemek ve hayatımda ne yapmak istediğimi bulmama yardım etmek istediğini, ama birine aşık olursam bu planın suya düşeceğini söyledi. Uzun süre ayrı kaldıktan sonra birlikte geçireceğimiz zamanın değerini bilmek istiyordu ve ben de bunu onurlandırmak istedim.

Ayrıca onu suçlayamazdım. Her konuda haklıydı.

Yedinci sınıfta yaz kampında ilk erkek arkadaşımla tanıştığımda onu terk ettiğimden beri ben de aynı şeyi yapıyordum.

Marsilya'da geçireceğim yurtdışı eğitim döneminden önce, Amerika'da onunla gelecek sonbahar için, kesinlikle hiç adımımlı atmadığım bir daire için kira sözleşmesi imzalamıştım.

Banyoyu buldum, kıyafetlerimi çıkardım ve şık metal odayı buharla doldurmaya yetecek kadar su ısınana kadar duş musluğunu çevirdim. Kaslarım gevşedi ve uzun uçuştan sonra hissettiğim kuru, geri dönüştürülmüş hava hissi kaybolurken uzun bir nefes verdim.

Kai'nin endişelenmesine gerek yoktu. O anda, yeni bir aşık düşünmüyordum zaten. Göğsümün arkasında hâlâ hassas bir his vardı, Stefano'yu bir daha asla gremeyeceğimi hatırlatan bir çekişme hissi.

Çünkü kalbimi kaç kez versem de, parçalanmış halde geri verildiğinde her seferinde yine de çok acı veriyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

LEO

Günün son müşterim beni ekti, bu yüzden onun ısrarıyla pahalı bir barda tek başıma bir kokteyl içtikten sonra, bir kez olsun eve biraz erken döndüm.

Sonunda gizemli River ile tanışacağım için heyecanlıydım. O Avrupa'ya kaçtıktan sonra Kai ile ilk dairemizde yaşamaya başladım, ancak o zamandan beri oda arkadaşımın ikizi hakkında pek çok hikaye duydum.

Kai ve ben o dairede Silver Lining'i hayal etmiştik. O adama borçluydum.

Ve kendi yolunda giden birini takdir etmek zorundasın. River'ın hayatı benimkinden çok farklı görünüyordu, ama cesaretini takdir ediyordum.

Daireye girdim. Onun için bıraktığımız tek kişilik şarap şişesinin gitmiş olması dışında, River'dan hiçbir iz yoktu. Uzun uçuştan sonra bayılmış olabileceğini düşündüm, bu yüzden sessiz olmaya çalışarak kendime soğuk bir pizza ve bir bira aldım, sonra odama gittim.

Sert ahşap zeminde sessizce yürüdüm, kapıyı dikkatlice açtım ve donakaldım.

Kai'nin tıpatıp aynısı, tamamen çıplak bir şekilde yatağında yatıyordu, kalçaları havada, sert penisini pompalıyordu. Yüzü sessiz bir iniltiyle buruşmuş, gözleri sıkıca kapalıydı.

Panik.

Uzun saçlı Kai.

Tıpkı uzun saçlı Kai'ye benziyordu.

Nefesimi tuttum ve olabildiğince hızlı ve sessizce kapıyı kapattım, adrenalin damarlarımdan akıyordu. River, ben dikkatlice kapı kolunu bırakıp aceleyle uzaklaşırken, iniltiye dönüşen bir homurtu çıkardı, belli ki boşalmıştı.

Kahretsin.

Uzun saçlı Kai benim yatağında mastürbasyon yapıyordu. Ve o sesi çıkardı...

Pizza dilimini ağzıma attım ve çığlık atmamak için sertçe ısırıldım. River'ın sıcak, bronz teni ve gergin kasları gözlerimin önüne geldi. Hala arkasında yayılmış uzun siyah saçlarını ve ağzını açtığında keskin hatlı çenesini ve elmacık kemiklerini görebiliyordum.

Kai ve ben on yıldır birlikte yaşıyorduk. Onu milyonlarca kez görmüştüm ve River'ın dairede olduğunu bilmesem, o anda peruk takmış Kai'yi gördüğümü düşünürdüm.

Ama Kai, vücudumu hiç bu kadar heyecanlandırmamıştı.

Mutfağa girdim, biramın kapağını açtım ve bir dikişte içtim. Pantolonumun içindeki sikim sertleşmişti ve River'ın çıkardığı o erotik, orgazmik ses kulaklarımda yankılanıyordu.

Aynı anda hem inilti hem de homurtu. Seslerin bu kadar seksi olabileceğini bilmiyordum.

Kapının açıldığını duydum ve yine paniğe kapıldım, ama sonra benim dairemde olduğumuzu hatırladım.

Ve o bunu benim odamda yapıyordu.

Orada olduğumu belli etmek için boğazımı yüksek sesle temizledim ve koridordaki ayak sesleri durdu. Yine bir yudum bira içtim, sonra soğuk şişeyi başımın yanına tuttum, ama kalbim hala çarpıyordu. "Hey, River. Sen misin?" diye seslendim.

Koridordan yavaşça geldi. Kalçalarından aşağı sarkan bir eşofman altı giymişti ve siyah tişörtünün alt kısmı, göbek deliğinin üstünde dans edecek kadar kısaydı.

Siktir. Bu gerçekten kafa karıştırıcıydı.

Tezgahın kenarından tutundum. "Hey, geldin," dedim olabildiğince rahat bir şekilde.

"Evet, sen Leo olmalısın." Yanaklarının altında pembe bir kızarıklık vardı, ama utanmış mıydı yoksa mastürbasyon yapmaktan kızarmış mıydı, anlayamadım. "Tanıştığımıza memnun oldum, beni ağırladığın için çok teşekkürler."

"Önemli değil. İhtiyacın olan her şeyi buldun mu? Koridorun sonundaki sol taraftaki oda senin."

River cevap vermek üzereydi, sonra ağzını kapattı. "Oh, sanırım çantalarımı yanlışlıkla senin odana koymuşum. Senin odan, dekorasyon falan olmayan oda mı? Misafir odası gibi görünüyordu."

Kıkırdadım. "Çoğu insan sıkıcı bulur," dedim. "Ben rahatlatıcı buluyorum."

River parmağını kaldırdı ve beni gülümseten bir şekilde durdu. "Bir dakika. Eşyalarımı taşıyayım." Aceleyle uzaklaştı ve arkasından "Üzgünüm!" diye seslendi.

Ona yaptığı karışıklığı temizlemesi için zaman verdim ve kendimi toparlamak için elimden geleni yaptım. River, onu gördüğümü fark etmemişti, bu iyi bir şeydi, ama şimdi normal bir insan gibi davranmaya çalışırken kafamdaki bu garip durumu saklamam gerekiyordu.

Pizza kabuğunu ağzıma attım ve birayla yuttum. Bir dakika sonra River geri döndü. Mutfağın köşesinden dönerken ipeksi, omuz uzunluğundaki saçlarını eliyle düzeltti ve onun hareketlerinin Kai'ninkinden ne kadar farklı olduğunu fark ettim.

Tabii ki farklı olacaklardı, diye kendimi azarladım. Onlar farklı insanlardı.

"Bugün firmada işler nasıldı?" diye sordu River. "Yerleşince sizi ziyarete gelmeyi çok istiyorum."

Tezgahın başına oturdum. "İyi. Kai ve ben uzun süre buradaki daireden şirketi yönetiyorduk, evden çıkmak bile hala lüks gibi geliyor."

River güldü ve ben de bunun rüzgâr çanları gibi sesini duymazdan gelmeye çalıştım. "Ve şimdi Kai ofiste yaşıyor gibi görünüyor. Ne zaman Skype'tan ararsam, orada oluyor."

"İkimiz de orada çok fazla zaman geçiriyoruz," diye itiraf ettim. "Ama en azından eğleniyoruz."

"Evet, web sitenize baktım. Müşteri listeniz çok büyümüş."

"Daha fazla müşteri, daha fazla drama," dedim. "Ama PR böyle işliyor. En yoğun müşterilerimden biri bugün eski kız arkadaşının şu anki kız arkadaşından aldığı mor gözle geldi. Romantik bir yeniden birleşme girişimi korkunç bir şekilde ters gitmiş."

River yüzünü buruşturdu. "Kulağa karmaşık geliyor. Romantik buluşmalar genellikle teoride gerçekte olduğundan çok daha iyidir, bence." Söyleyiş şekli, bu konuda deneyimi olduğunu ima ediyordu ve onun bakışlarını yakaladığımda, gözlerinde bulutlar olduğunu gördüm

gözlerinde bulutlar olduğunu gördüm. Dudaklarında dostça bir gülümseme olsa da, biraz yorgun ve üzücü bir şeyden etkilenmiş görünüyordu.

Yumuşak bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Tavsiyeni müşteriye ileteceğim, ama dinlemeyeceğini biliyorum. Neyse, onların kötü ayrılıkları benim cüzdanıma iyi geliyor ve işlerim beni meşgul ediyor." River, sanki yanlış bir şey söylemişim gibi yüzünü buruşturdu ve ben de gergin bir şekilde konuyu değiştirdim. "Peki ya sen?" diye sordum. "Pittsburgh için bir plan yaptın mı?"

Kafasını salladı. "Hâlâ yerleşmeye çalışıyorum."

Kapının açıldığını duydum ve River döndü. "Kai?" diye bağırdı.

"Küçük kardeşim?"

Gülümsedim ve River'ı takip ederek dairenin önüne çıktım. İzlerken, kardeşler uzun bir kucaklaşmaya başladılar. Kai, bazen bana yaptığı gibi, duygusal olduğu zamanlarda River'ın sırtına hafifçe vurdu ve birbirlerinden ayrıldıklarında, ikisinin de yüzünde kocaman gülümsemeler vardı.

Hemen birbirlerine olanları anlatmaya başladılar ve ben de geri kalan pizzayı ısıtmak ve birkaç içecek almak için uzaklaştım. Kai'nin her zamanki ciddi ifadesi kardeşi yanında yumuşadı ve River'ın yüzündeki bulutlar da aydınlandı. Kanepede, River bacaklarını altına kıvırdı ve konuşurken elini havada gevşekçe salladı ve ben de parmaklarının bir yandan diğer yana sallanmasını izlerken kendimi yakaladım.

Muhtemelen, Kai gelip River'la yatmadığım için beni azarlamamış olsaydı, o an içimde kıpırdayan hisleri serbest bırakabileceğim an olurdu. Orada oturup, onun yumuşak teni, kahverengi gözleri ve eşofmanının düşük belinden dışarı çıkan ince kalçalarının V şeklindeki çizgisine dikkatim dağılmayacaktı.

Ama Kai'nin sesi kafamda yankılanıyordu. *Pis ellerini kardeşimden çek.*

Ve River'ın yatağında çıplak duruşu zihnimde kalmaya devam etti.

Ve bu, tek düşünebildiğim şey haline geldi — kirli ellerimi kardeşinin vücuduna koymanın nasıl bir his olacağı.

"Kırmızı Şişe personel arıyor, değil mi Leo?"

Şaşırdım ve Kai'ye döndüm. Ellerini dizlerine koymuş, benden bir şey bekler gibi bana bakıyordu.

"Doğru," dedim. "The Red Bottle." River'a döndüm. "Barmen olarak çalışmak ister misin? Salı geceleri için birini işe aldılar, ama başka birinin boş pozisyon olduğunu bilen var mı diye etrafa sorabilirim."

Umarım benim sık gittiğim bir yer olmaz. Sikimi şişiren oda arkadaşımdan uzaklaşmak için gidecek yerlere ihtiyacım olabilir.

River hızla başını salladı. "Aslında hayır. Dürüst olmak gerekirse, Londra'da yaptığım gibi bir süreliğine evrak işleri ve çizelge düzenleme işleriyle uğraşmaktan memnun olurum. Sakin ve hoş bir iş olsun yeter."

Kai'nin yüzü aydınlandı ve nedenini anladığım anda içim burkuldu. "Bekle ..." diye başladım.

"Leo'nun bir asistan tutması gerekiyor," dedi Kai neşeyle, sözümü keserek. "Sen mükemmel olursun. Son ikisi işe yaramadı."

River'ın yüzü endişeli bir ifadeyle biraz buruştu. "Oh, yük olmak istemem."

"Hayır, gerçekten," diye devam etti Kai. "Maaşı iyi. Ofiste birlikte vakit geçirebiliriz. Ayrıca idari asistanlık deneyimin var, yani hak etmediğin bir aile iyiliği falan değil."

Ağzım hafifçe açıldı. Arka arkaya iki felaket işe alımdan sonra iyi bir asistan bulmak için çaresizdim, ama bu, sadece kafa karıştırıcı derecede seksi River'ı barmenim olarak çalıştırmaktan çok daha kötü olurdu.

"River bir PR şirketinde çalışmak istemeyebilir," dedim, bir bahane bulmaya çalışırken kelimelerim birbirine dolandı. "Pittsburgh'da başka birçok sektör var, biliyorsun."

"Hadi ama," dedi Kai, River'ı teşvik ederek. "Eğlenceli olur. Ve iş arama zahmetinden kurtulursun."

River son noktayı dikkatlice düşündü. Dizine parmaklarıyla hafifçe vurdu, iç geçirdi ve başını salladı. "Eğer gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsan," diye cevapladı sonunda. "Teşekkürler."

Yavaşça nefes verdim. İşe alımını engellemek için saçma bir yalan söylemek istedim, ama Kai'nin yüzündeki o büyük mutluluk ifadesini görünce kendimi çok kötü hissedirdim.

"Harika," dedim, zorla gülümsemeye çalışarak. "Sabırsızlanıyorum."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

NEHİR

Silver Lining'in girişinde duruyordum. Kravatım boynumda gevşekçe asılıydı ve içeri girip iyi bir izlenim bırakmak için kendimi motive etmeye çalışırken, elimde şekerli bir kahve sallıyordum.

Kai'nin iş ortağı ve ev arkadaşı için çalışmak hiç de hoşuma gitmiyordu. Adam yeterince nazikti, ama bana tamamen sahte görünen tuhaf bir ifadeyle bakıp duruyordu. Üstelik, müşterilerinin kalplerinin kırılmasından zevk alıyormuş gibi konuşuyordu.

Bana sorarsan, bu çok kaba bir davranış.

Leo hakkında pek iyi hissetmeme rağmen, minnettarlığımı göstermeye çalıştım. Şu anda iyi maaşlı bir yarı zamanlı ofis işi reddedebileceğim bir şey değildi ve bu bana Pittsburgh'a yerleşmek ve çökmekte olan hayatımda bir sonraki adımın ne olacağını düşünmek için yeterli zaman verecekti. Buzlu kahvemi gürültüyle yudumlayarak içeri girdim.

Mekan bana televizyon dizilerindeki havalı, modern ofisleri hatırlattı. Bira ve atıştırma istasyonu, masalardan çok kanepeler ve rahat koltuklar ve duvarlarda, apartman dairesindekine benzer modern sanat eserleri vardı. Büyük neon harflerle yazılmış şirketin adı arka duvarda parılıyordu.

"Merhaba, randevunuz var mı?" Tıraşlı kafalı ve mavi göz kalemi sürmüş bir adam, yuvarlak gümüş masanın arkasından bana göz kırptı. "Oh, sen Kai'nin kardeşi olmalısın!"

Gülümsedim. "Evet, bugün burada işe başlıyorum. Leo'nun asistanı olacağım."

Ayağa kalkmadan elini uzattı. "Hoş geldiniz. O, sağda ve solda." Elini tutar tutmaz, elini çekip bilgisayara döndü. "Sakin bir anım olduğunda kendimi tanıtmaya geleceğim," diye ekledi neşeyle.

İki tane ikinci el takım elbise vardı ve ilk günüm için yetmişli yılların havasını yansıtan bol kesimli gri olanı seçmiştim. Ancak ofisi geçerken, Kai gibi profesyonel tipler görmek yerine, oradaki insanların yarısının bir müzik videosunun arka planında oturuyor olması gerektiğini düşündüm.

Ben yaklaşırken Leo ofisten çıktı. "River," dedi. "Gelmişsin."

Takım elbisesi ona tam oturuyordu ve mavi kareli deseni ve özel dikimi biraz resmi olsa da, üzerinde rahat görünüyordu. Keskin sakalı, özenle taranmış, sarıya yakın saçlarından biraz daha koyu renkteydi. Ama en belirgin özelliği gözleriydi. Koyu gri, gölgeli gümüş ve siyahın bir karışımı olan gözleri, ona her baktığımda beni etkiliyordu.

"Şimdi uygun mu?" diye sordum ve Leo'nun uzattığı eli tuttum. "Tabii, randevum yok. Seni yerleştirebilirim ve Kai de selam vermek isteyecektir."

Omzumun üzerinden kalabalık mekanı gözden geçirdim. "Firma çok iyi gidiyor olmalı. Son zamanlarda dramatik ayrılıklar mı yaşandı?"

"Ve kardeşinin iş zekası. İkimiz de diğerinin yapabildiklerini yapamayız."

"Peki sen ne yapıyorsun? Senin için çalıştığımı düşünürsek."

Leo gülümsedi. Dudaklarının yukarı kıvrılması biraz fazla kibirli görünüyordu, bu da beni olması gerekenden çok daha fazla rahatsız etti. "Müşterileri mutlu ediyorum ve sorunlarını çözümlere dönüştürüyorum. Ama sen bunun için endişelenmene gerek yok. Sadece bazı evrak işlerini halletmen ve programımı düzenlememe yardım etmen gerekecek."

Başımı salladım. "Anladım. Aslında bir süre Londra'da küçük bir tiyatronun muhasebesini yaptım. Ofis becerileri Kai ve benim ortak özelliklerimizden biri."

"Mükemmel. Eski işin gibi düşün, ama müşteriler sürekli sebepsiz yere randevularını değiştiriyorlar ve adını asla hatırlamıyorlar."

Omuz silktim. "Beni rahatsız etmez."

"İşte bu ruh," dedi Leo gülerek, sonra hemen ofisinin dışındaki küçük masayı bana hazırladı. Bilgisayarın üzerine eğilip rahatça sohbet etti ve kendinden emin tavırları beni rahatsız etse de, gülümsedim ve dikkatimi vermek için elimden geleni yaptım.

Bu yüksek mevkili kariyerist tiplerde beni strese sokan bir şey vardı. Leo ve Kai'nin bir takım olduğu gerçeği, Leo bunu söyledikten sonra bana tamamen mantıklı geldi. Kai gerçekten parlak ve mantıklı bir zekaya sahipti, ama

bu dünyada muhtemelen gerekli olan dominant kişilik tipinde biri olamazdı.

Ve kardeşimin stresli ünlüleri yönetebileceğini kesinlikle düşünemiyordum.

Her neyse, şirket bana maaşımın yanı sıra başımı sokacak bir yer de sağlıyordu, bu yüzden gururumu bir kenara bırakıp Leo'ya teşekkür ettim. Takım elbisesine güzel bir iltifat ettim, o da bunu gerçekten takdir etmiş gibiydi, sonra doğrudan beni bekleyen işe döndüm.

Sabahın geri kalanında masamda oturup bilgisayar ekranına bakarak Leo'nun adres defterine bir sürü kişi ekledim ve şehirdeki öğle ve akşam yemeği toplantıları için rezervasyonlar yaptım. Ofisteki diğer çalışanlardan birkaçı selam vermeye geldi ve hepsiyle anında iyi anlaşabildiğim için rahatladım, özellikle de grafik tasarım yapan ve benimle bir süre Londra'daki en sevdiğimiz parklar hakkında sohbet eden tatlı bir İngiliz kadınlı.

Öğle yemeği vakti geldiğinde, kendimi açmış ve burayı biraz sevmeye başlamıştım. Atıştırmalık masasından aldığım küçük şişelerdeki mükemmel limonlu yeşil çay da muhtemelen buna yardımcı oldu, çünkü beni heyecanlı ve coşkulu hissettirdi.

Leo'nun ofisinde dolaşırken en saçma şeylerle bir müşteriyi yatıştırmaya çalıştığını duyduğumda, birkaç kez kendimi gülümserken yakaladım.

Ancak gülümsemekle dikkatim dağıldığı anda, beynimin arkasında bir şey beni yakalayıp Stefano'yu hatırlatıyordu. Sanki evren mideme ağır, yuvarlak bir taş düşürmüş gibiydi, bu anda aslında Pittsburgh'da olmamam gerektiğini acı bir şekilde hatırlatıyordu.

Farklı planlarım ve farklı bir hayatım vardı, ama yine burada, tek başıma oturuyordum.

İç geçirdim, masamdan kalktım, Leo'ya el salladım ve Kai'yi aramaya gittim. Telefonu kapatması bir dakika sürdü, ama kapattığında, yoğun ofisten çıkıp caddenin aşağısındaki en sevdiği taco dükkânına gittik.

Restoranın arkasındaki bir masaya oturduk. Saçlarımı kulaklarımın arkasına itip ikiz kardeşimle gülümsedim. Onunla gerçekten gurur duyuyordum ve hayatında bu noktaya gelmek için ne kadar çok çalıştığını biliyordum.

"Annemiz seninle çok gurur duyuyor," dedim. "Skype'ta her konuştuğumuzda şirketten bahsettiklerini biliyor musun?"

Bilim insanı olan anne babamız, Antarktika'da birlikte bir araştırma çalışmasının öncülüğünü yapmak üzere oraya gitmişlerdi. Biz üniversiteye gidene kadar aynı yerde kalmış olsalar da, bir dizi burs ve yeni girişimler sayesinde o zamandan beri dünyanın dört bir yanını dolaşmışlardı.

"Annem çok gurur duyuyor," dedi Kai gülerek kravatını gevşetirken. "Ama annem de bu konuda seninle aynı ifadeyi takınıyor."

Gözlerimi kısarak baktım. "Ne yüzü?"

"Hayatını bir PR ofisinde çalışarak ve ünlülerle uğraşarak geçirmektense ölmeyi tercih edeceğin yüz."

Gülerek, "Neyse ki hayatımı o şirkette geçiren ben değilim. Ben sadece part-time çalışıyorum, benim nazik kardeşim ise beni kurtarıyor," dedim.

Kai gülümsedi. "Biliyorum. Ve tıpkı annem gibi, sen de benimle gurur duyuyorsun."

Yüzünü inceledim. Onu şahsen görmek ve bu sefer bir iki haftadan fazla süre birlikte olacağımızı bilmek rahatlatıcıydı. Kai her zaman benim yanımdaydı ve bu benim için çok önemliydi.

İkimiz de öğle yemeği sipariş ettik ve sohbet ederken birbirimizin tabaklarından yemek aldık. Kai ve benim birçok ortak noktamız ve büyük farklılıklarımız vardı, bu da on yaşından sonra kolayca anlaşmamızı ve büyük kavgalardan kaçınmamızı sağlamıştı. Onu herkesten daha iyi tanıyordum, ama artık Amerika'ya döndüğüm için birbirimizin yetişkin hallerini çok daha yakından görecektik.

"Hâlâ kalıcı olarak bekâr mısın?" diye sordum. "Son zamanlarda bir umut var mı?"

Kai kaşlarını çattı. "Kalıcı olarak değil. Geçen yıl o kadınla, ondan birkaç yıl önce de o adamla çıktım."

"Yani yeni kimse yok mu?"

Elinde bir taco tuttu. "Beni de seninle aynı durumda say. Burada yeni bir aşk yok."

Kafamı salladım ve iç geçirdim. "Merak etme. Benim gözüm hala sadece Stefano'da. Bir süre yeni birini aramayacağım."

"Yine kalbin kırıldığı için üzgünüm, River. Ama cidden, bu adam senin zamanına değecek biri gibi görünmüyor. Çiçekçinin peşinatını sana geri ödememiş olması da onu son derece şüpheli yapıyor."

Elimi gözlerimin üzerine koydum ve başımı eğdim. Yüzümde açıkça yazan gerçek beni çok utandırmıştı.

"Ne oldu?" diye sordu Kai, sesini alçaltarak. "Seni dolandırdı mı, River?"

Elimi uysalca çektim. "Hayır. Bana geri ödemeyi teklif etti, ama ben parayı almadan öfkeyle oradan ayrıldım."

Kai'nin yüzü düştü. "Ne?"

"Biliyorum, biliyorum. Söylemene gerek yok. Sadece, sonunda her şey paraya indirgenirse, tüm olayın değeri düşer diye düşündüm." Bunu söylemek, Roma'da bu konuşmayı yaptığımda olduğu kadar saçma geldi, ama bir kez konuşmaya başladığım için, her şeyi döküverdim. "Parayı almazsam, küçük çiçekçi dükkanı hala hayallerimizde yaşayabilirmiş gibi hissettim. Parayı alırsam, ayrılık hayallerimizi kirletirdi."

"Ah, River." Kai masanın üzerinden uzanıp elimi okşadı. "Keşke kendi hayallerin için o paraya sahip olsaydın." Parmaklarımı sıktı. "Nasıl yapıyorsun bilmiyorum, ama kalbin hala açık, değil mi?"

Gülerek yüzümü tekrar ellerimin arasına gömdüm. "Ben de nasıl yapmaya devam ettiğimi bilmiyorum. Çok yorucu."

"Umarım bu molayı takdir edersin," dedi Kai memnun bir gülümsemeyle.

"Edeceğim," diye iç geçirdim. "Umarım muhteşem müşterilerinden hiçbiri benim güzelliğime kapılmasınlar."

Kai güldü ve kendini işaret etti. "Bununla başa çıkabilirlerse, eminim seninle de başa çıkabilirler."

"Bu arada, Leo hep böyle mi?" "Ne gibi?"

"Biraz kendini beğenmiş, ama aynı zamanda biraz gergin gibi? Açıklaması zor."

Kai düşündü. "Biraz kendini beğenmiş, evet, ama merak etme, asla pislik değildir. Göreceksin. Özellikle iş yerindeyken, çok enerjik ve odaklanmış olur. Gerginlik konusunda bir şey söyleyemem ama."

"Belki de hala ofisindeki enerjisine alışmaya çalışıyorum."

"Evdeyken çok rahattır. Ve eğer onunla Nintendo Switch oynamak istersen, seni sonsuza kadar sevecektir."

Gülerek koltuğa geri oturdum. "Liseden bu yana yeni video oyunları oynamadan buraya kadar geldiysem, şimdi başlayacağımı sanmıyorum. Ama bilmek güzel." Kai'nin gözlerinde endişeli bir bakış yakaladım, sonra onun en iyi arkadaşını küçümsediğimi düşünmesini istemediğim için aceleyle ekledim. "Onu tanımak için heyecanlıyım. Senin hayatında önemli bir yeri olduğunu biliyorum."

"Evet," dedi ve rahatlayarak gülümsedi. "Hayatımın ve senin hayatının çok farklı yönleri gittiğini biliyorum, ama seninkiler Avrupa'da olsa da, benim arkadaşlarımdan bazılarını tanıman beni heyecanlandırıyor."

Ben de gülümsedim. Ülkeyi terk edip Kai'den ayrıldığım için hep biraz suçluluk duyuyordum, ama bu sefer bunu telafi etmek için bir fırsat olmasını umuyordum.

Bunun için bir süre aşktan vazgeçmek gerekiyorsa, bu fedakarlık kesinlikle değeri.

BÖLÜM BEŞ

LEO

Mastürbasyon yaparken özellikle bir şeyi düşünmemeye çalıştınız mı hiç?

Bunu, henüz gençken ve eşcinsel olduğumu kabul etmediğim zamanlardan hatırlıyorum. Erkekleri, terli kasları ve seksi kalçaları düşünmemeye çaresizce çalışırdım, ama her zaman başarısız olurdum.

Bir şeyi düşünmemek gerçekten çok zordu.

Özellikle de düşünmemeye çalıştığım kişi koridorun karşısında uyuyor ve sabahları düzenli olarak çıplak, güzel göğsünü sergileyerek dolaşıyorsa.

O akşam mastürbasyon yaparken, ben de neredeyse başaracaktım. Ama çarşafımı yumrukladığımda ve boşaldığımda, orgazm beni kör etti ve tek görebildiğim şey, yatakta çıplak bir şekilde orgazm olan River'ın vücudu.

Yeterince yakındı. Kendimi temizledim ve odayı toparlamak ve gri çarşafı yatağın altına düzgünce yerleştirmek için bir dakika ayırdım. Üniversiteden beri, yatak odam düzenli ve temiz olduğu sürece, dünyanın geri kalanında başıma gelen her türlü kaosa odaklanabileceğimi hissediyordum.

Perşembe akşamıydı ve geçen kış nişanlanan kardeşim Shawn ve liseden en yakın arkadaşım Cass ile planlarım vardı, bu yüzden bir kot pantolon ve siyah tişört giyip kapıya doğru koştum. Ancak evden çıkmadan önce River daireye girdi. Omuzlarından gevşekçe sarkan geniş, yuvarlak yakalı mor bir gömlek giymişti ve gözlerim, mükemmel bir çizgi oluşturan açıkta kalan köprücük kemiğine takıldı.

"Oh, selam," dedi ve boynuna asılı gümüş zinciri parmaklarıyla okşadı. "Nasıl gidiyor, Leo?"

"Oldukça iyi," diye cevapladım, normal davranmak için tüm gücümü toplayarak.

Onun çıplak olarak yatağında yattığını düşünmeyi bırak.

Yutkundum. "Ne yapıyorsun?"

"Sadece yürüyüşe çıktım, mahalleyi biraz keşfettim. Çok güzel. Bütün günü o parkta geçirebilirdim."

"Frick Park," diye onayladım. "Orada koşuyorum. En iyisi orası."

River kapının yanında durdu. Ağırlığını bir yandan diğer yana verirken kalçaları sallanıyordu. Yürüyüşten sonra rahatlamış mıydı, yoksa benden uzaklaşmaya mı hazırlanıyordu, anlayamadım.

Tek bildiğim, kalçalarını sallama şeklinin hipnotize edici olduğuydu.

"Ya sen?" diye sordu. "Dışarı mı çıkıyorsun?"

"Sadece kardeşim ve arkadaşım caddenin aşağısında bir şeyler içmeye gidiyorum," dedim. Bir saniye durup, büyüleyici yüzüne ve yüksek elmacık kemiklerine bakarak, bu şehirde kimseyi tanımadığını düşündüm. Kendimi tutamadan tekrar konuşmaya başladım. "Sen de bize katıl, belki yeni arkadaşlar edinarsın."

River'ın yüzü buruştu, dudakları yana doğru kıvrıldı ve kaşları çatıldı. "Sanırım yapamam. Kai bu gece burada kalacak. Seni bırakıp arkadaşlarıyla eğlenmene izin vermeliyim."

Kahretsin. Kai yüzünden ona karşı nazik davrandığımı düşünüyordu. Muhtemelen onun aletini gördüğüm için garip ve gergin davranıyordum. "Gerçekten," dedim başımı sallayarak. "Senin de gelmen harika olur. Sana bir içki ısmarlayayım ve Pittsburgh'a hoş geldin diyelim."

Gözleri bir o yana bir bu yana dans ederken tereddüt etti, ama sonunda başını salladı. "Umarım yakında bir gece olur."

Başımı salladım ve aceleyle uzaklaştım. Bara kadar olan yol boyunca, bütün gece çekiciliğiyle mücadele etmek zorunda kalmayacağım için rahatlamış hissetmekle, onun tatlı yüzüne bakmanın keyfini çıkaramayacağım için hayal kırıklığına uğramak arasında gidip geldim. Umarım o akşam dışarıda sevimli ve müsait biri olurdu. Bir yabancıyla biraz stres atınca, kafamın tekrar berraklaşacağından emindim.

Takıntı yapmak benim tarzım değildi, ama daha önce bir erkekle yatmam yasaklanmamıştı. Beynimin bu şekilde davranmasının suçlusu aslında Kai'ydi.

Tamamen Kai'nin suçu.

Cass ve Shawn'ı, bazen buluştuğumuz sessiz küçük spor barının arkasında buldum. Cass davulcu ve marangozdu, küçük kardeşim Shawn ise astronomiye tutkulu bir bilim yazarıydı.

Onları birlikte görmek ve birbirlerine karşı tatlı davranışlarını görmek alışmam biraz zaman aldı, ama şimdi biraz zaman geçtikten sonra, bu ilişki tamamen mantıklı geliyordu.

Cass'ın dövmeli kolu, ben yaklaşırken Shawn'ın omzuna atılmıştı. Cass'ın küçük kardeşimin pazılarını gıdıklamasını ve ikisinin de yüzlerindeki aptalca gülümsemeleri fark ettim, ikisi de ayrı olduklarından çok daha mutluydular. Shawn, ben yaklaşınca sodasını kaldırdı ve barın titreyen ışığı gözlüklerinden yansıdı.

"Mutlu nişanlılar bu gece çok iyi görünüyorlar, değil mi?" diye alay ettim ve onlara masada oturdum.

Cass ve Shawn birbirlerine baktılar. "Her zaman," dedi Cass, Shawn'a göz kırparak.

"Kai yok mu?" diye sordu Shawn.

"Evet," diye şaka yaptı Cass ve bana bir bardak bira uzattı. "Yalnız mısınız?"

Ben homurdandım. Kai ve benim bir çift olduğumuzla ilgili şakalar sık sık yapılıyordu, çünkü ikimiz de sürekli bekardık ve oda arkadaşydık. Ama o akşam bu konu oldukça hassas bir noktaya değiniyordu.

"Evde dinleniyor. Uzun bir gün oldu galiba."

"Yeni ev arkadaşın nasıl?" diye sordu Cass.

Bir yudum bira içtim ve ne kadarını paylaşacağımı düşündüm. Cass ve Shawn'ın bir ilişki yaşamalarını engellediğimin farkındaydım, ama bu, onların birbirlerinden hoşlandıklarını bile bilmediğim zamanlardı.

Bana tavsiye verecek en uygun kişiler onlardı. Sonrasında acımasızca benimle dalga geçeceklerini biliyordum. Birlikte olduklarından beri sayıca azınlıktaydım.

"Sorun yok. O da firmada yardım ediyor. İyi anlaşıyoruz." İstemediğim bir şey söylemeden önce ağzımı kapattım.

"İki Kai'nin olması gibi mi?" diye sordu Cass.

Alaycı bir şekilde güldüm. "Hiçbir şekilde birbirlerine benzemiyorlar."

Shawn kaşlarını kaldırdı. "Onlar tek yumurta ikizi değil mi?"

"Tabii, o açıdan birbirlerine benziyorlar," dedim hemen. "Fiziksel olarak. Ama aynı zamanda tamamen farklılar da. River farklı hareket ediyor, *zarif bir* şekilde, ve çok güzel uzun saçları var."

İkisi de şaşkın bir ifadeyle bana baktı, sonra kahkahaya boğuldu.

"Aman Tanrım," dedi Cass, elinde köpüren bir bira ile gülerek. "Onu çekici buluyorsun."

"Kai'yi de çekici buluyor musun?" diye sordu Shawn masumca.

Kafamı birkaç kez koltuğa vurdum. "Neden siz ikinizden bir şey saklamaya çalışıyorum ki?" Durup Shawn'a doğrudan baktım. "Ve hayır, Kai'yi çekici bulmuyorum. O benim için cinsel çekiciliği olmayan biri."

Cass güldü. "İkizinden farklı olarak." Birasını içti. "Onunla çoktan yattın mı? Ne kadar sabırsız olduğunu biliyorum. Kai bu konuda ne düşünüyor?"

"Hayır, çıkmadık ve çıkarsak tam bir felaket olur."

Cass güldü. "Kesinlikle felaket *olur*."

"River ilişki moratoryumu uyguluyor," diye açıkladım, "ve Kai bana özellikle ona dokunmamamı söyledi."

"Bu her şeyi açıklıyor," dedi Shawn. "Bir şeyi yapmamamı söylemek, onu yapmak istemene neden olacak en hızlı yoldur. Kai bunu önceden tahmin etmeliydi."

"Teşekkürler," dedim. "Katılıyorum. Bu tamamen Kai'nin suçu." Shawn gözlerini devirdi. "Ben öyle demedim."

"Tek gecelik ilişkilerle ilgilendiğini düşünürsek, ilişki moratoryumu o kadar da kötü bir şey gibi görünmüyor," diye işaret etti Cass.

"Ya da öğleden sonra, ya da sabah," diye ekledi Shawn.

İç geçirdim. "Evet, eminim bu da geçecektir. Onu baloya götürmek ya da ona çiçek almak için can atıyorum da değil." Soğuk bardağımı kaldırıp şakağıma bastırdım. "O sadece çok, çok seksi ve bu da birlikte yaşamayı ve çalışmayı çok, çok garip hale getiriyor."

"Anlıyorum," dedi Cass. "Yasak olan şeyler çekicidir. Hatırlıyorum, sen bizim ilişkimizi öğrenmeden önce, Shawn ve ben birlikte olduğumuzda..."

"La la," diye sözünü kestim. "La la la."

En iyi arkadaşım ve kardeşim birbirlerinin popolarını okşamaları bazı benzersiz zorluklar yaratıyordu, ama erken fark ettiğim şeylerden biri, yatakta yaptıkları hariç, ilişkilerinin hemen hemen her yönü hakkında konuşmaktan mutlu olduğumdu.

Bu tür ayrıntılara ihtiyacım yoktu.

"Sadece söylüyorum." Cass güldü ve parmaklarını masaya vurdu. "Tabii ki seksi."

"Bir çaresine bakarım," dedim konuyu değiştirmek için, sonra gözlerimi barın öbür tarafına çevirdim. "O iyi bir adam, ofiste yardımcı oluyor ve Kai'nin hatırı için onu kabul etmek istiyorum."

"O zaman onu tanıyın," dedi Shawn. "Eğer garip hissetmeyi aşıp onun nasıl bir insan olduğunu öğrenebilerseniz, o zaman onu haftanın yakışıklısı gibi takıntı haline getirmekten vazgeçebilirsiniz. Artık sizin için isimsiz erkeklerden biri olmayacak."

Bunun iyi bir tavsiye olduğunu biliyordum ve zaten River'ı daha iyi tanımak niyetindeydim. Ama beynimin bir köşesinde, onunla daha fazla zaman geçirmek, onun kıcı hakkında daha da takıntılı düşüncelere yol açabileceği gibi bir uyarı çınlıyordu.

"Bu garip takıntıyı atlatana kadar dikkatimi dağıtmak için gerçek bir haftanın yakışıklısını bulmam lazım," dedim, konuşurken hala barın karşısına bakarak.

"Flört oyunlarından kurtulduğuma çok memnunum," diye iç geçirdi Cass. "Çok yorucu."

"Ben flört etmiyorum," dedim. "Sadece bir ilişki arıyorum. Bu tamamen farklı bir şey."

"Yine de yorucu," diye karşılık verdi Shawn.

Koltuğa geri çöktüm. "Evet, öyle." Barda gözüme çarpan kimse yoktu, tıpkı en az bir haftadır uygulamalarımnda çekici kimseyi görmemiş olmam gibi. Bunun sadece bir tesadüf olduğunu düşündüm, ama yine de heyecan verici potansiyellerin olmaması işleri kolaylaştırmıyordu.

"Yeter artık. Araştırdığın makaleyi anlat bana," dedim Shawn'a. "Dikkatimi başka yere yönlendirmem lazım."

ALTINCI BÖLÜM

NEHİR

SQUIRREL HILL mahallesi, muhteşem eski evleri, manzaralı manzaraları ve sevimli dükkanlarla dolu caddeleriyle gerçekten çok çekiciydi. Londra'ya ilk geldiğimde olduğu gibi, öğleden sonra boş vaktim olduğunda uzun yürüyüşler yapmayı seviyordum. Bacaklarımı uzatmak zihnimi boşaltmama yardımcı oluyordu ve Kai'nin evinde oturursam, yine moralim bozulmaya başlıyordu.

Her zaman Londra'da biriyle evlenip vatandaşlık alacağımı düşünmüştüm. Bu, şimdiye kadar yaptığım en büyük plandı. Bunun yerine, şans ve çekiciliğimle on yıl boyunca çalışma vizesi almayı başardım ve her zaman kalıcı bir şey olmasını umdum.

İtalya'ya kaçmak, bu iş serisine son verdi. Ve kendimi toparlamak için bu zamanı Kai ile geçirmem gerektiğine karar vermiş olsam da, geri dönmek bir yolu olmaması eski arkadaşlarımı ve en sevdiğim yerleri özlememi sağladı.

Hay aksi. Kafamı salladım. Sahip olamayacağım şeyleri özlemekten gerçekten vazgeçmem gerekiyordu. Günün bana getirdiklerini kabul etmek benim tarzımdı. Yine de, Marie'ye mesaj atmak için yeterince uzun bir süre durdum. Yirmili yaşlarımda başında onunla mutlu bir yıl geçirmiştik ve sonrasında kolayca yakın arkadaş olmuştuk.

Beni arar mısın? Seni özledim.

İç geçirdim, sonra bir köşeyi döndüm ve tüm sorunlarımın çözümünü karşılaştım: eski filmlerin ucuz matine seanslarını gösteren bir sinema.

Belki geçici bir çözümdü, ama yine de bir çözümdü. Büyük tuğla bina, küçük bir parkın ve otobüs durağının karşısında duruyordu. Beyaz tabelada, Ringhouse Tiyatrosu birkaç yeni filmi ve öğleden sonra gösterimi olan 1996 yapımı *Romeo ve Juliet*'i duyuruyordu.

Nefesim kesildi. Bu, Leonardo DiCaprio ve Claire Danes'in oynadığı versiyondu, ortaokulda takıntılı bir şekilde izlediğim ve kadrodaki herkese aşık olduğum film. Kafamı boşaltmak için tam da ihtiyacım olan şeydi ve içeri girerken neredeyse zıplıyordum ve kendime bir patlamış mısır aldım.

Matineyi tek başına izlemek kadar rahatlatıcı bir şey yoktu. Biriyle veya bir arkadaşımınla film izlemeyi de severdim, ama günün ortasında birkaç saatliğine dünyadan kaybolmanın özel bir yanı vardı.

Bu sanki bir sır gibiydi. Okulu asmak gibi.

Tiyatro küçüktü ve filmde sadece birkaç kişi vardı, bu da mükemmeldi. Yüzümde geniş, aptalca bir gülümsemeyle kendimi bu gösterişli filme kaptırdım. Müziğe ayak uydurarak bacağımı salladım, en sevdiğim replikleri mırıldandım ve tüm bu trajediye kapıldım. Film bittiğinde, kendimi yeniden hafiflemiş ve güne hazır hissettim.

Kapıyı açtım ve parlak gün ışığı gözlerimi birkaç kez kırıştırdı. Görüşüm netleştğinde, ön kısmı şişkin, pahalı görünümlü gümüş rengi bir araba gördüm. Bir saniye sonra, Leo'nun arabanın önünde durduğunu fark ettim, elinde bir telefon sallanırken, o koyu gümüş rengi gözleriyle bana bakıyordu.

Ne halt yiyorsun sen? Adamın gözleri arabasına uyuyordu. "Oh, selam River. Seni burada görmek ne garip."

Omzumun üzerinden Ringhouse'a baktım. "Sinemaya mı gidiyorsun?"

Telefonunu kaldırıp işaret etti. "Sadece bir telefon görüşmesi için kenara çektim."

Kai'nin, Leo ile tanışmamdan dolayı heyecanlandığını söylediğini hatırladım ve ofiste ne kadar misafirperver davrandığını kendime hatırlattım.

Ya da belki de gençlik yıllarımda Leonardo DiCaprio'ya olan hayranlığım beni iyi bir ruh haline sokmuştu. Leo ve Leonardo birbirlerine pek benzemiyorlardı, ama ikisi de sevimli sarışındı.

Bu Leo benim tipim değildi. Ama yine de, ona bir şans verme zamanının geldiğine karar verdim.

"Gününüz iyi geçiyor mu?" diye sordum. "Bugün programınızda iki öğle yemeği var, değil mi?"

Karnını okşadı. "Yakın zamanda akşam yemeğine kesinlikle ihtiyacım olmayacak." Güldüm. Hayata büyük bir coşkuyla yaklaşıyordu, bunu takdir ediyordum. "Benim de. Popcorn'un ücretsiz yenilenmesinden faydalandım."

Leo, James Bond arabasını işaret etti. "Apartmana kadar seni bırakayım mı? Yolda marketten birkaç şey almam gerekiyor."

"Tabii, benim de birkaç şey almam lazım."

Bana komik bir gülümseme attı, yolcu kapısını nazikçe açtı ve sonra diğer tarafa koşarak arabaya bindi. Koltuklar beklediğimden daha alçaktı ve araba, odası gibi tertemiz ve düzenliydi.

"Öğle yemeği iyi geçti mi?"

Kemerimi takmamı bekledi, sonra yola çıktı. "Fena değildi. Sonuncusu biraz uzun sürdü. Maxwell Hunt'ın karısı onu terk ediyor. Bunun programının popüleritesini etkileyeceğinden korkuyor, ama daha önce beş boşanma haberini de vermişti ve Pittsburgh'da kimse umursamamış gibi görünüyor." Gözlerini devirdi. "Adama bir ıstakoz salatası ısmarlamak ve her şeyi halledeceğimize dair güvence vermek zorunda kaldım, tıpkı yirmi yaşındaki kız arkadaşı onu terk ettiğinde yaptığım gibi."

Köşeyi döndü, midemi gıcıklayacak kadar hızlıydı ama aslında güvensiz hissedecek kadar hızlı değildi.

Dudaklarımdan bir kahkaha kaçtı. "Müşterilerle böyle ilgilenmekten hiç yorulmuyor musun?"

"Onların stresini ve kötü ruh hallerini üstüme almamayı öğrendim. Benim işim, Maxwell Hunt'ın sorunlarını dinlemek, tüm saçmalıklarını ayıklamak ve işlevsel bir halkla ilişkiler stratejisiyle sonuçlandırmak. Kişisel boyutları görmezden gelmeye çalışıyorum."

"Bence bu benim dikkatimi dağıtırdı," dedim, o ve Kai'nin sevdiği küçük markete yanaşırken. "Haber spikeri olan bu yirmi yaşındaki boşanmış kadına şimdiden merak sardım."

Leo arabayı park etti. "O harika bir kadın. Lara iyi olacak." Motoru kapattı. "Bu yüzden bir erkekle bir kereden fazla görüşmem. Hiçbir şey hormonlar ve şehvet kadar zihni bulanıklaştırmaz."

Arabadan atladı ve ben orada oturup söylediklerini düşündüm. Kendime geldiğimde, arabadan atlayıp ona katıldım.

"Bir erkekle bir kereden fazla çıkmaz mısın?"

Mağazaya girerken bir sepet aldı. "Hayır. Bu katı bir kural."

"Bu çok aşırı."

Leo derin bir kahkaha attı. "Nasıl kontrolden çıkmış olabilir? Aslında bence inanılmaz derecede kontrollü."

Bizim yaşlarımızda bir kadının geçmesi için durdum, sonra bir elma aldım. Kadının Leo'ya baktığını fark ettim ve onun gerçekten de çekici bir erkek olduğunu anladım.

Özellikle de dar gri pantolonuyla ve kaslı pazılarına kadar kıvrılmış beyaz gömleğinin kollarıyla.

Nesnel olarak.

Elmayı sepete attım ve onun yanına gittim. "Nasıl kendini buna sadık tutabildiğini anlamıyorum. Birini tekrar görmek için hiç canın çekmiyor mu?"

"Kimin vakti var ki? Hayatımda bir ilişkiye yer açmayacağımı biliyorum, o zaman neden tüm bunları yaşayayım? Zaten Kai senin romantik biri olduğunu söyledi. Senin de aynı fikirde olacağını sanmıyorum."

Ben bunu düşünürken, o kafasını yoğurtlarla dolu buzdolabına soktu. Doğru, onun tarif ettiği gibi davranamazdım, ama bunu düşündükçe, bu fikri daha çok takdir etmeye başladım.

"Kimseyi yanıltmaman iyi bir şey."

"Teşekkürler," diye gülümseyerek cevap verdi. "Ben de öyle düşünüyorum."

Yine koridorlarda ilerlemeye başladık, birkaç kişiyi geçtik. Kalabalık olduğu için konuşmamızı sansürlemek ya da konuyu değiştirmek istedim, ama bunun yerine devam ettim. "İkinci bir randevuya çıkmamak biraz aşırı bir karar ama sanırım seni anlıyorum. Kai de senin söylediğin nedenlerden dolayı bana ilişki detoksu yaptırıyor, böylece şu anda odaklanmam gereken diğer şeylerden dikkatim dağılmasın diye." Saçımı kulağımın arkasına ittim. "Muhtemelen bunu zaten biliyordun."

Leo omuz silkti ve yüzünü çevirdi. "Sanırım bu konuda bir şeyler söylemişti," diye hızlıca cevap verdi. "Hesabı ödeyelim mi, yoksa başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Bu harika," dedim gülümseyerek. "Beni de getirdiğin için tekrar teşekkürler."

Dilini damağına vurdu, sonra bana sırtıttı. Bu tuhaf ifade beni hazırlıksız yakaladı ve ben de gülerek onu mağazanın önüne kadar takip ettim.

Leo benim tam zıttımdı, ama onun o kadar da kötü biri olmadığını anlamaya başlamıştım. Kendini beğenmişliği kibirli olmaktan çok şapşallıktı ve onun iyimserliği, Londra'nın gri günlerinden sonra hoş bir rahatlama gibi geliyordu.

Aşk hakkında tamamen saçma sapan fikirleri olabilir, ama onun etrafında olmasını takdir ediyordum.

YEDİNCİ BÖLÜM

LEO

ROGER HANK masamın karşısında oturmuş, telefonuyla oynarken hayatından şikayet ediyordu. Pittsburgh'un en zengin eski ailelerinden birinin en son doğan oğlu olan ROGER HANK, benim takım elbise kadar pahalı olduğu kesin olan bir eşofman altı ve sade bir tişört giyyordu.

"Bu senin için çok stresli olmalı," dedim, toplayabildiğim kadar coşkuyla, ve Roger başka bir monologa başladığında, gözlerim onun arkasına kayd. Cam duvarın ötesinde, River'in masasında çalıştığını görebiliyordum. Üst kısmı gevşekçe düğmeli beyaz gömleğinin yakasıyla oynuyordu, ve masanın karşısındaki bir şeyi almak için döndüğünde, göğsüne iğnelediği küçük mor çiçeği gördüm.

İçimde bir arzu uyandı. Cass ve Shawn haklıydı. Onu elde etmemi engelleyen pek çok kural vardı, ama bu sadece her şeyi daha da ateşli hale getiriyordu.

Bir patronun çalışanına asılması, benim için kesinlikle kabul edilemez bir şeydi. Silver Lining skandallarla dolu bir iş yapıyordu, ama Kai ve ben firmamızı gurur duyabileceğimiz bir yer haline getirmeye kararlıydık.

Bu yüzden River'in eline bakıp parmaklarının göğsünde nasıl hareket ettiğini incelememem gerekiyordu.

O masanın üzerinde onu becerirken, o benim adımları haykırıp daha fazlasını isterken, bunu düşünmemem gerekiyordu.

"Leo?"

Gözlerimi kırıp Roger'a döndüm. "Pardon, ne dedin?"

O iç geçirdi. "Babam benden yeni bir bağış yapmamı istiyor, ya da her ne diyorsan. Şu anda beş milyon, sonra da her yıl üç milyon."

Kafamı salladım. "Pardon, ne için bağış?"

"Ben de sana bunu sormak istiyordum. Sadece vergiyle ilgili bir şey. Paranın nereye gittiği umurumda değil. Ama halkla ilişkiler işini senin halletmeni istiyoruz, bu yüzden araştırma departmanına danışıp bize neyin işe yarayacağını söylersen, başlayabiliriz."

Şakaklarımı ovuşturdum. "Bağış," diye tekrarladım. "İyi sonuç veren mi?"

"Ya da kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Bir tür fon. Bizi iyi gösterecek ve biraz para hareket ettirmeli." Kalkacakmış gibi ellerini dizlerine koydu, sonra durakladı. "Ve üzerinde amcamın adı olmalı. Clay Amca."

"Tabii ki," diye başımı salladım. "Haftaya size bazı fikirler sunabiliriz?"

Roger sırtıttı ve sonunda ayağa kalktı, hala telefonuna bakıyordu.

"Teşekkürler,

Leo. Sen en iyisisin."

En kötü görev değildi. En azından, Roger'ın kendi başına seçeceği yerlerden farklı olarak, paranın değerli bir yere gittiğinden emin olabilecektik.

Eski kardeşlik kulübünün bira pong fonuna falan. Ya da Fyre Festivali'ni geri getirmek için bir vakfa.

O ayrıldıktan sonra, River'ın bana bakışlarını yakaladım ve bu bana büyük bir memnuniyet verdi. "Nasıl gidiyor?" diye seslendim ve kapıya doğru yürüdüm.

"İyi." O koltuğunda kaldı ama bana dönerek baktı. Gözleri koyu kahverengi bir parıltı yaydı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Toplantın nasıldı?"

"İyi. Hank ailesinin son birkaç yılını benim için toplayabilir misin? Dosyalarını incelemem gerekiyor."

River başını salladı ve bir not aldı. "Sorun değil."

Gömleğine işaret ettim. "O çiçek ne?"

Gülümsedi, bu da doğal olarak beni gülümsetti. "Bu bir akasma," dedi ve bana göstermek için göğsünü biraz dışarı çıkardı. "Beğendin mi?"

Başımı salladım. "Evet."

Dilini yanağına dayadı. "Bu bir sorun." "Ne sorun?"

"İkinci randevuya çıkmazsan, asla çiçek veremezsin. Ya da alamazsın."

Gülerek, "İnsanlar başka nedenlerle de sana çiçek verebilir. Çiçek almak için biriyle çıkıyor olman gerekmez." dedim.

"Evet, ölürsen ya da hastaneye yatarsan. Ama randevudan gelen çiçekler farklıdır."

"Lise balosuna bile gitmedim," diye itiraf ettim. "Ve şimdi düşününce, bana çiçek veren kimseyi hatırlamıyorum. Hiç." Güldüm ve başımı salladım. "Muhtemelen çok umursamadığımı söylediğimde sana kalpsiz geliyorum. Bazen çiftçi pazarından sepetimizle birlikte taze bir buket alıyoruz, bu benim için yeterli."

River hafifçe gözlerini devirdi, ama bu alaycı bir hareket değildi, küçümseyici bir hareket de değildi, ve benimle eğlendiğini anlayabiliyordum. Benim hangi yanıma eğlenceli bulduğunu bilmiyordum, ama yine de bu beni memnun etti.

Hızla ayağa kalktı, sonra gömleğindeki çiçeği karıştırdı. "Al." "Ne?"

River çiçeği çıkardı, öne doğru adım attı ve ceketimin yakasına takmaya başladı. Kalbim gırtlığıma kadar çıktı ve elleri göğsüme dokunup ceketimi çekiştirdiğinde içimde bir şey kıvılcımlandı.

"Artık hiç çiçek almadığımı söyleyemezsin," dedi kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

Aslında bir dakika boyunca nutkum tutuldu. Hiç nutkum tutulmazdı. Benim tek süper gücüm, neredeyse her durumdan konuşarak kurtulma yeteneğimdi, ama River gelip gömleğime küçük mor bir çiçek takınca, mantıklı düşünme yeteneğimi tamamen kaybettim.

Ne, ona aşık mı olmuştum? Gerçekten de çalışanım, Kai'nin ikiz kardeşi olan bu adama aşık mı olmuştum? Onun kıyafetlerini yırtıp atma isteğim hiç azalmamıştı, ama şimdi başka bir şey daha vardı.

Yanağını okşamak istedim. Yumuşak, mükemmel yanağını. Lanet olsun, neden yanağını okşamak istedim ki?

"Çiçek için teşekkürler," diye sonunda başardım. Parmaklarımla yaprakları okşadım, çok yumuşaktılar ama yine de onun yüzünün yerini tutamazlardı.

"Güzel. Seni daha yaklaşılabılır gösteriyor."

Kıkırdadım. "Sanırım bu iyi bir şey."

"Çok modern," dedi River başını sallayarak.

Oyun oynuyormuşuz gibi hissettim, ama oyunun kurallarını bilmiyordum.

Ya da belki kuralları biliyordum. Sadece onları gerçekten, gerçekten sevmiyordum.

Biraz daha sohbet ettikten sonra, sonunda kendimi zorlayarak ayrıldım ve öğleden sonramızı ikimizin de dikkatini dağıtarak geçirmemek için rastgele bir bahane uydurarak sohbeti sonlandırdım. Ofisimin kapısını kapattım ve kendime biraz mahremiyet sağlamak için cam duvarın üzerindeki panjurları indirdim. Masamın sandalyesine çöküp ellerimle yüzümü ovuşturdum ve homurdandım.

Bu, ikinci veya üçüncü randevuya çıkmaktan bile daha acı verici ve üzücüydü. River'la diğer yabancılar gibi bir ilişki yaşamış olsaydım, en azından bu konuyu kafamdan atabilirdim. Bunun yerine, iş yerinde ve evde saklamak zorunda olduğum sonsuz bir özlem gibiydi.

Çok fazla dikkatimi dağıtırdı. Fiziksel olarak rahatsızlık vermesinin yanı sıra, işlerim birikiyor, konsantrasyonum bozuluyordu.

Kapı kilitliydi ve diğer tarafta beni duymalarının imkansız olduğunu biliyordum, bu müşterilerin mahremiyetini korumak için kontrol ettiğimiz bir şeydi. Daha fazla dayanamayacağımı anlayınca, pantolonumun fermuarını açtım ve sikimi çıkardım. Tek bir sıkma yeterliydi ve yarı sert halimden acı verecek kadar sert hale geldim.

Eğildim ve yakamda duran çiçeği kokladım. Narin bir koku burnumu gıdıkladı ve River'ın bütün öğleden sonra aynı kokuya maruz kaldığını anladım. Onun vücudu ve sesi hakkındaki düşünceler beni ele geçirdi ve elime tükürdüm.

Sikim elimde ağırlaşırken mastürbasyon yapmaya başladım. Arzu içimi kapladı ve bacaklarımı tekmeledim, ayaklarım masanın arkasına çarptı. River'ın beni kızdırırken yüzündeki tatlı ifadeyi gördüm ve sıcak bir zevk sikimde zonkladı.

Pompaladım ve homurdandım, ön sıvı yarıklarımından sızıyordu. River'ı ofisime çektiğimi hayal ettim. Onu havaya kaldırırdım, o da bacaklarını belime dolardı ve kimse ona girdiğimi bilmezdi. Hayal gücüm çılgına döndü, çıplak vücudunun görüntüleri ve benim yatağında doruğa ulaştığında kaslarının ne kadar gergin olduğunu hatırladım.

Nefesim kesildi ve orgazm beni şaşırtarak içimi sardı. Sırtımı kavisleyerek sıcak sperm fişkırttım ve sıçrayan spermler ayaklarımın dibindeki parke zemine düştü. Yoğun bir rahatlama hissi beni sardı ve zevkten güçsüz bir şekilde orada oturdum.

Elimde penisimle ve ağzım açık bir şekilde bir dakika oturduktan sonra kendimi toparladım. Dikkatlice temizlendim, avuçlarıma el dezenfektanı sıktım, aynanın önünde kendimi kontrol ettim ve birkaç saç telini yerine düzelttim.

Çiçeği burnuma yaklaştırdım ve kokladım.

"Akasma," dedim, boş odaya fısıldayarak, sonra işime geri döndüm.

BÖLÜM SEKİZ

NEHİR

"Birlikte Bananagrams oynadığımızdan bu yana ne kadar zaman geçtiğine inanamıyorum."

Kai, muz şeklindeki çantadan Scrabble taşlarını çıkardı. "Seni yenmek için bu kadar heyecanlandığımı inanamıyorum."

Gülümsedim. Bananagrams bizim aile oyunumuzdu. Tahtasız hızlı Scrabble gibi bir şeydi. Annem ve ben her zaman kaybederdik çünkü sevdiğimiz kelimelere takılırdık. Kai ve annem acımasızca pratiktiler, harika kelimeleri bile atabiliyorlardı, bu yüzden tabii ki genellikle onlar kazanırdı.

Leo, karşımdaki kanepede Kai'nin yanına oturdu, sonra bize birer bira uzattı. "Ama bu, içki içerek Bananagrams oynadığın ilk sefer, değil mi?"

Kai, üniversitede birlikte yaşarken Leo'ya bu oyunu öğretmiş olmalıydı ve Leo'nun yenilikçiliğini duyduğumda hiç şaşırmadım. Genelde içki oyunlarını ve bu tür şeyleri sevmezdim, ama Bananagrams oynarken birkaç tur içki içmek, beni ikna edecek kadar saçma bir şeydi.

Hepimiz kahve masasının üzerine karolarımızı koyduk ve bir dakika sonra oyuna başladık. Hemen lise anılarım aklıma geldi. Dört kişilik ailemiz yemek masasının etrafında toplanır, karolarla oynarken hepimiz bağırır ve gülerdik. Hala hepimiz bir araya geldiğimizde bu oyunu oynardık, ama hepimizin aynı çatı altında yaşadığı o son yıllarda, bu oyun çok mutlu bir hayatın vazgeçilmez bir parçasıydı.

Ben taşlarımla uğraşıp, elimdeki *çikolata* ve *kekle* bir yol bulmaya çalışırken, Leo ve Kai ilerlemeye devam ederek beni daha fazla taş almaya zorladılar.

Her şey bittiğinde, sonuncu olmuşum, bu da biramı bitirmem gerektiği anlamına geliyordu. Leo bana bir tane daha almak için kalktı ve ben son yudumu yudumlarken onun mutfağa koşmasını izlediğimi fark ettim.

Gözlerimi Kai'ye çevirdim. "Sence Leo bu numaraya kanar mı?" Bu numara, çocukluğumuzda birbirimizin yerine geçmek için kullandığımız şifreli kelimeydi.

Biraz çaba gösterdiğimizde, annelerimiz dışında neredeyse kimse bizi ayırt edemezdi.

Kai, fayansları toplarken kıkırdadı. "Bir peruk almam gerek."

Saçlarımı geriye attım. "Ben de bunu kaybetmem gerek. Haklısın. Buna değmez."

"Birkaç tane aldım," dedi Leo, elinde biralarla geri dönerken. "Kazanmayı planlıyorum."

Oyuna geri döndük ve ben, hiç acele etmeden, karolarımla oynarken müziğe eşlik ettim. Şarkı değişti ve rastgele çalma listesinde Kelly Clarkston'ın eski bir hiti çalmaya başladığında, Leo ayağını ritimle vurmaya başladı, bu da beni gülümsetti.

Taşları bir kelime oluşturacak şekilde dizdi. *Sevimli*. Sonra dizilişi tekrar bozdum.

Bogart'ın bir kelime sayılabileceğine karar vermeye çalışırken Kai tahtasını tamamladı. Leo'ya attığım hızlı bir bakış, son sırada olduğumu doğruladı ve endişeyle bekleyen bira şişesine baktım.

"Bir bira daha içebilir miyim bilmiyorum," dedim, elimle karnımı tutarak. Sadece bir birayı hızlıca içmek bile başımı döndürmüştü.

"Sen yarısını iç, Leo da diğer yarısını içebilir," dedi Kai kendini beğenmiş bir şekilde.

Birkaç yudum içtikten sonra şişeyi kahve masasının üzerinden Leo'ya uzattım, o da hiç zorlanmadan bir dikişte içti. "Üniversitede kaçırdığım şey bu muydu?" diye alay ettim, Leo kolunun arkasını ağzına sürerek. "Belki de sadece ikinizi daireden çıkarmak için kalmalıydım."

"Onu birkaç kez kulübe sürükledim," dedi Leo. "Ama hiç tutmadı."

"Çok fazla düşünüyor. Dans etmeye çalıştığında ritmini bozuyor."

"Hey!" Kai, muz şeklindeki çantadaki fayansları salladı. "Sırf oyunu kazanıyorum diye bana karşı birleşmeyin."

Leo ve ben birbirimize baktık, sonra ikimiz de kahkahaya boğulduk. Bira kafama vurmuş olmalı diye düşündüm, ama utangaçça başımı yana çevirdim, onun gri gözlerine bakmaya devam edersem ne olacağından biraz korkmuştum.

"Bir tur daha?" diye sordu Kai ve oyuna geri döndük.

Çiçek. Benim. Aslan.

Fayanslarıma kaşlarımı çattım, sonra başımı salladım.

Gerçekten *bologna* yazmak istiyordum, ama diğer harflerimle uyuşmuyordu.

Başımı kaldırdığımda, Kai ve Leo tahtalarına somurtarak bakıyor ve hızla taşlarını yeniden düzenliyorlardı. Her bağırdıklarında, ben de bir tane daha almak zorunda kalıyordum ve yığınım gittikçe büyüyordu. Sonra, şans eseri, aradığım *g'yi* buldum ve tüm parçalar bir araya geldi.

"Bologna! Yani bologna, swoon, lion ve tamer buldum! Yani kazandım!"

Leo, çok eksik olan oyununa kaşlarını çattı. "Lanet olsun."

Kai, taşlarıma bakarak başını salladı ve "Aferin" dedi.

Oyun bir süre daha devam etti, ancak o kadar sık kaybettim ki her şey birbirine karıştı. Kafam güzeldi, kendimi sersemlemiş ve aptal hissediyordum, ama o kadar da sarhoş değildim. Kai geceyi bitirmeye karar verdiğinde Leo bana Switch'ini oynamak isteyip istemediğimi sordu, ben de evet dedim.

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedim, kanepenin yanında onun yanına otururken. Kumaş elimde yumuşaktı ve yastığı okşadım. Leo, karşıımızdaki duvara asılı büyük televizyonda açık olan menüde gezinirken kumandayla oynuyordu.

"Küçükken video oyunu oynar mıydın?" "Bazen.

Genelde Kai'yi mutlu etmek için."

"Ne tür oyunları severdin?"

Hatırlamaya çalıştım. "Düğmelere basmakta iyiydim ama dövüşmeyi sevmezdim."

Leo başını salladı. "Peki ya yarış oyunları? Mario Kart? Sadece bir düğmeyi basılı tutup direksiyonu çevirmen yeter."

Gülümsedim. "Mükemmel."

Leo oyunu kurarken onu izledim. Bacaklarını açarak oturdu ve dirseklerini dizlerine dayayarak öne eğildi. Ofisteyken her zaman kendinden emin, saçları özenle taranmış ve mükemmel bir duruşla müşterileri karşılayıp güven verirdi. Ama Kai'nin dediği gibi, burada, evde, çok daha rahat davranıyordu ve içindeki köpek yavrusu tarafı ortaya çıkıyordu.

Onun gerçekten köpek yavrusu gibi bir görünümü olduğunu fark ettim. Yani, geleneksel anlamda yakışıklıydı ve gözleri gerçekten en çarpıcı özelliği idi.

özelliği. Ancak bu özgüveninin ardında, o memnun etmek için can atıyordu ve bir parçam, onun keskin çenesine uzayan sakalını okşamak istiyordu.

Gözlerimi kırptım, sonra şaşkınlıkla gözlerimi ondan ayırdım, sarhoş düşüncelerimin aldığı yön beni şaşırtmıştı. Leo, ona baktığımı fark etmemişti, şükürler olsun, ve bana kumandayı uzattığında, her şey normalmiş gibi davrandım.

Leo'yu kesmek, o gecenin aktivite listesinde yoktu.

Zaten onun çekici olduğunu biliyordum. Onun güzel dudaklarını ve keskin kaşlarını ilk gördüğümde bu çok açıktı. Birkaç bira içtiğim için ona bakmaya başlamam gerekmiyordu.

Birdenbire, ona biraz daha yaklaştığımı ve onun da bana biraz daha yaklaştığını fark ettim. O eğilip dizini benimkine değdirdiğinde bacağımdan bir elektrik akımı geçti.

"Gaz A, fren B," dedi, şimdi sıkıca tuttuğum kumandayı işaret ederek.

Dizimi onun dizine bastırmaya devam ettim. Denesem bile, uzaklaşıp kendimi bu küçük zevkten mahrum bırakmamın imkansız olacağını düşündüm. Dokunulmaya alışkındım ve bunu özlemiştim. "Harika," dedim. "Hadi başlayalım."

Güzel yeşil bir yarış arabası olan küçük dinozorlu adamı seçtim ve oyunu oynamak için elimden geleni yaptım. Direksiyonu çevirmeye çalışırken kan yanaklarıma hücum etti, bu da beni daha da sarhoş hissettirdi. Leo ara sıra bana yardımcı olacak yorumlar yaptı ve hatta arabasını yavaşça yanımda sürerek oyunun nasıl oynandığını anlamama yardımcı oldu.

Bu hoşuma gitti. Hoşuma gitmesinden nefret ediyordum, ama hoşuma gitmişti. O kadar nazikti ki. Ve yakışıklıydı.

Ve hiç düşünmeden, bacağımla onun bacağına hafifçe sürtüyordum ve belki o da bacağımla benimkine hafifçe sürtüyordu. Yarış arabam virajı hızla döndüğünde, yana eğildim ve omuzlarımız da çarpıştı.

İkimiz de güldük ve dehşetle fark ettim ki sertleşmişim. Aslında acı verecek kadar sertleşmişim.

Aniden uzaklaştım ve kanepenin arkasına kaydurdım. Leo bunu yaptığımda seğıirdi, ama başka bir tepki vermedi. Bunun yerine, yarış arabam bitiş çizgisini geçene kadar ara sıra gülüp sohbet ederek oyunu bitirdik.

Kalbim gırtlığıma kadar çıkmıştı. Kai şu anda kafamdan geçenleri bilseydi, beni boğazlardı. Leo ile flört etmeyi düşünmek bile kesinlikle imkansızdı.

Bacağımı onun bacağına sürtmek, işimi, evimi ve kardeşimle olan ilişkimi mahveden uzun bir yolun ilk adımıydı.

"Yatmalıyım," diyerek ayağa kalktım. Ellerimi kasıklarımın üzerinde tutmaya devam ettim. Leo ayağa kalkıp bana bir kez daha gülümsediğinde, bacağımda hala onun bacağının sıcaklığını hissediyordum.

Güzel. Yakışıklı.

Lanet olsun.

"Git," dedi. "Ben burayı temizlerim."

"Teşekkürler." Saçlarımla oynadım, bir anda hem utanmış hem de başım dönmüştü. "İyi geceler," diye ekledim sonunda ve aceleyle yatağıma gittim.

Bananagrams'ın bir insanı bu kadar heyecanlandırabileceğini kim düşünürdü ki?

?

BÖLÜM DOKUZ

LEO

Club Steam'de sauna yapmak için tek bir neden vardı. Bu eşcinsel hamamı yaklaşık yirmi yıldır hizmet veriyordu ve iş adamları ve ara sıra belediye meclisi üyeleri buhar odalarını ve duşları sık sık kullanıyor olsalar da, burası yerel siyaseti tartışmak için gidilen türden bir yer değildi.

Sauna, basitçe, seks için vardı. Yıllardır oraya gitmemiştim, ama River'ın ofisimin dışında çalışmasını izlediğim bir başka işkence dolu sabahtan sonra, sonunda pes ettim.

Onu kafamdan çıkarmam gerekiyordu. O çok ateşli, kötü fikri mümkün olduğunca çabuk kafamdan çıkarmam gerekiyordu. Dizinin benimkine süründüğünü hissetmek bile sikimi zonklayacak kadar sertleştirmek için yeterliydi.

Mario Kart'ı şimdiye kadar oynadığım en erotik oyuna dönüştürmüştü.

Enerjimi harcayabileceğim başka bir çıkış yolu daha yoktu. Kanepede oturup oyun oynamak, denenmiş ve kanıtlanmış bir rahatlama yöntemiydi, ama River'ın bana katılmasını ve tekrar bana yaklaşmasını umutsuzca bekleyerek tüm zamanımı geçireceksem, bu yöntem işe yaramazdı.

Club Steam, beni hayal kırıklığına uğratma.

Bir çift parmak arası terlik ve belime sarılmış bir havluyla sauna koridorunda dolaşıyordum. Seksi bir ayı havası olan yaşlı bir adam yanımdan geçti ve beni baştan aşağı yakıcı bir bakışla süzdüğünde, ben de ona aynı şekilde karşılık verdim. Gözlerim geniş göğsüne ve göğüs kaslarında uzayan kıvrıkcık siyah-gri kıllara kaydı. Sağlam ve yakışıklıydı, geniş bir duruşla duvara yaslanıp bana bakarak ilgilendiğini belli etti.

Gözlerimi ondan ayırdım ve özür dilercesine gülümsedim, sonra buhar odasına doğru yolumu buldum. O, sert babacan tavırlarıyla seksi biriydi, ama beni heyecanlandırmadı.

Sauna sedir ağacı kokuyordu ve içeri girdiğimde yüzüme bir sıcaklık dalgası çarptı. Buharın içinden yolumu bulup uzun, kademeli banklarda bir yer bulmam bir dakika sürdü. Odada beş ya da altı kişi daha vardı, bazıları benim yaşımda, bazıları daha yaşlıydı ve gözlerimi yere doğru eğik tutarken hepsine birer bakış attım.

Herkes sessizdi ve çoğu havlularını açmış, odadaki diğerlerine cömertçe manzaralarını sunuyorlardı. Duvara yaslandım ve alnımdaki teri sildim, sauna ruhuna uygun olarak havlumu açtım ve bacaklarımı açtım.

Tüm gözler bana çevrildi, bu da bana hafif bir tatmin duygusu verdi. İnce kaslarım her zaman diğer erkeklerin dikkatini çekmişti ve buharın içinden bile penisimin çekici olduğunu biliyordum.

Ama yine de hiçbir şey olmadı. Ter sırtımdan ve yanlarımdan damlıyordu ve daha iyi baktığımda, birkaç erkeğin yakışıklı olduğu belliydi. Birkaç tanesi ellerini penislerinin yakınına koyup uyluklarını okşayarak bana örtülü tekliflerde bulundu. Seçim yapabileceğim belliydi, ama ilgimi çekemediler.

Kırılmıştım. En azından penisim kırılmıştı. River penisimi kırmıştı.

Hayır, bu River'a haksızlık olurdu. *Kai*, lanet kurallarıyla benim sikimi kırmıştı.

Eskiden ne istediğimi ve onu nasıl elde edeceğimi tam olarak bilirdim, ama şimdi tüm bağlantılar kısa devre olmuştu. Artık odanın diğer ucunda dudaklarını yalayan seksi twunk'tan oral seks bile kabul edecek kadar sertleşemiyordum.

Havluyu belime sardım ve isteksizce omuz silktim, sonra aceleyle uzaklaştım. İlgimi çekmeyen seksi, istekli erkeklerle çevrili olmak, ilgimi çeken tek erkeğe bakarak oturmak kadar eğlenceliydi.

Farklı şekillerde işkence gibi, ama kesinlikle yardımcı olmuyor.

Ofise dönerken, River'ın sevdiği eski sinemadan geçtim. Mahallemde olmasına rağmen, orada hiç film izlememiştim. Ancak bu öğleden sonra, önündeki tabelada *The Matrix filminin* reklamı vardı.

Arabamı kenara çektim. O filmi gençliğimden beri izlememiştim ve şimdi gizlice kaçıp izlemek için canım çekiyordu. Silver Lining'in sahiplerinden biriymdim ve o gün programımda başka randevum yoktu. Sadece bu seferlik kendime bir mola vermemi engelleyecek ne vardı ki?

River gerçekten kafama takılmıştı. Kai ve beni ne kadar çok çalıştığımız konusunda sık sık takılıyordu ve haklı olduğunu biliyordum. Kariyerini sevsen bile, ara vermen gerekiyordu.

Arabamı durdurup sinemaya doğru yöneldim. Okulu asmış gibi hissettim ve bir kutu şeker seçmekten ne kadar heyecanlandığımı fark edince gülümsedim.

Ama tabii ki, o anda hayatımda hiçbir şey basit değildi. Bilet gişesinden döndüğümde, benim kadar şaşkın görünen River ile karşılaştım.

"Buradasın," dedi ve hızlıca konuşmaya başladı. "Dosyalama işini erken bitirdim ve sen yoktun, ben de çıkmaya karar verdim."

"Sorun değil," diye onu teselli ettim. İşinde çok iyiydi, bu yüzden önceki asistanlarımdan daha verimli bir şekilde işini bitirmesine şaşırmadım. "Programım boştu, ben de sinemaya gitmeye karar verdim." Biletimi havaya kaldırdım, sanki bu bir şeyi açıklığa kavuşturacakmış gibi. "*Matrix*."

River tezgaha baktı, sonra tekrar bana döndü. Gözlerinde beliren gergin tereddütleri anlayamadım. Onun yanında tuhaf davrandığımı fark etmiş miydi?

Belki sarhoşken birlikte oyun oynarken çok bariz davranmıştım.

Ama eski matine dışında oynayan başka film yoktu, yani oradan çıkmak için kolay bir mazereti yoktu.

"Sana katılabilir miyim?" diye sordu sonunda zayıf bir sesle.

İstedğimden çok daha hevesli bir şekilde başımı salladım. "Tabii!"

O biletini alırken ben atıştırmalık almaya gittim, kalbim göğsümde çarpıyordu. Tezgâhın arkasındaki kişi, bir dolar daha verip büyük boy patlamış mısır almamı önerdi ve ben karar vermeye çalışırken neredeyse panik atak geçirecektim.

Paylaşmak zorunda kalacaktık. Ama küçük boy alıp onun çok daha fazla para ödeyerek kendi küçük boyunu sipariş etmesini istemek kabalık olurdu.

Neden birdenbire endişeli bir ergen gibi davranıyordum? Hayatım, kendi kişisel cehennemimin çok garip bir versiyonuna dönüşmüştü, aslında istediğim bir şeyin olduğu bir versiyona...

Sahip olamayacağım bir şeyi. Henüz ne olduğunu bilmiyordum, ama kesinlikle bunun hala büyük bir hayır olduğunu biliyordum.

Yasak.

Ceketimin düğmelerini açtım ve kasiyere gülümsedim. "Tabii, kombo olsun."

River bana döndüğünde atıştırmalıkları havada tuttum. Ona çok yakışan gri pantolon ve beyaz düğmeli gömlek giymişti ve o gün gömleğine çiçek takmamış olsa da, yeşil taşlarla süslenmiş gümüş bir zincir göğsünde sallanarak görünüşünü aydınlatıyordu.

"Popcorn ve Milk Duds aldım."

Gülümsedi ve beyaz dişlerinin parlaması içimi ısıttı. "Harika! Milk Duds'ı çok severim."

Yerlerimizi bulurken garip ama dostane bir sohbet ettik. Elimde atıştırmalıklarla River kapıyı benim için açtı ve sinemanın arkasında yan yana durup fısıldayarak yerlerimizi seçtik.

Biraz farklı görünüyordu, ama nasıl olduğunu tam olarak söyleyemem. Belki de bazen gözlerini kaçırmaması, bir saniye benim gözlerime bakıp sonra yere bakması ya da sanki dünyadaki en büyüleyici şeymiş gibi devasa bir film afişine bakmasıydı.

Her zaman hafif adımlarla yürüyordu, sanki merakı onu farklı yönlere çekiyormuş gibi. Ve her zamanki gibi sıcak, melodik kahkahası da aynıydı, doğal, rahat ve dinlemesi çok keyifliydi. Ama ben de bir değişiklik hissettim.

Bana karşı ısınmaya başlamıştı. Ya da en azından öyle umuyordum, aynı zamanda da bundan korkuyordum. Önceden, sanki benim gerçekliğimin sınırında yüzen biri gibi hissediyordum. Onu izlemek baş döndürücüydü, ama sanki bir parçası gerçekten orada değilmiş gibi geliyordu.

Oda arkadaşım ve en iyi arkadaşım gibi tanıdık, ama bir insanın olabileceği kadar garip ve çekici.

Ama şimdi River farklı bir şekilde yanımda gibiydi. Belki de sadece hayal görüyor ve sarhoşken dizlerimizin birbirine değmesine çok fazla önem veriyordum, ama her dokunduğumuzda ona daha fazla dokunmak istiyordum.

Onu kendime çekip, kollarımda tutmak istiyordum.

Ne garip bir duygu. Müşterilerimin nasıl bu kadar başını belaya soktuğunu daha iyi anlamaya başlamıştım.

Yerlerimize oturduk ve popcorn'u aramızdaki kol dayanağına koydum. Işıklar loştu ve bacaklarımı uzattığımda, ayağı benimkine çarptı.

River poşetten biraz patlamış mısır aldı. Konuşmak için ağzımı açtım, sadece onun fısıltısını tekrar duymak için can atıyordum, ama ekran titredi ve film başladı.

"Sana rastladığım için mutluyum," dedi ağzının köşesinden.

Yavaşça nefes verdim. "Evet," diye fısıldadım. "Ben de."

ONUNCU BÖLÜM

RIVER

BELKİ DE Leo ile birlikte olmalıyım.

Bu düşünce birdenbire aklıma geldi ve Milk Duds'ları çiğnerken beni şaşırttı. Ekranda karakterler farklı dövüş stilleri uyguluyorlardı ve Leo'nun izlerken başını ileri geri salladığını fark ettim, tamamen sahneye dalmıştı.

Neden bu birdenbire bana çekici geldi? Ama son birkaç gündür, onun yaptığı bu küçük şeylerin aslında oldukça çekici olduğunu fark etmiştim. Örneğin, büyük bir patlamış mısır alıp bunu bizimle paylaşırken bunu abartmadan yapması ya da sabahları Kai'yi bekleyip birlikte ofise gitmeleri gibi.

Duşta kullandığı çam kokulu vücut şampuanının kokusunu da fark etmeye başlamıştım.

Dikkatimin dağıldığına şaşırarak kol dayanağını sıkıca kavradım. Ama düşündükçe, Leo ile birlikte olma fikri neredeyse mantıklı gelmeye başladı.

Birincisi, tek seferlik ilişki kuralına her zaman sadık kaldığına inandım. Benim sorunum, kendimi çok kolay aşık olmamdı, ama Leo herhangi bir ilişkiye karşı katı bir sınır koymuşsa, daha başlamadan her şeyi kesip atardı.

Ve geçici ilişkiler konusunda son derece deneyimli biri olarak, o harika bir öğretmen olabilirdi.

Onunla ciddi bir ilişki kurmak istemediğimi de biliyordum. Leo benden çok farklıydı. İşine olan tutkusu, benim spontanlık ihtiyacımla hiç uyuşmazdı ve onun romantik bir tarafı olduğunu da hiç sanmıyordum. Son dakikada benimle bir maceraya atılmayacak

bir maceraya atılmayacak ya da beni tatile götürmek için işini bırakmayacaktı. Hatta, onun programına bakılırsa beni yemeğe bile götürecek zamanı olmayacaktı.

Bir avuç popcorn alıp ağzıma attım. Neden orada oturmuş Leo ile bir ilişkimde karşılaşabileceğim olası sorunları sıralıyordum ki? Böyle bir şey olmayacaktı, ben de istemiyordum, Leo da kesinlikle istemiyordu.

Yine de merak ettim. Leo benim geleceğim için doğru kişi olmayabilir, ama belki de bu onu şu an için mükemmel kişi yapıyordu.

Film bittiğinde, bu kötü fikri kafamdan atmak için başımı salladım. Kai beni öldürecek ve rastgele ilişkiler benim tarzım değildi. Leo'nun yüzünde komik bir gülümseme vardı ve aklıma, muhtemelen uzun zamandır hafta içi bir gün izin almamış olduğu geldi. Yavaşça dışarı çıktık. tiyatro, havada popcorn kokusu.

"Sauna nasıldı?" diye sordum. Onunla birlikte olmak kötü bir fikirdi, ama bu, konuşmalarımızın her yaşa uygun olması gerektiği anlamına gelmiyordu.

Ayrıca, Tek Gecelik Bay'in ne söyleyeceğini gerçekten merak ediyordum. Onun sekse bakış açısı benimkinden çok farklıydı ve onun olaylara nasıl yaklaştığını daha iyi anlamak istiyordum.

"Anlamadım?" Leo dış kapıyı açtı ve ben sıcak yaz havasına adım atarken kapıyı benim için tuttu.

"Kai'ye hamama gideceğini söylediğini duydum. İyi vakit geçirdin mi?"

Leo gölgede durdu. Soğukkanlılığını korumaya çalıştığını anlayabiliyordum, bu da onu dürtüp benimle video oyunu oynayan rahat adamın geri gelip gelmeyeceğini görmek istememe neden oldu. "İyiymiş..." Sesi kesildi. "Daha önce hamama gittin mi?"

Kolyeyi parmaklarımla okşayarak mücevherleri yuvarladım. "Birçok saunaya gittim ama hiç eşcinsel saunasına gitmedim. Gittiğim saunalarda sadece terlemek ve belki masaj yaptırmak için gidiyorsun."

"Doğru." Leo başını salladı. "Bu saunaya yıllardır gitmedim," diye ekledi savunmacı bir tavırla.

Gülerek, "Yargılamıyorum. Eğer ilişki kurmak isteseydim, eminim bundan zevk alırdım

"

Bacağını sinema salonunun tuğla duvarına dayadı ve başını yana eğdi. "Tek gecelik ilişkilere meraklı değilsin, ha? Bu, ilişkilere meraklı olmamak kadar kontrol dışı bir şey."

Gülümsememi saklamak için dilimi yanağıma dayadım. "Yani kabul ediyorsun? İlişkiler konusunda aşırı bir tutumun var. Ve şimdi de hamamla ilgili bir şey saklıyorsun," diye alay ettim.

Leo yine güldü. "Hiç de değil. Sadece buhar banyosuna girdim ve çıktım. Bugün rastgele erkeklerle ilgilenmiyorum."

Duvardan iterek arabasına doğru yürümeye başladı. "Apartmana kadar seni bırakayım mı?"

Leo giderken yolcu kapısını açtı ve ben koltuğa atladım. Onunla olduğu gibi şakalaşabileceğim ve dalga geçebileceğim birini görmeyeli uzun zaman olmuştu. Stefano hep tatlı iltifatlar ve nazik güvencelerle doluydu.

Hoş, ama o kadar eğlenceli değildi.

İkisini karşılaştırmak için bir neden yoktu tabii. "Hamam hayal kırıklığı yarattığı için üzgünüm," dedim, emniyet kemerini takarken.

"Hayal kırıklığı yarattığını kim söyledi?" Leo motoru çalıştırdı ve ben kemerimi bağladığım anda bir sıçrayışla yola çıktı. "Ben rahatlatıcı bir buhar banyosu yaptım." Bana gülümseyerek baktı. "Belki de orayı bir denemelisin. Bağlanmanın zevklerini keşfet."

"Kai kesinlikle onaylamazdı."

"Tek gecelik ilişkiler gerçek ilişkiler değildir," diye işaret etti.

Bunu daha fazla düşündüm ve sinemada başladığım düşüncüyü tekrar ele aldım. Kai'nin bu farkı anlayacağından emin olmasam da, teknik olarak bana yeni bir ilişki kurmayacağıma dair söz verdirmişti. Muhtemelen, bir ilişki kurmaya çalışmadan seks yapamayacağımı söyleyecekti, ama Leo haklıydı.

Tek gecelik ilişki, ilişki değildir.

"Bu benim tarzım değil," diye tekrarladım. "Tamamen yabancı birine, zevk alabilecek kadar güvenebileceğimi sanmıyorum. Bu şekilde birinin kişiliğini anlayabilir misin ki?"

Leo alaycı bir şekilde güldü. "Mesele de bu. Kişiliğe, erkek arkadaş için ihtiyaç duyarsın, oral seks için değil."

"Buna milyonlarca itirazım var. İyi bir oral seks için çok fazla kişilik gerekir."

Bir saniye geçti; sonra Leo başka bir köşeyi dönerken ikimiz de kahkahalara boğulduk. Apartmana yaklaşıyorduk ve kısa yolculuğun bitmesini istemediğimi fark ettim.

"Fikrini değiştirirsen, Club Steam'i tavsiye ederim. Pittsburgh'un sunabileceği en iyi kişisel olmayan seks."

"Dayanacağım." Nefesimi tuttum ve daha fazla konuşmamak için kendimi durdurmaya çalıştım, ama sözler ağızımdan döküldü. "Belki de iyi bir kişiliğe sahip, nadir bulunan, bağlanmadan bir ilişki yoluma çıkar ve fikrimi değiştirmemi saçlar."

"O gözlerle mi? Eminim bu sadece birkaç gün meselesi."

Yanaklarım kızardı. Leo çok çekici biriydi. Onun iltifatlarının tam isabet edeceğini tahmin etmeliydim ve bu iltifat kesinlikle tam isabet olmuştu.

şık araba apartmanın önüne geldi. "Eminim senin de iyi bir ilişki yaşayacaksın," dedim gülümseyerek, bu komik sohbetten keyif alarak. "Ayrıca," diye alay ettim, "Kai'nin kurallarından uzak bir hayat yaşayabilirsin. Tadını ıkar."

Leo alaycı bir şekilde güldü. "Tamamen zgr değilim."

Kaşımı kaldırdım, elim kapıda.

Leo bana biraz eğildi. "Seninle ıkmamam gerektiğini söyledi," diye itiraf etti, sanki bu kirli bir sırmış gibi.

Nefesim kesildi. "Ciddi misin?" Ama bunun doğru olduğunu zaten anlayabiliyordum. Bu tam da Kai'nin beni sinirlendirmek için yaptığı türden bir şeydi. Benim yapmak üzere olduğum bir hatayı görür, sonra sakin ve soğukkanlılıkla bunun gerçekleşmesini engellemek için bir şeyler yapardı.

Neredeyse her zaman haklı çıkardı ve sonunda beni büyük bir baş ağrısından kurtarırdı. Ama benimle konuşmak yerine arkamdan iş çevirmesi ve ipleri elinde tutması beni deli ederdi.

Ve aslında bilmiyordu. Onun hata olarak gördüğü bazı şeyler benim için harika olabilirdi.

"Kızma!" dedi Leo, benim bu kadar sinirlenmeme açıkça şaşırmış bir şekilde. "İkinizin arasında bir drama yaratmak istemiyorum."

Kafamı salladım. "Hayır, kavga çıkarmayacağım. Sadece sinirliyim." Leo memnun görünüyordu. "Evet, biraz sinir bozucu," diye onayladı.

Dudaklarımı sıkıştırdım. Kai'ye olan hayal kırıklığım, Leo'ya karşı beslediğim çok küçük bir hoşlanma duygusuyla çatışıyordu. "Her neyse," dedim, "Kai ne dediğini bilmiyor. Biriyle çıkacak olsam, sen mükemmel bir seçim olurdun."

Leo direksiyona vurmaya başladı. "yle mi?" dedi, sesi gergindi.

Ona döndüm. "Demek istediğim, sen sadece flört ediyorsun, bu yüzden Leo benim bir ilişkiye girmememden bu kadar endişeleniyorsa, beni senin gibi birine yönlendirmeli, tersini yapmamalı."

Leo'nun gözleri parladı. Henüz keşfetmediğimiz bu yeni alana adım atmaya başlamış olmaktan heyecanlanmıştı ve ben de omurgamdan bir heyecan dalgası geçtiğinde benim de heyecanlandığımı fark ettim.

"Evet," diye cevapladı sonunda. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

Biraz daha yaklaştım ve kalbim hızla çarpmaya başladı. Ne yaptığımı tam olarak bilmiyordum, ama çok, çok iyi hissettiriyordu ve birdenbire flört etmeyi bırakamadım. "Ne yazık ki bu mümkün değil," dedim, sesimi yumuşak bir alaycı tona düşürerek.

Leo direksiyonu sıkıca kavradı ve parmaklarının gerildiğini gördüm. Nefesini verirken gerginliği azaldı. Birdenbire, onun üzerinde ne kadar etkili olduğumu fark ettim.

Leo tahrik olmuştu. Hem de gerçekten tahrik olmuştu. Ve belki de bu sadece bir oyundan daha fazlasıydı. *Tehlike, tehlike, tehlike!*

Kalbim neredeyse durmak üzereyken kapı kolunu tuttum. Sinema salonundaki tereyağı doğrudan beynime gitmişti ve şimdi hiç istemediğim ve anlamadığım şekilde davranıyordum.

"Gitmeliyim. Beni bıraktığın için tekrar teşekkürler," dedim, yanaklarım yanıyordu. "Evet, sorun değil. Sonra görüşürüz, River."

Arabadan indim ve kapıyı arkamdan neredeyse çarparak kapattım. Ellerimi ceplerime soktum ve durup arkama bakma zahmetine girmeden apartmana doğru yola çıktım.

Aniden, çok büyük bir şeyin kenarında duruyordum ve bir adım daha atarsam, Kai'nin bile beni geri çekemeyeceğini düşündüm.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

LEO

Cuma günü, saat altıdan birkaç dakika önce, Meredith Bell son krizini anlatmak için aradı.

Hafta sonum başlamak üzereyken araması tipik bir davranıştı, ama dedikodu bloglarında yeni bir skandal patlak vermiş ve ertesi sabah en sevdiği dergiyle önemli bir röportajı vardı, en azından bu sefer aciliyetin bir mantığı vardı.

"Leo, bunu benim için çözmelisin. Ya fotoğraflar hakkında soru sorarlarsa ne yapacağız?"

Yüzümdeki sinirli ifadeyi görememesine sevindim. "Merak etme, Meredith," dedim, aslında sahip olmadığım bir özgüven sergileyerek. "Sadece jet ski üzerinde çekilmiş fotoğraflar. Endişelenecek bir şey yok."

Tabii ki, elinde bir nargile vardı ve jet ski'nin babasının arkadaşından çalınmış olduğu ortaya çıktı, çok muhafazakar ve çok tanınmış bir evanjelik figür. Ama sabaha kadar bir çözüm bulabilirdim.

"Neredeyse beş yıl önceydi," diye onu teselli ettim.

"Sadece buluşabilir miyiz? Buluştuğumuzda kendimi her zaman çok daha iyi hissediyorum." "Ofise her zaman beklerim," dedim, onun sadece o gece gittiği kulübe beni de sürüklemek istediğini bilerek.

Meredith iç geçirdi. İç geçirmesi bile müzikaldi, nefesi melodikti. "Tamam. Akşam yemeğinden sonra uğrayayım, böylece planı yüz yüze anlatabilirsin. Teşekkürler, Leo!"

Ayakta durup bir bahane arıyordum ama aklıma hiçbir şey gelmedi. Meredith ve Roger Hank şu anda en büyük iki müşterimizdi ve son zamanlarda

bütçemizi zorlayan yeni işe alımlar nedeniyle, ortalığı karıştırmak istemiyordum.

Ya da bu durumda jet ski'yi.

"Tabii, Meredith. Yola çıktığında haber ver."

Ceketimi çıkardım ve yakamın düğmelerini açtım. Eve gidip oradan çalışmak da buraya kadarmış.

Bir vuruş dikkatimi açık kapıya çekti. River elinde bir kağıt tutarak orada duruyordu. "Bölüyorum?"

Üzerinde kırmızı çiçek desenli kot bir gömlek giymişti ve şık, dar kesim bir kot pantolonun içine sokmuştu. Onu her gördüğümde olduğu gibi, içim parçalandı, sonra yavaşça kendimi toparladım.

O kadar güzeldi ki. Ve kendimi ne kadar ikna etmeye çalışırsam çalışayım, o öğleden sonraki matineden sonra River benimle flört etmişti.

Belki sadece dalga geçiyordur. Belki Londra'daki arkadaşları arasında birbirleriyle bu şekilde konuşmak normaldir. Bu herhangi bir anlama gelebilir, diye kendimi ikna ettim.

Orada dururken, ima ettiği teklif kafamın içinde yankılanıyordu.

Eğer biriyle birlikte olacaksam, sen mükemmel bir seçim olurdun. "Tabii, ne oldu?" diye sonunda cevap verdim.

River odaya girdi ve bana kağıdı uzattı. "Hank ailesinin destekleyebileceği olası nedenlerin listesi geldi. Hazır olur olmaz görmek istediğini söylemiştin."

Anket verilerine atıflarla dolu kağıdı aldım. "Harika, teşekkürler." Saati hatırladım ve River'a gülümsedim. "Geç oluyor. Hafta sonu için eve gitmelisin. Ben bir süre burada kalacağım." Kaşlarını kaldırdı, ben de omuz silktim. "Yine Meredith."

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, teşekkürler. Yemek siparişi vereceğim ve stratejimizi gözden geçireceğim." "Emin misin? En azından araştırmaları senin için toplayabilirim."

Bunu düşündüm. Kai çoktan gitmişti ve ofis boşalmaya başlamıştı. Bu çok yardımcı olurdu. "Tabii. Sana fazla mesai ücreti ödeyebilirim ve Silver Lining akşam yemeğini getirebilir. Suşi olur mu?"

O da başını salladı. "Harika."

O aceleyle uzaklaşırken, ürkütücü bir patron gibi poposuna bakmamak için elimden geleni yaptım. Onun içinde Kai'yi giderek daha fazla görmem komikti. Kardeşi gibi, istediğinde verimli ve detaylara önem veren biri olabiliyordu, bu da onu vazgeçilmez bir çalışan yapıyordu.

Keşeke onda Kai'yi yeterince görebilseydim de kafamdaki diğerk düşünceleri silebilseydim.

Lanet Kai, lanet kuralları ve lanet seksi ikizi.

Stres topumu bir süre ileri geri attım, düşüncelerim Meredith'in krizi ile benim uygunsuz takıntımın çok daha gürültülü krizi arasında gidip geliyordu. Doğal olarak, River'ın içgörüsü zihnimin derinliklerine yerleşmişti. Onun için takılmak için mükemmel bir kişi olurdu ve eğer bunu yapsaydık, sonunda onu düşüncelerimden silebilirdim.

Elbette, ilişkilere karşı içgüdüsel nefretim, River'a olan geçici takıntımdan daha güçlü olacaktı.

Suşi geldi ve bir dakika sonra River, benim için özenle düzenlediğı araştırma sonuçlarıyla geri döndü. Bazı kağıtları kenara ittim, siyah deri koltuğun karşısındaki sehpayı temizledim ve yemeğı masaya yaydım.

River yanıma oturdu, kollarını sıvadı ve gömleğinin yakasına peçeteyi taktı. "Yemek için teşekkürler."

"Geç saatlere kadar çalıştığın için teşekkürler." Göğsüne sarkan peçete yüzüme taze bir gülümseme getirdi. Ben de kendi peçetemi silkeledim ve kucağıma serdim. "Kai, bir kez olsun daireyi kendine ait hissetmekten memnun olmuştur," diye ekledim, esas olarak kardeşini hatırlatmak için.

River tepsiden bir parça somon aldı. "Hank ailesi için bir amaç seçtin mi?"

"Henüz düşünmedim." Arkama uzanıp listeyi aldım, bir kez daha göz attım ve ona uzattım. "Sen seçmek ister misin?"

River çubuklarını masaya bıraktı. "Ben mi?"

"İlk beşin herhangi biri uygun olur. Ama sadece sana eğlenceli geliyorsa yap. Ben daha sonra kendim halledebilirim."

River başını salladı. "Tamam." Listeyi bir kez daha okudu, sonra masaya bıraktı. "Çatı bahçesi girişimi hoşuma gitti."

"Ben de öyle düşündüm. Ve 'Pittsburgh'u güzelleştirmek' fikri, ailesinin bu şehri çirkinleştirmek için çok uğraştığını düşünürsek, çok mantıklı." Soya sosuna biraz wasabi karıştırdım, onun bu seçeneğı seçmesine hiç şaşırmadım. Bu sadece onun kişiliğine uymakla kalmıyor, aynı zamanda listede açıkça en iyisiydi

"Aferin, River. Senin sayende, şehrin çatıları sürdürülebilir yeşil bahçelere dönüştürülecek."

Bunu düşünürken başını eğdi ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Gerçekten, bu kadar basit mi?"

"Aynen öyle," diye onayladım. "Roger'ın onaylaması gerekecek, ama o her zaman bizim tavsiyelerimizi dinler."

"Vay canına," dedi. "Bu harika. Seçmeme izin verdiğin için teşekkürler, Leo." "Gördün mü? İş o kadar da kötü değil."

River güldü. "Hiç öyle demedim." Başka bir suşi almak için uzanırken bacağı benimkine çarptı ve bacağımda bir arzu dalgası uyandırdı.

Bir süre daha sohbet ettik, yemek yerken rahat şakalaşmalarımız ve rahat sessizliğimiz arasında gidip geldik. Ofisin boşaldığını gördüm ve saatin yediye buçuk olduğunu fark edince Meredith'e kısa bir mesaj attım.

"Yolda mı?" diye sordu River.

Onun cevabına kaşlarımı çattım. "Şu anda akşam yemeğine çıkıyor ve bana bir link gönderdi." Linki tıkladım ve ulusal dedikodu sitelerine sızmış olan son dakika haberi çıktı. "Meredith Bell: Tanıdığı Şeytan."

Elimi yüzüme kapattım. "Lanet olsun." "Kötü haber mi?"

Burun köprüsünü sıkıştırarak başımı salladım. "Önümüzde yine uzun bir gece var."

River kaşlarını çattı. Suşi bitmişti, gömleğinden peçeteyi çıkarıp masaya attı. "Üzgünüm. Stresli görünüyorsun."

"Ben iyiyim," diye ısrar ettim, ancak omzumda bir düğüm olduğunu fark ettim. "Sadece yoğun bir hafta geçirdim."

"Daha fazla matineye gitmeliydin."

Güldüm. "Muhtemelen haklısın."

Öğleden sonrasını gündeme getirmek, konuştuğumuz konuyu da gündeme getirmek için bir adım gibi geldi. Zihnimin derinliklerinde, Kai'ye ihanet etmek anlamına gelen kardeşi ile flört etmeyi mantıklı hale getirmeye çalışan bir şey aşırı hızda çalışıyordu.

Ama sonra River kirpiklerini kırttı. "Gitsem mi?" diye tereddütle sordu. "Yoksa eşlik etmemi ister misin?"

Ofisin geri kalanındaki tavan ışıkları sönmüştü ve her şeyi gölgeye bürümüştü. Kalbim ilk randevusuna çıkan bir genç gibi çarpıyordu, boğazımı temizledim. "Bir içki iyi olur," dedim sonunda. "Bourbon ister misin?"

River başını salladı. "Tabii. Bunu takvimine sosyal zaman olarak işaretleyeceğim."

Gülerek, sürahinin yanına gidip iki içki hazırladım. Meredith'in halkla ilişkiler krizi aklımın bir köşesinde endişe yaratıyordu, ama bir dakikalığına kafamı boşaltmanın zararı olmazdı.

River'a bardağı uzattığımda, zarif parmakları benimkine dokundu. "Sosyal zaman," diye tekrarladım ve bardağımızı tokuşturduktan sonra tekrar kanepeye oturdum.

"Sosyal medya ekibi bu hafta sonu beni dansa davet etti," dedi. "Sen hiç onlara katılır mısın?"

Kafamı salladım. "Çok eğlendiklerini duydum, ama Kai ve ben arkadaşlık kurmamaya çalışıyoruz."

Ancak bu kuralın açıkça istisnaları da vardı. "Sen iyi bir patronsun," dedi River.

Ben güldüm. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Herkes seni seviyor," dedi kendinden emin bir şekilde. "Ve Kai'yi. İkinizden bahsederken size büyük saygı duyuyorlar."

Bourbon'dan bir yudum aldım, boğazımı yaktı. "İyi maaş veriyoruz," dedim. "Ve çalışanlarımızı gerçekten seviyoruz. Kariyerlerinin başında, sadece kişilikleri ve yetenekleri nedeniyle işe aldığımız birçok insan var."

"Dostane bir ofis ortamı nadirdir." River elindeki bardağı çevirdi ve kehribar rengi sıvı bir yandan diğer yana kaydı. "Çalıştığım çoğu kişiye kıyasla sen bir rüyasın."

Bourbon'dan öksürdüm. Söylediklerinde bir ima yoktu, ama içkime boğulduktan sonra ikimiz de bunu duyduk.

Benim altında çalış, River. Lütfen, lütfen benim altında çalış.

"Sevindim," dedim, iltifattan içtenlikle gurur duyarak ve River'ın yaptığı işi görebilmesinden memnun olarak. "Herkesin iyi vakit geçirebilmesi için stresi ofisimde tutmaya çalışıyorum."

River alt dudağını ısırdı, dişleriyle deldi. "Doğru," dedi. "Hamama gitmelerin anlamı giderek daha fazla anlaşılıyor."

Dik oturduğumu ve ofisin inanılmaz derecede sessiz ve sakın olduğunu fark ettim. River'ın parmaklarının göğsünde dans ederek gömleğinin düğmeleriyle oynadığını izledim.

Lanet olsun, o bambaşka biriydi. Gözlerini benimkilere doğru kaldırış şekli, yüzünü tutup onu koltuğa çekmek istememe neden oldu.

Onu koklamak, okşamak, tadını almak istedim.

River burbonundan bir yudum daha aldı. "Ama stres atmanın başka yolları da var."

Kaşlarımı kaldırdım. Yılların eğitimi devreye girdi ve pantolonumun içindeki aletim seğirmesine rağmen soğukkanlılığımı korudum. "Öyle mi?"

"Omuz masajı ister misin?"

Çok, çok tehlikeli bir oyun oynuyorduk. İkimiz de bunun farkındaydık. River'ın benden hoşlandığına artık hiç şüphem yoktu. Belki benim ona olan ilgim kadar yoğun değildi, ama bir şeyler vardı.

Beynim bunun yanlış olduğunu haykırsa da, kalbim bunun iyi olduğunu söylüyordu.

Elimi omzuma koydum. "Tabii, teşekkürler."

River koltukta yerini ayarladı ve ben de dönerek sırtımı ona döndüm. Geçen günkü mantığı kafamda yankılanıyordu, bana hayır diyen seslerden bile daha yüksek sesle. Ben hızlı bir ilişki için mükemmel bir kişi olurdum ve sonrasında bunu gizli tutarsak Kai'nin bunu bilmesi gerekmezdi.

River'ın iki eli birden omuzlarıma kondu. Başparmakları, omuz bıçaklarımın arkasında ustaca çalışırken, deltoid kaslarıma doğru bastırdı.

"Rahatla," diye gülerek, tam doğru basınçla ovuşturdu. "Gerçekten de kaslarında düğüm var."

Yavaşça nefes verdim. "Omuz masajı çok iyi yapıyorsun." "Öyle derler."

Bu hissin tadını çıkarmaya çalıştım. Dokunduğu her yerde sıcaklık yayılıyor, arzumu artırıyordu. Penisim taş gibi sertleşmiş, pantolonumu şişirmişti ama bunu saklamanın bir anlamı yoktu.

İkimiz de ne yaptığımızı biliyorduk.

River bana daha yakınlaştı ve ben de ona yaslandım. Birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedik. Elleri omuzlarımda dolaşırken, nefesi enseme hissediliyordu ve içimde bir duygu fırtınası kopuyordu.

Meredith yakında gelecekti. Kendimi toparlamam ve toplantıya hazırlanmam gerekiyordu.

Ama sonra telefonum masada titremeye başladı. River geriye yaslandı ve telefonu bana uzattı.

"Meredith gelmeyecek," dedim, sesim endişe ve arzu arasında gidip geliyordu.

"İptal mi etti?"

Yutkundum ve River'a döndüm. Yanakları kızarmıştı ve vücudundan arzu gibi yayılan bir sıcaklık hissedebiliyordum. "Bir parti," dedim. "Bunu her zaman yapar."

Birbirimize baktık ve onun yüzünde, tıpkı benim yüzümde olduğu gibi, gerçeği gördüm.

Yapmak üzere olduğumuz hatayı hiçbir şey engelleyemezdi.

ON İKİNCİ BÖLÜM

RIVER

Leo'yu baştan çıkararak bendim. Neye bulaşmış olursak olalım, bu benim hatamdı.

Ama yüzünde kazınmış ifadeyi gördüğümde, içim parçalandı ve geri dönemeyecek kadar zayıf ve sarsılmıştım.

Leo beni istiyordu. Gerçek, gözlerinde yanan siyah ve gümüş rengi girdaplarda yatıyordu. Dudakları hafifçe aralanmıştı ve pembe dili dişlerinin arkasına sürtünüyordu, ben onu izlerken, sanki ona aitmişim gibi beni inceliyordu.

Gerçek şu ki, Leo ofisinde güçlüydü. Diğer çalışanların ona hayranlıkla baktığını gördüğümde, onun kendini beğenmiş özgüveninin arkasında, ilk başta anladığımdan daha fazla güç olduğunu anladım.

O sadece cesur ve hızlı konuşan biri değildi. Akıllı ve güçlüydü ve çalışanlarının değer gördüğü bir iş kuruyordu. Kariyerinde çok başarılıydı ve bu, istediği her şeye sahip olabileceği anlamına geliyordu.

Ve o beni istiyordu. Beni istemesi gerçekten çok, çok iyi hissettiriyordu.

O kadar iyi ki beni korkuttu. O kadar iyi ki diğer endişelerimi bir kenara ittim. Elimi uzattım ve Leo'nun yanağını okşadım, sakalı parmaklarımın ucuna yumuşak bir dokunuşla değdi.

Leo bileğimi tuttu. Kalbim hızla atıyordu ve çok ileri gittiğimden ve beni iteceği endişesi duydum, ama elimi orada tuttum.

"River," dedi, kelime yavaş, boğuk bir homurtuyla çıktı.

"Beni istiyor musun?" diye sordum. "Sadece bir kez? Kimse bilmeyecek."

Leo nefesini içine çekti. Penisim acı verecek kadar sertleşmişti, kot pantolonuma baskı yapıyordu.

Belki Leo bir süredir beni istiyordu. Belki de o bakışların bazıları, en iyi arkadaşının ikiz kardeşi hakkında duyduğu meraktan daha fazlasıydı.

Onun arzusu beni tahrik etti. Leo beni belimden tutup kanepeye doğru itti, eli hala bileğimin etrafındaydı. "Sadece bir kez," diye tekrarladı, sonra başını salladı. "Ama yapamayız. Ben senin patronunum, River. Sen Kai'nin kardeşisin."

Tabii ki bu tür şeylerle kendini işkence edecekti. Leo özünde iyi biri idi ve ben onun asla birinden yararlanmak istemeyeceğini biliyordum.

O kadar iyiydi ki. Belki de bu, benim biraz kötü olmam gerektiği anlamına geliyordu.

Bacağımı onun bacağına doladım ve elimi saçlarına geçirdim. Saçlarını her zaman çok düzgün tarar ve şekillendirirdi. Elimi dalgalı saçlarına geçirip biraz dağınık hale getirmek yaramazca bir şey gibi geldi.

"Bu ofiste yaptıklarımızı asla kimseye söylemeyeceğime söz veriyorum," dedim ve küçük parmağımı uzattım.

Leo parmağıma bakıp gözlerini kırptı, sonra güldü. Elini geri çekti ve küçük parmaklarımızla yemin ettik. "Söz veriyorum," diye tekrarladı.

Elimi çektim ve Leo üzerime düştü. Vücudunun sıcak baskısı beni ateşledi ve dudakları benimkilere çarptığında neredeyse parçalanıyordum.

Siktir, o kadar iyi hissettiriyordu ki. Dişlerini yaladım ve o da dilini ağzıma soktu. Onun altında kıvranırken, ihtiyacım arttı ve sikim şişti.

Bir ilişkiye girmek üzereydim. Gerçek, bağlanmadan bir ilişki. Her zaman yapmayacağıma yemin ettiğim bir şeydi, ama Leo ile o gece yapabileceğimiz tek şey bu gibi görünüyordu.

Bu her neyse, çok, çok iyi hissettiriyordu. Reddedemezdim.

Kollarını bana doladı ve beni koltuktan kaldırdı. Tahmin ettiğimden daha güçlüydü ve ben de boynunun arkasını tuttum, parmak uçlarımda yükselerek onunla derin, uzun bir öpücük paylaştım.

"River," diye nefes nefese söyledi, dudaklarını benden ayırırken. Gözleri vahşi bir hayvanınkine benziyordu ve elleri sürekli yanlarımı okşuyor, tenimde dolaşıyordu. "Sen çok, çok seksisin."

Dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Bunu tüm erkeklere söylüyor musun?" diye alay ettim.

Leo beni döndürdü ve bir anda, gülerek masasının kenarında buldum kendimi. Bazı eşyalarını kenara itti ve kalçalarını bana doğru itti. "İlk buluşmanızda ne yapmak istersiniz?" diye sordu. "Bunu unutulmaz kılmama izin verin."

Titredim, kaslarımda hoş bir his uyandı. Leo dudaklarını boynuma değdirip beni mutlu edeceğine söz verince, onun hakkında hala beslediğim tüm şüphelerim yok oldu.

Nefesim titriyordu, parmaklarımla sırtını okşadım. "Vücudunu benim vücudumda istiyorum," dedim. "Ve ben boşalana kadar beni sikmeni istiyorum."

O homurdandı ve boynumu ısırды, sakalları hassas tenimi kaşındırdı. "Bunu yapabilirim."

Sıcak dili klavikulama doğru inince güldüm. Yabancılarla ilişkiye girmeye ya da hamamın müdavimi olmaya niyetim yoktu, bu yüzden bu bir süreliğine seks yapma şansım olabilir.

Bu kadar risk alıyorsak, en azından iyi olsun.

Leo'nun gömleğini tutup düğmelerini açmaya başladım. "Çıplak," dedim. "Hemen."

Ofisinin kapısını kapatmak için benden uzaklaştı. Masasına geri döndüğünde ikimiz de gömleksizdik. Avuçlarımı göğsünde uzayan seyrek sarı kıllara bastırdım ve Leo pantolonumu çıkarıp bir kenara attı.

Sıkı siyah külotumdan sızan penisimle, sessiz ofisin ortasında kendimi çıplak hissettim. Leo kıyafetlerini çıkarırken bakışları cildimi yakıyordu. Kalın penisi karın kaslarına çarpıyor, havada geriliyordu ve beni öpmeye geri döndüğünde, avucuyla şişkinliğimi okşadı.

İlk buluşmada hiç bu kadar ileri gitmemiştim, ama artık tüm kurallar geçersizdi. Bu bir buluşma değildi. Leo'nun dokunuşunun bana istediğim her şeyi yapma izni verdiği alternatif bir dünyaya girmiştik.

Öpüştük ve birbirimizi okşadık, Leo beni masaya yatırırken inledi. Parmakları arasında meme ucumu sertleşene kadar yuvarladı ve sonunda iç çamaşırımı yırttı. Penisimi saran elinin baskısı, vücudumda yayılan bir rahatlama hissi yarattı.

"Sana oral seks yapabilir miyim?" diye sordu, elleri titrek uyluklarımda üzerinde.

Hevesle başımı salladım. Azgınlık ihtiyacıyla o kadar bunalmışım ki, tek kelime bile edemedim. Leo dizlerinin üzerine çöktü ve penisimi eline aldı.

"Buna bolca kişilik katacağım," diye alay etti, sonra beni yuttu. Dili dönüyordu ve ben dudakları arasında seğiriyordum. Dudaklarını hızlı ve yavaş bir şekilde yukarı aşağı sürükledi, masaya vururken nefesimi kesmeye yetecek kadar emdi.

Siktir, işinde çok iyiydi. Tabii ki öyleydi. Bu sürpriz olmamalıydı.

Gözlerim geriye devrildi ve orgazmın başlangıcı beni sardı, ben de onun adını haykırdım.

"Leo, Leo."

Eğer birlikte sadece bir kez olabilseydik, onun olduğunu hatırlamak istedim. Leo, uzman dilini kullanarak beni doruğa ulaştırdı.

Sonunda ağzını benim sikimden çekti. Saçları dağınıktı ve dudakları şişmişti. Gözlerinde hala ateş yanıyordu ve aşağıya baktığımda, kalın sikini yumruklayarak, tabanından sıkıldığını gördüm.

"Prezervatifin ve kayganlaştırıcın var mı?" diye sordum. "Çok ihtiyacım olacak."

Leo başını salladı. Masasına doğru yürüdü ve alt çekmecede bir şeyler aradıktan sonra bir şişe kayganlaştırıcı, birkaç prezervatif ve temiz beyaz bir havluyla geri döndü.

Gülerek, "Bütün bunları ofisinde mi saklıyorsun?" dedim.

"Burada kullanmak için değil," diye itiraz etti ve onun bir kez olsun gerçekten utandığını fark ettim. "Öğle yemeğinde veya iş çıkışı biriyle buluştuğumda yanımda götürmek için."

Güldüm. Bacaklarım masadan sarkıyordu ve nefesimi tutarken penisim seğirdi, ön sıvı damlaları sızmaya başladı. "Sen bir izci gibisin," diye alay ettim. "Her zaman hazırlıklı."

Leo tekrar bana doğru geldi. Alnında ter damlaları vardı ve eğilip elini yanağıma sürttü. "Gerçekten, River. Ben bunu asla yapmam. Ne ofiste, ne de böyle."

Gülümsedim ve alnımı onun alnına bastırdım. "Anlıyorum," dedim sessizce. "Sana güveniyorum. Güvenmesem bunu yapmazdım." Leo'nun nefesi kesildi ve ben elinden kayganlaştırıcıyı aldım. Gözlerimiz birbirine kilitlenirken, parmaklarına biraz sıktım, sonra biraz daha kenarlarına sürdüm.

İtalya'dan ayrıldığımdan beri oraya dokunmamıştım, ama vücudum hızla açıldı, kaslarım titreyerek gevşedi.

Leo parmağını kık deliğimin etrafında gezdirerek beni okşadı. "Çok iyi hissettiriyorsun," diye homurdandı.

"Öyle mi?" Sırtımı kavisledim ve bacaklarımı kalçalarına doladım, masaya yaslanarak dengemi sağladım. "Nasıl hissettiğimi söyle."

Leo gözlerime baktı. Onun biraz tereddütlü olduğunu görmek eğlenceliydi, ama parmaklarını içeri soktuğunda, kelimeler dökülmeye başladı.

"Sıkı," dedi. "Sıcak ve sıkı."

Parmakları sıkı halkamdan kayarken inledim. Penisim zevkle şişti ve Leo eliyle beni gevşetti, hareketleri sabit, yavaş ve mükemmeldi.

"Bana ne yapacağını söyle."

İki parmağı daha derine kayarak benim noktamı ovuştururken homurdandı. "Sikimi içine sokacağım." Diğer eliyle sikini okşarken parmaklarıyla beni sikiyordu. "Ve sen boşalana kadar seni pompalayacağım."

Başımı geriye attım ve daha yüksek sesle inledim, sesim boş ofisi doldurdu. Prezervatifi aldım ve ambalajını yırtmak için uğraştım, sonra Leo'ya uzattım.

Tüm vücudum orgazmın eşiğinde titriyordu ve onun hemen içime girmesini istedim.

"Şimdi, Leo," diye nefes nefese söyledim. "Şimdi beni sik." Leo homurdandı. "Sen çok müstehcen konuşuyorsun."

Aslında genelde değil. Ama onunla birlikteyken, o kelimeleri tatmak istiyordum. Yaptığımız şey çok yanılttı ve onun bunu söylemesi, durumu daha da ateşli hale getiriyordu.

"Patronuma söyleme."

Leo kalçalarımı kavradı ve beni masanın kenarına çekti. Çam kokusu burnumu doldurdu ve o, kaplı penisinin ucunu benim zonklayan deliğime sürerken beni öptü. Alnımdan ter damlarken aşağı indim ve vücudum ona açıldı.

Leo'nun penisi dikkatlice içeri girerken beni gerdi. Onunla dolmuştum, ama deliğim hala sıkışıyordu, onu daha fazla içeri çekmeye çalışıyordu. Beni sabit tuttu, alışmamı sağladı ve kaslarım yeterince gevşediğinde, dalga gibi nazik bir ritimle yavaşça beni sürdü.

Elini uzatıp benim penisini almak istedi, ama ben onun elini ittim. Boşalmaya çok yakındım ve daha uzun süre dayanmak istiyordum.

Onun itişisi beni itti ve ben onun sert masasına çarptım. Parmaklarımı ağzıma soktum ve açgözlü ve bunalmış bir şekilde emdim. Vücudumdan buhar çıktığına yemin edebilirim ve kendimi Leo'nun adını inlerken duydum.

"River." Leo çağrımı yanıtladı, parmakları kalçalarımın üstündeki ete gömüldü. "Sen benimsin. Şu anda benimsin ve kimse seni benden alamaz."

Geri çekildi, sonra ileri itti ve taç kısmını benim noktamın üzerine indirdi. Vücudum, patlayıcı bir orgazm benim tabanımda alevlenirken titredi. Leo benim noktamı tekrar tekrar vurdu ve ben orgazmım sırasında onun adını haykırırken, yapışkan sperm fişkırımları sıcak bir sıçrama ile göğsüme indi.

"Siktir!" diye bağırdı Leo ve penisi şişerek yükünü boşalttı. Derin bir hamle yaptı ve kendini içime gömdü, sonra birlikte masanın üzerine yığıldık.

Yapış yapıştım. Terliydim. Başım dönüyordu. Sersemliğimden kurtulup Leo'yu kendime yaklaştırdım. Kalbinin çarpıntısı beni tekrar kendine getirdi ve onun dokunuşunun verdiği tatminle eridim.

Hareket etmeye başladı ama onu yakınımda tuttum. "Bekle," dedim. "Bir dakika daha böyle kal."

Yanağını yanağıma sürttü. "Ne kadar istersen, River. Ben buradayım, seninleyim."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

LEO

Mutfak adasında oturmuş, sabah kahvemi içiyordum. Karşımda Kai, tabağındaki akışkan yumurtayı itip kakarken, tembelce telefonunu kaydırıyordu.

Pazar sabahıydı ve ikimizin de gidecek bir yeri olmadığını biliyordum. Normalde sabahları konuşarak ve çok fazla kahve içerek geçirir, belki de marketlere yürüyüşe giderdik. Tamamen normal, tamamen sakın bir gün olmalıydı.

Ama o sabah, sırtımdan ter damlıyordu. Kalbim endişeden göğsüme çarpıyordu ve suçluluk duygusu içimi kemiriyordu.

Ne yapmıştım ben? Onu ve Silver Lining'i de ihanet etmişim. River'ın ve Kai'nin bana duyduğu güveni suistimal etmişim ve hepsini ne için feda etmişim? Bir seks için mi?

Ama bu bir kaçamak gibi gelmiyordu. Bir kaçamak bittiğinde, her şey biterdi.

Sadece uzaklaşırđın.

Ve benim de River'dan uzaklaşmam gerekiyordu. Tek gecelik ilişkinin amacı da buydu, kafamı boşaltmak ve yoluma devam etmek, böylece arkadaş kalabilirdik. Ama ondan uzaklaştığım anda, onu tekrar arzulamaya başladım.

Onun uzun inlemelerini ve ihtiyaç dolu nefesini duymaya, kulağının altındaki tuzlu, tatlı cildini yalamaya ihtiyacım vardı.

Onu her şekilde istiyordum, arkadaş olarak, ilişki olarak, oda arkadaşı olarak ve...

"Hey, Leo."

"Özür dilerim." Kupa çok sert bir şekilde masaya vurdum ve gözlerimi Kai'ye çevirdim.

"Neden özür diliyorsun?"

Sakinleşmek için yavaşça nefes aldım. Kai bir dedikodu dergisinin editörü ya da heyecan verici yeni bir müşteri olsaydı, sakinliğimi korumakta sorun yaşamazdım. Ama en iyi arkadaşıma yalan söylemek doğama aykırıydı ve paylaşmadığım gerçek, kulağımda bir sivrisinek gibi beni rahatsız ediyordu.

"Özür dilemiyorum," dedim. "Sadece ne olduğunu sormak istedim."

Kai gözlerini kısarak, sonra benim tuhaf davranışımı görmezden gelmeye karar verip kıkırdadı. "Biraz sonra Outdoor Supply'a gideceğim. Kamp gezisi için bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Sanırım hazırlıklıyım. Cass ve Shawn'ın fazladan bir çadırı var, ben de geçen yazdan kalan malzemelerim var."

Kai ve benim işten izin almamız oldukça nadirdi, ama Cass ve Shawn şehre taşındığından beri yaz aylarında kamp yapmayı alışkanlık haline getirmiştik. Her zaman izin almaya direnirdim, ama şehirden çıktığımda temiz hava ve sessizlik hayatımı kurtarıyordu.

"Harika. Bu hafta masanda çok uzun saatler geçirmeyeceksin, değil mi?"

Omuzlarım gerildi, bu da River'ın omuzlarımı ovmasının ne kadar iyi geldiğini hatırlattı.

Kahvemi garip bir şekilde yudumladım. "Çok uzun saatler mi?"

Ve o masa...

"Kendini çok yersen, tatilde eğlenemezsin." "Haklısın. Saat yediye kadar evde olurum, söz veriyorum."

Kai ada mutfağın diğer ucundan bana gülümsedi. Sık sık uyuduğu eski gri kapüşonlu sweatshirt'ünü giymişti ve saçları komik açılarda dışarı çıkmıştı. O ve River tek yumurta ikizi olsalar da, bana göre her geçen gün birbirlerine daha az benziyorlardı.

"İyi olduğundan emin misin?" diye sordu, endişeyle gözlerini kısarak.

"Evet, özür dilerim. Bu sabah kafam biraz dağınık."

"Dün gece geç saatlere kadar dışarıda mıydın? Fark etmedim. Yatakta olduğunu sanıyordum."

"Hayır, dün gece kimseyle birlikte olmadım. Aslında cumartesi gecesini bir kez olsun evde geçirdim." Ondan saklandığımı ve kardeşi için hissettiklerimi gizlemeye çalıştığımı söylememe gerek yoktu.

"River geç saatlere kadar dışarıdaydı. Sanırım çalışanlar sonunda onu dansa çıkarmaya karar verdiler." Çatalıyla yumurtayı bıçakladı. "Umarım iyi vakit geçirmiştir. Biriyle dışarı çıktığında daha mutlu oluyor."

River'ın dans edip yabancılarla flört ettiği görüntüler zihnime doldu ve bir dakika boyunca kıskançlık dalgasını bastırmak için mücadele etmek zorunda kaldım.

River'ı çok farklı kılan bir başka şey. Biriyle birlikte olduğu için hiç kıskançlık duymamıştım.

"Eminim ona iyi vakit geçirttirmişlerdir. O geceler çok gürültülü geçiyor gibi görünüyor."

Kai telefonunu düşürdü ve gözlerimin içine baktı. "Onun çalışanlardan biriyle bir ilişki başlatacağını düşünmüyorsun, değil mi? Onun davranışlarını denetlemek istemiyorum ve kardeşime güveniyorum, ama normalde yeni bir ilişkiye atılmadan önce çok uzun süre dayanamaz. Onunla flört eden biri fark ettin mi?"

Kai'nin gözlerine baktım. On yıllık dostluğumuz omuzlarımda ağır bir yük oluşturuyordu ve içimde suçluluk duygusu uyandırıyor. "Kimseyle birlikte olduğunu sanmıyorum," diye cevapladım.

"Çalışanların birbirleriyle çıktığını biliyorum," diye devam etti Kai, tabağına dönerek. "Naif değilim. River'ın da eninde sonunda biriyle çıkmaya başlayacağını biliyorum. Sadece, burada olduğu sürece hayatını biraz daha düzene sokmasını istiyorum, anlıyor musun? Ve onunla geçirdiğim bu zamanı kaybetmek istemiyorum."

"Evet, Kai. Anlıyorum."

Tam bir pislik olduğumu anlıyorum.

Ya River gerçekten bana karşı hisler beslemeye başlarsa, Kai'nin taşınmadan önce beni uyardığı gibi? O gece sadece o geceyle ilgilendiğine yemin etmişti ve ben ona inandım.

Ama aynı zamanda... Onun bana karşı hisler beslemesini istiyordum. O kadar çok istiyordum ki kalbim acıyordu.

"Onun için bu kadar endişelenerek haddimi aştığımı düşünüyor musun?" diye sordu Kai. "Onun patronuymuşum gibi davrandığımda hep sinirleniyor."

"Sadece telefonunu takip etme ve banka hesap özetlerini okumaya kalkışma."

"Evet, dans etmeye gidip bazı insanlarla flört ederse, sorun değil."

"Şu anda River'ın insanlarla flört etmek istediğini sanmıyorum," dedim.

Sesim düz ve sinirli çıkmıştı, Kai kaşlarını çattı.

"İstemiyor mu?"

"Bekâr kalmak istiyor," dedim kendinden emin bir şekilde. River bunu bana defalarca söylemişti ve ciddi olduğunu biliyordum. "Sadece sen öyle söylediğin için değil, kendisi de gerçekten bunu istiyor. Eğer bir şey yapmak istiyorsan,

onu daha az flört içeren etkinliklere davet edebilirsin. Bu muhtemelen yardımcı olur."

River için de, benim için de yararlı olur. Hafifçe gülümsedim, kendimi tam bir pislik gibi hissettirmeyen bir yol bulduğum için rahatlamıştım.

Kai başını yana eğdi. "River," dedi ve kardeşinin koridorda yürüyen ayak seslerini duydum.

"Günaydın."

River gri eşofman altı giymişti ve göğsü çıplaktı. Saçlarını at kuyruğu yapmıştı ve yüzünde sevimli, uykulu bir ifade vardı.

Gözlerim onunla buluştu, ikimiz de gülümsedik ve başka yere baktık. Dün hiç karşılaşmamıştık ve onu şimdi görmek midemi bulandırdı.

"Selam," dedi Kai bana. "Kamp ne olacak?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Kamp," diye cevapladım. River orada dururken, dudaklarında hafif bir gülümsemeyle, hiç çaba sarf etmeden beni baştan çıkarmaya çalışırken, kafamda nasıl cevap vereceğimi düşündüm.

"Haftaya bizimle gelmek ister misin?" diye sordu Kai, River'a. "Cuma öğleden sonra çıkıp Pazar günü döneceğiz. Cass ve Shawn'la kısa bir gezi olacak. Onları geçen gece uğradıklarında tanışmıştın."

"Hiç ekipmanım yok."

"O konuda sana yardım edebilirim," dedi Kai, bu fikirle birden canlanarak. "Sence de eğlenceli olmaz mı, Leo?" Gözlerime bakıp anlamlı bir şekilde başını salladı. "Böyle bir şey için River'ı da yanımızda götürsek olmaz mı?"

Tabii ki bu iyi bir fikirdi. Cass ve Shawn'ın River'ın arkadaşlığından keyif alacaklarını biliyordum ve bu Kai'yi de mutlu edecekti. İki kardeşimizin de orada olması eğlenceli olurdu ve River hala İtalya'dayken ailelerimizi bir araya getirmek mümkün olmamıştı.

River'la birlikte takılmayı kaldıramayacaksam, bunu en başından yapmamalıydım. Şimdi yaygara koparmak haksızlık olurdu. "Kamp yapmak harika bir fikir," diye cevapladım. "Eminim Shawn ve Cass seni ağırlamaktan mutluluk duyacaktır, River."

River gülümsedi. Benim kadar heyecanlı değildi, bu da beni sakinleştirmeliydi, ama Kai'nin önünde onun ince kaslarını ve çıplak göğsünü görünce tüm suçluluk duygum yeniden canlandı.

"Günaydın, Leo," dedi.

"Günaydın."

River elini saçlarına geçirdi, sonra başını salladı. "Tabii, kamp yapmak harika bir fikir. Kahve var mı?"

"Cezvede var," diye cevapladım ayağa kalkarken. "Al, benim yerime otur. Ben duşa gireceğim."

Onun dokunuşunun düşüncesi bile sinirlerimi gerdi, sonra pişman olacağım bir şey söylemeden aceleyle uzaklaştım.

Öğleden sonraya kadar kendimi meşgul tutup evden uzak durmayı başardım. Ancak, bir gün boyunca işlerimi hallettikten sonra eve döndüğümde River kanepelerden birinde uzanmış kitap okuyordu. Üzerinde vücuduna sıkıca oturan düz beyaz bir tişört ve uyluklarına kadar çıkan pamuk şeker rengi bir şort vardı.

"Leo, selam."

Onu gördüğüme sevindim, bu beni biraz garip hissettirse de. "Selam." Omzumun üzerinden baktım. "Kai burada mı?"

"Dışarıda." River kitabını kapattı ve sehpayı koydu. "Seni yakalayabileceğimi umuyordum."

"Her şey yolunda mı?" Karşısındaki kanepeye oturdum. Eğer bizim ilişkimizden pişman olmaya başlamışsa, bundan faydalandığım için kendimden nefret ederdim.

"Evet, iyiyim." Bacaklarını vücudunun altına katladı. "Ama her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için sana bir bakmak istedim. Bu sabah birdenbire kaçtın."

"Oh." Gözlerimi kırptırdım ve bir pislik gibi göründüğümü fark ettim. "Kusura bakma." Bir açıklama aramaya başladım ama kendimi korumak için kötü bir alışkanlık edindiğimi fark ettim. "Kai bana seni sordu ve sanırım biraz telaşlandım."

River dudaklarını büzdü. "Cuma günü ofisten döndükten sonra nerede olduğumu sordu. Ona yalan söylediğimde kendimi pislik gibi hissettim."

"Evet," dedim, onun da aynı şekilde hissettiğini öğrenince rahatlardım. "Aslında onu ilgilendirmez ama."

"Aynen öyle."

Birbirimize baktık, sonra güldük. Omuzlarımın arasında bir gerginlik topu çözüldü.

En iyi arkadaşşımdan bir sır saklamak zorunda kalacaksam, en azından bunu paylaşabileceğim biri vardı.

River başını eğdi ama gözlerime bakmaya devam etti. "Eh, bunu asla öğrenmek zorunda kalmayacak." İki eliyle saçlarını kulaklarının arkasına attı. "Ofisteki sıkıcı bir gece daha."

Gülerek, "Keşke ofisteki tüm sıkıcı geceler böyle olsaydı," dedim.

River utangaç bir şekilde bir dakika boyunca elini yüzüne koydu, sonra tekrar güldü.

Kahretsin, neden bunun daha kolay olacağını düşündüğümü bilmiyorum. River ile ne kadar çok zaman geçirirsem, o kadar çok beni kendi dünyasına çekiyor gibi görünüyordu.

Devam etti. "Sadece hiçbir şeyden pişman olmadığımı bilmeni istedim. Biriyle birlikte olmak çok eğlenceli bir deneyimdi ve şimdi senin arkadaşım ve patronum olmandan dolayı çok heyecanlıyım. Ve endişeleniyorsan, sana aşık olmayacağıma ve River'ın tipik davranışlarından hiçbirini yapmayacağıma söz veriyorum."

Ona en büyük gülümsememi gösterdim, ama kafamın içinde yüzlerce ses protesto ederek, aslında bana aşık olması gerektiğini haykırıyordu.

"Teşekkürler, River. Ben de aynen öyle hissediyorum," diye cevap verdim, çünkü gerçeği söylersem, küçük sırrımız tam bir felakete dönüşeceğini biliyordum.

O televizyona doğru başını salladı. "Bir oyun oynamak ister misin?" "Tabii," dedim.

"Sorduğun için teşekkürler."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RIVER

Leo'nun yanına oturup her şeyin yolunda olduğunu gördükten sonra tekrar rahatlayabildim. Kai'nin güvenini boşa çıkardığım için kendimi iyi hissetmiyordum, ama Leo'ya söylediğim şeyde samimiydim. Çok unutulmaz bir deneyim yaşamıştım ve geri alabilseydim bile, bunu yapacağımı sanmıyordum.

En azından Leo'ya söylediklerimin çoğunu kastetmiştim. Onu daha iyi tanıdıkça, aslında harika bir erkek arkadaş olabileceğini fark ettim. Sokakta yürürken el ele tutuşmamızı ya da ofiste uzun bir gün geçirdiğini bildiğimde ona özel bir tatlı hazırlamamı hayal etmek şaşırtıcı derecede kolaydı.

Bu yüzden, River'a karşı her zamanki davranışlarımı sergilemeyeceğimi söylerken ciddiydim, ama içimden bir parça hala ona aşık olmak istiyordu.

Özellikle de flört etmek çok, çok iyi hissettirdiği için. Leo, ağzından çıkan bazı sözlere bakılırsa, onu kızdırmam için bana yalvarıyordu ve onu telaşlandırıp heyecanlandırmanın ödülü, karşı konulamayacak kadar cazipti.

Telefonum beni düşüncelerimden kopardı. Marie sonunda beni geri arıyordu.

"Alo?" Yatağımda uzanıyordum ve birden doğrulup oturdum. Onunla konuşmak için can atıyordum. Hayatımın son on yılı çok uzak gelmişti ve Pittsburgh'da her şey yolunda gitse de, Londra'yı hala özliyordum.

"Sevgili River. Yeni evin nasıl?" "Sen geri aradığın için şimdi daha iyi."

"Önce bir süre sessizliğimle seni eziyet etmem gerektiğini biliyorsun. Stefano olayından sonra İngiltere'ye geri döneceğinden emindim."

Marie sadece benimle çıkma gibi eşsiz bir deneyim yaşamakla kalmamış, aynı zamanda on yaş daha büyüktü ve oldukça daha akıllıydı, ancak ben bunu kabul etmekte bazen isteksizdim.

"zgnm," diye iç geçirdim. "İşler, para ve diğerk her şey..." Sesi kesildi.

"Evet, anlıyorum. Son dakikada iş ilanını bulamadığım için zgnm. Keşke sihirli bir düğmeye basıp seni geri getirebilseydim." Arka planda eski sokağımızın seslerini duydum. "Aradığın her şeyi bulabiliyor musun, tatlım?"

Yatağa geri yığıldım. "Aşağı yukarı. Dergi nasıl?" "Harika. Sen de ayak uydurmalısın. Yeni sayıları New York'ta bulmak kolay olmalı bulmak kolay olmalı. Tabii yeni bir ilişkiye çok fazla dalmamışsan?"

Gözlerimi kapıya çevirdim. Leo ve Kai ikisi de ofisteydi, ama yine de sesimi alaltım. "Tam olarak değil. Kai'nin en iyi arkadaşıyla bir ilişkim oldu. O benim patronum ve ev arkadaşım gibi."

"Biriyle takıldın mı? Senin yle şeyler yapmadığını sanıyordum."

"Yapmam. Yaptım." İ geçirdim. "Bilmiyorum. Oldukça ateşliydi."

"Eminim öyledir, ama bunu duyduğuma şaşırdım. Seksi patronlar hiç senin tipin olmamıştı. Ve ona delicesine, gerçekten, derinden aşık olmuyorsun, değil mi?"

"Hayır. Bu, aşık olduğum zamanki hislere hiç benzemiyor. Leo, arkadaşlık artı şehvet gibi bir şey gibi geliyor bana. Bilirsin, benim için aşık her zaman ilk görüşte olmuştur. Leo ise sadece... orada."

"Sen yle diyorsan," Marie güldü. "Senin bana alışman gerekti, hatırlamıyor musun? Ve biz kesinlikle birbirimizi seviyoruz."

Hatırladım ve o yaz aklıma gelince güldüm. "Tanrıya şükür, yeterince uzun süre kalmama izin verdin. Ama ben hemen anladım."

"Romantik ilişkilerden uzak durmaya devam ettiğine sevindim, River. Bence bu senin için çok sağlıklı bir şey."

"Teşekkürler," dedim, onayından memnun olarak.

Londra'da yağmur yağmaya başlayana kadar uzun süre sohbet ettik ve Marie metroya yetişmem için beni bıraktı. Apartmandan gelen sesler dikkatimi çekti ve saatin geç olduğunu, erkeklerin işten dönmüş olmaları gerektiğini fark ettim. Aynanın önünde bir saniye durup saçımı düzelttikten ve bir kolye seçtikten sonra selam vermek için dışarı ıktım.

Leo, mutfak tezgahında Beyonc'nin şarkıları eşliğinde sebze doğramakla meşguldü. Köşeyi döndüğümde, müziği kapatmak için bir işaret yaptı.

müziği kapatmam için bir işaret yaptı.

"Lütfen, ben odaya girdiğimde Beyoncé'yi asla kapatma."

Gülümsedi. Gömleğinin düğmelerini açmıştı ve ben de onun kıllı göğsüne sıkıca yapışan pamuklu fanilasından gözlerimi ayırmak zorunda kaldım.

"Aç mısın?" diye sordu. "Kızartma yapıyorum."

"Tabii. Yardım ister misin?"

Ocağa doğru başını salladı. "Biraz pirinç pişirir misin?"

"Silver Lining nasıl?" diye sordum, bir tencereyi alırken. Çarşamba günleri hiç gitmiyordum, ama nedense Leo'nun programını hala hatırlıyordum.

"Her zamanki gibi. Tatilin nasıl geçiyor?"

"İyi. Bütün öğleden sonra okulları gezdim."

"Üniversiteye geri mi dönüyorsun?" Leo, Çin lahanası ve brokoliyi sabırla doğradı. Birkaç aşçılık dersi almış ve yeterince program izlemiştim, bıçağı tutuşundan bu işin beceri gerektirdiğini anlayabiliyordum.

İyi aşçılar çekiciydi.

Bu düşünceyi kafamdan silip attım. "Sanırım. Hayatımda bir çıkmaza girdiğim için, bir dereceyi tamamlamak için iyi bir zaman olabileceğini düşündüm. Bu, her zaman yapmak istediğim bir şeydi, ama zamanlama hiç uygun olmadı."

"Ne okuyacaksın?"

Lavaboda pirinci yıkadım. "Henüz karar vermedim. Sanırım bir kariyer seçmem gerekiyor."

"Dersi alana kadar halkla ilişkiler alanını seveceğimi bilmiyordum. Kendimi beladan kurtarmak konusunda her zaman iyiydim, ama bunun bir kariyer olabileceğini bilmiyordum."

Gülerek, "Eminim kendini beladan kurtarmakta çok iyiydin" dedim. Genç Leo'nun öğretmenlerine hızlıca konuşarak kendini kurtardığını kolayca hayal edebiliyordum. "Her zaman sanat alanında bir derece almak istemişimdir. Belki sanat yönetimi üzerine bir şey olabilir mi?" Ellerimi yukarı kaldırdım. "Öyle bir şey."

"Kulağa harika geliyor." Leo'nun sesi uğuldadı ve bu kadar samimi görünmesinden çok etkilendim. "Eminim çok başarılı olacaksın."

"Teşekkürler. Umarım haklısındır." Pirinci suya karıştırdım ve Leo arkamdan geçtiğinde, birbirimize çok yaklaştık. Bu bana hafif bir heyecan verdi ve o geçene kadar nefesimi tuttum.

"Üniversiteye mi gidiyorsun?"

Kai mutfığa geldi. Hâlâ iş kıyafetleri içindeydi ama ceketini açık ve deri kemeri çözülmüştü.

"Belki," diye cevapladım. "Fazla heyecanlanma."

Kai ellerini kaldırdı. "Sıkıştırmayacağıma söz veriyorum." Bana ve Leo'ya baktı. "Siz ikinize bakın, birlikte akşam yemeği hazırlıyorsunuz. Çok güzel."

Leo bıçağı bıraktı ve birasını uzun bir yudumla içti. Aklına, özellikle Kai'den sır saklamakta pek iyi olmadığı geldi, ama bu düşünceyi geldiği gibi hemen kafamdan attım.

Artık bunun için endişelenmek için çok geç.

"Senin için yemek yapıyoruz," diye Kai'ye gülümseyerek teklif ettim ve Leo'yu kurtardım. "Bir paket geldi. Sanırım sipariş ettiğin kafa lambası."

Kai mutfak adasına oturdu, Leo ise benimle birlikte ocağın başına geldi. Pirinci birkaç kez karıştırdıktan sonra, Leo ocağı yakarken ona yer açmak için geri çekildim. Onun yanında dururken içimi bir sıcaklık kapladı ve bunun sadece ocaktan kaynaklanmadığını biliyordum.

"Hey, Leo," dedi Kai. "River ve ben çocukken kamp yapmaya gittiğimiz zamanı sana anlatmış mıydım?"

Annemizle birçok kez kampa gitmiştik, ama onun anlatacağı hikayeyi tam olarak biliyordum. "Yine mi o hikayeyi anlatacaksın?"

"On yaşındaydık ve River kamp alanında başka bir çocuğa aşık olmuştu, tabii ki kaçıp bütün günü aşık olduğu çocukla geçirdi. Ama bu çocuğa ikiz olduğunu söylememişti."

Yine pirinci karıştırmak için eğildim, sonra ocağın ateşini kısıdım. "O dönemde, ara sıra Kai'nin var olmadığını varsaymayı seviyordum."

"Kişisel olarak almadım," dedi Kai. "Ama ilk öpücüğüm, bana yaklaşıp dudaklarıma kocaman bir öpücük konduran, tuvaletin hemen yanındaki bir yabancı oldu."

"Vay canına," diye güldü Leo ve biraz utandığını anlayabiliyordum. Kai'nin benim yerime başka erkeklerle öpüşmesi hikayelerinin onu nasıl korkutabileceğini anlayabiliyordum. "Bu, üniversitede bir gece yarısı karanlık koridorda benim sevgilimin sana rastlayıp kışına şaplak atması gibi bir şey."

"Evet," dedi Kai gülerek. "Siz ikinizin hayatımda olması yüzünden başıma gelen bu. İlişkileriniz ve seks maceralarınızın çapraz ateşi."

Geri adım attım ve karşıdaki tezgaha yaslandım. Kai ve Leo sohbet etmeye devam ederken, Leo sebzeleri baharatlar ve küçük bir şişeden aldığı özel bir yağla karıştırıyordu. Arada sırada bana bakıyordu ve onun da benden gözlerini ayırmakta zorlandığını görmek beni mutlu etti, tam tersi değil.

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Bu beni neden bu kadar mutlu ediyordu?

Ve neden ona gerekenden daha sık bakıyordum? Kai tam orada otururken, Leo'nun pantolonunun kıcını nasıl sımsıkı sardığını fark etmemeliydim.

Ya da onunla doğada kamp yapmanın ne kadar güzel olacağını düşünmemeliydim.

Ellerimi yumruk yaptım. Marie'ye telefonda söylediklerim doğruydu. Leo ile birlikte olmak, diğer ilişkilerimdeki gibi değildi. Tam da tarif ettiğim gibi, arkadaşlık ve şehvetin birbirine karıştığı bir duyguydu.

Ama mutfakta öylece dururken, dostluk ve şehvetin hatırladığım herhangi bir aşk kadar iyi hissettirdiğini inkar edemezdim.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

LEO

Kamp alanımızdan uzanan manzara, geniş bir nehri kucaklayan yemyeşil tepeler ve kayalık uçurumlarla uzanıyordu. Oraya ulaşmak için yarım saat boyunca çadırlarımızı ve malzemelerimizi taşımak zorunda kaldık, ama mahremiyet ve manzara bu çabaya değdi.

Temiz havayı derin bir nefesle içime çektim ve yüzümde güneşin sıcaklığını hissettim. Uzaklarda kuşlar birbirlerine sesleniyordu ve ofisteki tüm stresim rüzgârla birlikte uçup gitti.

"O nehri bulmak ister misin?" diye sordu Cass, yanıma gelerek. Eski bir çift siyah bot, kargo şort ve kolları kesilmiş yıpranmış bir tişört giyiyordu.

"Ben yürüyüşe çıkacağım." Diğer arkadaşlarımıza döndüm. Kai ve River son çadırı kuruyorlardı, kardeşim Shawn ise ateş için odun topluyordu. "Başka isteyen var mı?"

"Sen git," dedi Kai, elinde bir çadır direği sallanarak. "Sen dönene kadar akşam yemeğini hazırlamış oluruz."

Shawn'ın gözüne baktım, o da başını salladı. "Yürüyüşün tadını çıkar!"

Cass ile biraz yalnız kalabileceğime sevindim. Hayatımın en zor dönemlerinde yanımda olmuştu. Lisede eşcinsel olduğumu açıkladığımda ve birçok zorbalığa maruz kaldığımda yanımda durmuştu. O zamanlar hala heteroseksüel olduğunu düşünse de, bazı zorbalıklar ona da yöneldiğinde hiç çekinmemişti. Dolambaçlı patikadan aşağı inerken, yıpranmış su şişesinden bir yudum aldı, sonra bana uzattı.

"River'la işler nasıl gidiyor?" diye sordu hemen. "Hâlâ ona aşık mısın?"

Bir an tereddüt ettim. Son gelişmeleri kasıtlı olarak kimseye anlatmamıştım, sanki bunu biriyle paylaşmak sırrın tamamen açığa çıkmasına neden olabilecekmış gibi. Kai'den bir sır saklamak bir şey, ama bir sürü insan onun bilmediği bir şeyi bilirse, bu onu çok daha fazla üzecekti.

Yine de Cass'e güvenebileceğimi biliyordum ve ağaçlar dinlemedikçe, konuşmak için daha güvenli bir yer düşünemiyordum.

"Öyle bir şey. Belki bir şeyler oldu."

Cass yürümeyi bıraktı. "Ne? Ne demek belki takıldık? Neden bana söylemedin Leo?"

Onu ileri çekmek için dirseğinden tuttum. "Çünkü kimseye söylemek istemedim. Geçen hafta oldu. Beklediğim bir şey değildi." Bir saniye düşündüm, sonra açıklığa kavuşturdum. "Belki birlikte olduk derken, ofiste yoğun bir seks yaptık demek istiyorum."

"Onu kaçınmadığını söyle." Cass benim davranış kalıplarımı biliyordu, bu yüzden aklının hemen oraya gitmesi mantıklıydı.

"Tabii ki hayır," diye itiraz ettim. "En azından, alışmak için bir gün geçirdikten sonra hayır." "Sana aşık mı oluyor? Kai'nin endişesi buydu."

Arkadaşımın güvenini boşa çıkardığımı hatırlayınca içimden bir inilti çıktı. "River bana sonsuz aşkını teklif etmedi, hayır. Sorun bu değil."

"Ama bir sorun var, öyle mi?"

Büyük ağaçların gölgesinde sessizce yürümeye devam ettik. "Onun bana aşık olmasını istiyorum," diye itiraf ettim sonunda.

"Dalga mı geçiyorsun?" Cass derin bir kahkaha attı. "Onunla birlikte oldun, şimdi de tekrar birlikte olmak mı istiyorsun? Gazeteleri ara."

"Lütfen yapma," dedim, gözlerimi devirerek. "Onlarla zaten yeterince uğraşıyorum."

"Bu çok büyük bir olay Leo," diye devam etti Cass. "Tamamen eşi benzeri görülmemiş bir şey. Sen bir erkeğe bir haftadan fazla ilgi göstermedin hiç."

"Bu eşi benzeri görülmemiş," diye kabul ettim, "ve tamamen felaket. O şu anda bir ilişki istemiyor ve ben bir şey denersem Kai ile olan arkadaşlığımı riske atmış olurum."

Cass kalbini tuttu ve boğuluyormuş gibi yaptı. "Az önce ilişki dedin," diye nefes nefese konuştu.

Ben güldüm ve onu kenara ittim. "Hiç yardımcı olmuyorsun." "Ne yapman gerektiğini biliyorsun, Leo."

"Ne?"

"Onlarla konuşmalısın. İkisiyle de. River'a hislerini söylemelisin ki o da sana benzer hisler besliyor mu öğrenebilesin, ve Kai'ye de gerçekleri söylemelisin, yoksa başın belaya girecek."

Ona yan gözle baktım. "Sen de benim kardeşimle birlikteyken bana hemen söylemedin."

"Benim fikrimi dinlemelisin. Böyle bir ilgiye kapılman çok önemli bir mesele, Leo. River ve Kai'ye başından itibaren saygılı davranmalısın. Aksi takdirde, çok özel bir şeyi mahvedebilirsin."

Yolun bir virajını dönerken, akan nehrin sesi dikkatimi çekti. Işık açıldı ve yerden hoş bir esinti yükseldi, beni serinletti.

Dikkatlice düşündüm, ama Kai'ye söyleme fikri beni çok korkuttu. "River, kardeşinin bilmesini gerçekten istemiyor," dedim, ama bunu söylerken zayıf bir bahane gibi geldi.

"O zaman önce River ile konuşman gerekiyor gibi görünüyor." Cass ve ben güneş ışığı altında parıldayan suya yaklaştık. Su, kuşlar havada uçarken gri kayaların üzerinden nazıkçe akıyordu. "İkinizin de halletmesi gereken bazı şeyler var."

Cass yüzünde komik bir gülümsemeyle bana baktı ve ben de arkamı dönerek omzuna hafifçe vurdum. "Kapa çenenin," diye gülerek söyledim.

O da beni omuzlarımdan tuttu ve saçımı karıştırdı. "Benim küçük Leo'm, gözlerimin önünde büyüyor," diye şaka yaptı.

Bir süre suyun kenarında oyalanıp durduk. Ayakkabılarımızı çıkarıp suya girdik. Çıplak ayaklarımın altında taşlar kaygandı ve su soğuktu, ama güneş parıldarken serinlik rahatlatıcı geliyordu. Cass bana River hakkında milyonlarca soru sordu ve birkaç dakika garip hissettikten sonra, onu gerçekten istediğim şekilde anlatmaya başladım.

Onun büyük kalbi, dünyaya bakışındaki benzersiz perspektifi, hayatımda gerçekten önemli olan şeylere odaklanmamı ve yavaşlamamı sağlama şekli...

Cass'e, onun sessizce kendi kendine konuşurken çıkardığı sesler ve sabah kahvesini içerken pencereden dışarı bakarken gözlerindeki rüya gibi bakış gibi fark ettiğim küçük ayrıntıları bile anlattım.

Kamp alanına geri döndüğümüzde, gün ışığı alacakaranlığa dönüşmüştü. Kai küçük bir ateşi besliyordu, River ve Shawn ise kamp sandalyelerine oturmuş, tepelerden manzarayı seyrederek

River, Shawn'ı güldürüyordu ve ben onları izlerken ikisi de kıkırdamaya başladı.

Cass ve ben birbirimize baktık ve onun da benimle aynı şeyi düşündüğünü anladım. Hep birlikte orada olmak çok güzeldi. Onun kardeşimle aşık olması benim için büyük bir şansdı ve en iyi arkadaşlarımdan biriyle orada durduğumu, ikimizin de kendi erkeğimize baktığını düşünmek istedim. Ama Kai'ye baktığımda, bu hayali yaşama hakkını henüz kazanmadığımı anladım.

En azından henüz değil.

"Suyu buldun mu?" diye sordu Shawn.

O ve River ayağa kalkıp bize katıldı. Kapüşonlu sweatshirt ve kısa kot şort giyen River rahat ve konforlu görünüyordu ve kardeşimle konuşacak ne kadar çok ortak noktaları olduğunu fark ettim. İkisi de büyük kalpli hayalperestlerdi ve bu kadar alaycı bir dünyada bu kadar nazik ve açık kalmanın çok güç gerektirdiğini biliyordum.

"Uzak değil," diye cevapladım. "Yarın bütün günü orada yüzerek geçirebiliriz."

Kai ayağa kalktı ve ateş çıkırdayan sesler çıkarırken ellerini şortuna sildi. "Harika. Yıllardır yüzmedim." Sivri bir çubuk aldı ve havada bir sosıs tuttu. "Sosıslı sandviç?"

"Tofu sosısleri de var!" diye Shawn seslendi.

Bir şekilde, konuşma sosıslı sandviçlerin üstüne konacak malzemeler ve ekmeğin ne kadar kızartılması gerektiği konusunda şiddetli bir tartışmaya dönüştü. Muhtemelen, herkesin bu kadar iyi anlaşabilmesinin sebebi, paylaştığımız derin geçmişimizdi. Shawn ve Cass, River'a yabancı olsalar da, kardeşim ve eski en iyi arkadaşım Kai ile ancak yakın zamanda Pittsburgh'a taşındıklarında tanışmış olsalar da, bir aile gibi anlaşıyorduk.

Akşam yemeğinden sonra ateşin etrafında toplandık. Ben kamp sandalyeme yaslanarak oturdum, River ise yanıma geldi ve serdiği battaniyenin üzerine bağdaş kurarak oturdu. Cass'in Shawn'a yaptığı gibi ona uzanıp kucağıma alıp oturtamadığım için biraz üzülsem de, onun oraya oturmayı seçmiş olması beni memnun etti.

"Şehirden uzaklaşmana sevindim," dedi River. Elinde bir marshmallow çevirdi, sonra büyük bir ısırık aldı, beyaz şeker dudaklarının arasında yapış yapıştı.

"Evet, senin de gelmene sevindim," dedim.

River uzandı ve çok dikkatli bir şekilde elini baldırımının arkasına koydu. Bana hafifçe sıktı. Kalbim gırtlığıma kadar çıktı, ama

kamp ateşinin etrafındaki kimsenin fark etmediğini görebiliyordum.

River baldırımın arkasını okşarken ve ellerini ayak bileğime doğru kaydırırken bir dakika boyunca sessizce oturdu. Keskin bir duman havada dolaşıyordu ve üstümüzdeki açık gökyüzünde sayısız yıldız parıltıyordu.

Sadece o tek dokunuş beni yere bağladı. Beni güzel geceye çekti ve diğer tüm endişelerimi ortadan kaldırdı. Her şey mükemmel değildi, ama River ve ben oradaydık ve bu yüzden diğer her şey yolunda görünüyordu.

Sonunda bacağımı bıraktı ve ayağa kalktı. "Ben yatmaya gidiyorum," dedi.

Hafifçe sarhoş bir şekilde birbirimize iyi geceler diledikten sonra, River küçük çadırına doğru yürüdü. Kısa bir süre sonra, ne kadar yorgun olduğumu fark ettim ve benim çadırıma gitmeye karar verdim.

Çadırımın fermuarını açtım ve engebeli zeminde rahat bir yer buldum. Hâlâ kamp ateşinin etrafında oturan diğerlerinin kahkahalarını duyabiliyordum. Dünyada en sevdiğim insanlar oradaydı, birlikte gecenin tadını çıkarıyorlardı, ama kalbim hâlâ acıyordu.

Kollarımda olmasını istediğim adam, benim çadırımın yanındaki çadırda derin uykudaydı, ben tek başıma dönüp dururken, gecenin sessizliğinde onun hırıltılı nefesi hafifçe duyuluyordu.

ON ALTI. BÖLÜM

NEHİR

"AH! LANET! AH!"

Kai tek ayak üzerinde zıplıyordu ve bileğini tutuyordu. Hepimiz nehir kenarındaydık, tembel bir güne başlamıştık. Shawn, o akşam gökyüzünde bana göstereceğine söz verdiği yıldız tozu bulutu Trifid Nebula'yı anlatıyordu, erkek arkadaşı ise kollarına güneş kremi sürüyordu.

"İyi misin?" diye sordum, koltuğumdan zıplayarak. Kai, lisede voleybol oynarken sakatladığı ayak bileğini tutuyordu, bu da benim sorumun cevabını veriyordu.

"Destegimi unutmuşum," diye yüzünü buruşturdu, sonra yere bakarak "Aptal kütük," diye mırıldandı.

Leo, Kai'nin yanına geldi ve kardeşimin omzuna kolunu dolayarak ağırlığını destekledi. Benim yaptığım gibi, onun da bunu daha önce yaptığını fark ettim ve Kai'ye bakıldığını bilerek içimi bir memnuniyet dalgası kapladı.

"Eczaneden alabiliriz, değil mi?" diye sordu Leo. "Kolayca halledilir."

"Muhtemelen," diye cevapladı Kai. Yaralı bileğini indirdi ve dikkatlice ayağını yere koydu. "O kadar kötü burkmadım."

"Merak etme," dedi Leo. "Kasabaya gidip senin için alabilirim. Siz günün tadını çıkarın, ben de soğuk biralarla geri dönerim."

"Seninle gelip ne var ne yok bakmalıyım," dedi Kai. "Yavaş gidersen yürüyüşe çıkabilirim."

"Hayır!" Cass aniden araya girdi.

Erkek arkadaşı şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Hayır mı?"

"Sadece Shawn ve benim de kasabada almamız gereken birkaç şey var demek istedim.

Bizi bırak."

Leo başını hafifçe yana eğdi ve Cass'e anlamadığım bir bakış attı, ama sonunda pes etti. "Tabii," dedi sonunda. "Sanırım sorun yok."

Herkes planı yapmak için biraz karıştı. Leo Cass'e yine tuhaf bir bakış attığında, onunla birlikte yüzme havuzunda yalnız kalacağımızı anladım.

Leo, Cass'e aramızda olanları anlatmış mıydı? Sanırım bu mantıklıydı. Diğer en iyi arkadaşı, yaptığımız şey hakkında tavsiyeye ihtiyacı olduğunda kesinlikle uygun değildi ve Cass ile Shawn ikisi de çok tatlı görünüyorlardı. Onlar kesinlikle güvenilebileceği türden adamlardı.

Komplonun kontrolden çıkmasından dolayı biraz gergindim. Kai hariç herkes olan biteni biliyorsa, bu bizim için oldukça kötü bir durumdu.

Leo ve benim baş başa kalacağımız bu zaman için biraz heyecanlanmam da suçluluk duygumu hafifletmiyordu. Kardeşimin burkulmuş bileğini ve Leo'nun diğer arkadaşlarının ortadan kaybolacak olmasını kutlamak kesinlikle kötü bir davranıştı.

Kesinlikle kötü bir davranıştı. Çok bencilce bir davranıştı, ama bu heyecanımı azaltmadı.

Onlar yoldan kaybolduktan sonra, Leo ve ben birbirimize döndük. O, bir çift file basketbol şortu ve onun kaslı pazılarını inceleyebilmemi sağlayan bir tişört giyiyordu. Saçını evdeki gibi şekillendirmemişti ve gülümserken rüzgar gevşek saçlarını dağıttı.

Kahretsin. Ondan gerçekten çok hoşlanıyordum.

Ve o şehvet de geçmiyordu. "Yüzmek ister misin?" diye sordu Leo. "Kesinlikle."

Zaten küçük kırmızı bir mayo giymiştim, bu yüzden güneş gözlüklerimi bir kenara attım ve tişörtümü çıkardım. Leo doğrudan suya doğru yürüdü ve basketbol şortuyla suya atladı.

Birkaç adım attıktan sonra durdum. Soğuk su bacaklarımı okşarken, ben de kendimi ayarladım ve Leo'nun kafasını suya daldırmasını izledim. Nehrin karşı kıyısında, kıyıda küçük mavi çiçekler büyümüştü ve yosun kayaları karartmıştı.

Ayağa kalktı ve başını sallayarak su damlalarını silkeledi. Nehir beline kadar geliyordu ve güneş göğsüne ve yüzüne vuruyordu.

"Sen girmeyecek misin?"

Bir adım daha attım, sonra bir adım daha. "Su soğuk," diye gülerek söyledim. "Yavaşım."

Leo kıyıya doğru geri dönmeye başladı, bana ulaşmak için bacaklarını suda sürükleyerek. "Yardım ister misin?"

"Hayır!" Ayaklarımın yanından küçük balıklar geçerken güldüm. "Geliyorum."

Hızla birkaç adım attım, sonra yatay bir dalışla suya atladım. Suyun altına daldım, ayaklarımla çırpındım ve soğukluk ferahlatıcı bir uğultuya dönüşürken daireler çizerek yüzdüm.

Yüzümü sudan çıkardım ve ıslak saçlarımı geri attım. "Mutlu musun?" Yüzümden su damlarken güldüm.

Leo beni baştan aşağı süzdü. "Çok mutluyum."

Ona su sıçrattım, sonra geriye düştüm ve bir dakika sırtüstü yüzme çalışması yaptım. Bitirdiğimde Leo hala bana bakıyordu, ben de güneşin altında pozumu mutlu bir şekilde koruyarak onun bakışlarını takdir ettim.

"Cass'e aramızda olanları anlattın mı?" diye sordum. Leo'nun yüzünde endişeli bir ifade belirdi, ben de onu sakinleştirmek için hemen konuştum. "Kızgın değilim. Anlatmış olsan da anlarım."

Kaşlarını çattı. "Her şeyi değil," diye cevapladı. "Ama bir kısmını anlattım. Sırrını saklayacaktır. Ona güvenebileceğimi biliyorum."

Başımı salladım. Leo'nun değerlendirmesine oldukça güveniyordum. Oldukça sinir bozucu, ayrıcalıklı tipler için çalışmış olabilir, ama o onlar gibi değildi ve yeteneğinin bir kısmı, insanları oldukları gibi net bir şekilde görebilmesiydi.

"Sorun yok mu?" diye sordu Leo yaklaşırken, etrafında su dalgalanıyordu.

Başımı salladım. "Sorun yok." Sırrımı saklaması konusunda gerçekten endişelendiğim tek kişi Leo'ydu, ama şimdiye kadar bunu başarmıştı. "Her neyse, bundan sonra masumuz, değil mi?"

Leo bana su sıçrattı. "Sadece masumca yüzüyoruz."

Tekrar suya daldı ve bacaklarıyla su yüzeyini tekmeleyerek etrafımda daireler çizdiğinde güldüm. Onun gerçekten rahatladığını görmek harika bir duyguuydu. Benim gerçekten ihtiyacım olan şekilde eğlenceli ve neşeliydi ve bunu onda ortaya çıkaranın ben olmam, onun da bana ihtiyacı olduğunu hissettirdi.

Leo bana doğru yüzdü, ben de yana atladım ve daldım. Yüzerek uzaklaştım, sonra kayalık zeminden iterek havaya sıçradım. Suyun yüzeyine çıkıp nefes aldım ve bir saniye sonra Leo arkamda belirdi ve bana tekrar su sıçrattı.

"Hey!" Onun etrafından dolaşıp arkadan yakaladım. Kollarımı omuzlarına attım ve o beni sürükleyerek suda koşarken güldüm.

"Benden daha güçlü olman, kaçabileceğin anlamına gelmez!" diye bağırdım.

Leo aniden geriye atladı ve ikimizi de suya attı. Birlikte döndük ve ben tekmeledim. Çok güldüğüm için yanaklarım ağrıyordu ve nefes almak için su yüzüne çıktığımda Leo önümde duruyordu.

İkimiz de nefesimizi tuttuk ve sıcak güneşin altında kendimize gelirken kıyıya doğru yürüdük. Nehrin sesi ve ağaçların arasından esen rüzgâr bizi çevreliyordu ve havada taze bir yaz kokusu vardı.

"Sadece masum bir yüzüş, ha?" diye sordum, gözlerimi yukarı doğru kaldırarak.

Leo elini uzattı. Dikkatlice saçımı kulağımın arkasına itti, sonra tekrar geri çekildi.

Hiçbir şey söylemedik. Ne söylenebilirdi ki? Kalbim göğsümde çarparak, sahip olamayacağım bir şeyi talep ederken, sadece birbirimizin gözlerine baktık.

Onun dudakları ve yapamayacağımız sözler.

Leo kıyıya baktı. "Belki biraz daha az masum hale getirebiliriz?"

Alt dudağımı ısırdım ve kendimi tutmaya çalıştım. "Evet?"

Basketbol şortunun belini çekti. Su uyluklarımıza kadar gelmişti, file kumaş cildine yapışmıştı ve kalın penisi görünür hale gelmişti. "Çıplak yüzmek mi?" diye sordu. "Avrupa'da böyle yüzmüyorlar mı?"

Gülerek geriye doğru yürümeye başladım, tekrar derinlere doğru. "Herkes öyle yüzmüyor." Su belime ulaştığında, fikrimi değiştirmeden önce çömelip şortumu çıkardım. "Ama bazen öyle."

Mayomu Leo'ya attım. Tek eliyle yakaladı ve ağzı açık bir şekilde bana baktı. Güldüm ve suya daldım, popomun su yüzeyinden görünüp kaybolduğunu, su seviyesinin üstünden görüldüğünü bildiğim bir şekilde yüzdüm.

Yüzeye çıktığımda, Leo tekrar bana katılmak için yüzüyordu. Su seviyesinin üstünden görünen çıplak tenini gördüm. Uyluklarında, karın kaslarında ve pazılarında sarı saçlar vücuduna yapışmıştı ve soluk teni güneşin öpücükleriyle kaplıydı.

Bir süre böyle oynadık, birbirimizi ıslatıp kovaladık. Penisim karın kaslarıma sertçe yapışmıştı, ama bunu saklamaya çalışmadım. Onun kalın ereksiyonunu, havada gergin ve

konuşmamız, birbirimize küçük gösteriler yaparken akıp gitti ve ben bunun daha büyük bir şeyin parçası olduğuna kendimi inandırdım.

Fantezi o kadar güzeldi ki, neden bitmesi gerektiğini neredeyse hatırlayamıyordum. Leo beni yanımdan yakaladı, kaldırdı ve suya attı. Onu kıyıya doğru kovaladım ve kısa süre sonra orada duruyorduk, su uyluklarımıza kadar geliyordu ve siklerimiz havada sertleşmişti.

Ellerimi kalçalarımaya indirdim, ereksiyonuma yakın bir şekilde alay ettim. "Belki de yakında kamp alanına dönmeliyiz," dedim, ikimize de bir bahane sunarak.

Leo'nun gözleri vücudumu yakıcı bir şekilde taradı ve sanki bana dokunmuş gibi titredim. "Henüz değil," dedi.

Eli penisine uzandı ve ben de kendimi tuttuğumu fark ettim. Birbirimizden yaklaşık bir adım uzakta duruyorduk ve ikimiz de kendimizi okşarken, gölgesi vücudumun üzerine uzanıyordu, o kadar yavaştı ki acıtıyordu.

"Henüz değil," diye onayladım. Alt dudağımı ağzıma çektim ve sonunda penisimi sıkabildiğim için rahatlamış bir şekilde inledim. Leo benim ritmime uyarak yumruğunu pompaladı ve ben de serbest elimi geriye doğru iterek testislerimi ovuşturup kıcıımı okşadım.

"Siktir, çok seksisin," diye homurdandı Leo. "Ve bunu gerçekten yapmamalıyız."

Ayaklarımı açarak akıntıya karşı kendimi destekledim. "Sadece böyle," diye nefes nefese söyledim. "Daha fazlası yok, tamam mı?"

Ellerimiz hızlandı ve vücudum canlandı, tüm sinirlerim şarkı söylüyordu. Cildimdeki esinti elektrik akımı gibiydi, orgazm tabanımda oluşurken beni ateşledi.

"Aynen böyle," diye homurdandı Leo, onaylayarak. Başını eğdi ve küçük bir adım attı, damarlı penisi yumruğunda sıkı sıkı duruyordu. "Sadece burada, seninle, güzelim."

Onun iltifatı beni gitar telinin kopması gibi etkiledi. İnledim ve hassas başımı ovuşturarak n sıvıyı yaydım. "Sadece bana söz ver," diye nefes nefese kaldım ve sadece birkaç santim uzaklıkta kalana kadar öne doğru sendeledim, ellerimiz neredeyse birbirine çarpıyordu. "Kontrolm kaybetmeme izin vermeyeceğine söz ver." Bu konuda ona başvurmak, kendim halletmem gereken bir şeyi onun halletmesini istemek haksızlıktı, ama bedenlerimiz birlikte titrerken, benim de buna ihtiyaım olduğunu biliyordum.

Bu konuda yalnız olmadığımı duymaya ihtiyaım vardı.

Leo inledi ve kalçalarını öne doğru itti. "Ne istersen, güzelim," diye cevapladı. "Ne istersen," ve bu kelime, boşalıırken bir homurtuya dönüştü.

Vücudum titredi ve orgazmım patladı. Birlikte sperm fişkırttık, kendimizi ve altımızdaki suyu sıçrattık. Orgazmımın gücü beni öne doğru düşürdü ve Leo beni yakaladı ve ikimiz de kendimize gelirken beni göğsüne bastırdı.

Onun sözünün ne anlama geldiğini bildiğinden emin değildim, ama kollarında, aradığım cevabı buldum.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

LEO

"ŞİMDİ dürbünü biraz sola eğ."

Shawn, River'ın yanında duruyordu, bir elini nazikçe omzuna koymuştu. Kardeşim, hatırlayabildiğim kadarıyla astronomiye tutkuyla bağlıydı ve River'ın onun paylaşmak istediklerini hevesle dinlemesini takdir ediyordum. Kamp alanımızın kenarında birlikte durmuş, ağaçların arasından gece gökyüzüne bakıyorlardı.

"Sıra sende," dedi Kai. Bir yudum bira içtim ve kart oyununa geri döndüm. Kai, Cass ve ben rummy oynuyorduk ve rekabetçi yanım, en iyi iki arkadaşımı yenmeye kararlıydı.

Bir kart çektim, sonra bir kitap koydum. "Silver Lining ofisini buraya taşıyabilir miyiz?" diye sordum. "Sence müşteriler bunu kabul eder mi?"

Cass güldü. "Müşterilerinin çoğunun yürüyüş yapmadığından eminim." Pille çalışan radyoyla oynuyordu ve klasik rock çalan bir istasyonda durdu.

Kartlarıma baktım. "Bir gün, istesen de istemesen de, grubun ünlü olacak ve o zaman benim hizmetlerimi istemek için yalvaracaksın."

"Tersine halkla ilişkiler mi?" diye sordu Cass. "Öyle bir şey var mı? İnsanları ünlü olmaktan çıkarabilir misin?"

"Leo?" diye sordu Kai. "O, medyaya hemen hemen her hikayeyi satabilir."

"Evet," diye güldüm, sonra bira kutusunu buruşturup Cass'e fırlattım. "Senin havalı olmadığın izlenimini yaratabileceğime eminim."

Cass beş kartı masaya attı. "Rummy," diye cevapladı kendini beğenmiş bir şekilde.

Kai bütün gün topallayarak dolaşmaktan yorgun düşmüştü, bu yüzden erken yatmaya gitti. Shawn ve Cass'in geç saatlere kadar ateşin başında oturacaklarını düşünüyordum, ama Shawn

Shawn kirpiklerini kırıştırmaya başladığında, o gece nereye gideceklerini tam olarak anladım.

Çadırlarına çekildikten yaklaşık otuz saniye sonra, kıyafetlerin hışırtısını ve kardeşimin zorlukla bastırıldığı kıkırdamalarını duydum. "Tamam," dedim aniden ve ateşin başında dinlenen River'a döndüm. "Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin?"

Kardeşimin çadırındaki ışık söndü ve Cass inledi, River uzun bir kahkaha attı. "Evet, tamam. Hadi. Ben de Kai'nin işini dinlemek istemem."

Ateşten uzaklaşınca orman karanlık oldu, yıldızların ve dolunayın zayıf ışığı ağaçlar tarafından engellendi. River ve ben alnımıza bağladığımız baş lambaları takmıştık ve kampı yavaşça terk ederken ışıklar önümüzdeki yolda yansıyordu.

"Shawn sana yıldızları gösterdi mi?"

River başını salladı. Kapüşonlu sweatshirt'ünün fermuarı kapalıydı ve elleri ceplerindeydi. "Eğitti. Şimdi onun kitabını okumak istiyorum. Astronomi hakkında hiçbir şey bilmediğimi fark ettim."

"Sana bir tane bulurum. Gerçekten çok iyi bir kitap."

Yolun bir virajında durduk. "Beni de yanına aldığın için tekrar teşekkürler," dedi River. "Shawn ve Cass'in Kai'den çok senin arkadaşların olduğunu biliyorum." Bana baktı ve baş lambasının parlak ışığı gözlerime çarptı. Güldük ve ikimiz de lambalarımızı yana çevirdik, böylece onu göremem. "Aramıza kabul edilmek güzel," diye ekledi River.

"Tabii ki. Burada olman çok hoş."

Aslında, hayal edebileceğimden çok daha güzeldi. Ve bunun nedeni sadece o öğleden sonra nehirde yaşadığımız beklenmedik sürpriz değildi. Yüzmekten kaslarım hala ağrıyordu ve çok güldüğüm için yanaklarım acıyordu. River ve ben orada dururken, gecenin sessizliği etrafımızı sararken, vücudum en güzel şekilde ağrıyordu.

"Ne demek istedin?" diye sordum. "Kontrolünü kaybetmene izin verme dediğinde?"

River saçlarını kulağının arkasına attı. "Bilirsin, seninle birlikte bir şeye kendimi kaptırmak. Sırf yaptığımız şey... her ne yapıyorsak onu yaptığımız için aşk delisi gibi davranmak."

"Ben de öyle anladım." Bir süredir sormak istediğim bir şey vardı, ama o gece sonunda doğru zamanın geldiğini hissettim. "İtalya'da gerçekten kalbin kırıldı, değil mi? Ve ondan önce de bazı kötü ayrılıklar yaşadın?"

River geri adım attı ve uzun bir ağaca yaslandı. "Kendimi bu duruma sokuyorum," diye iç geçirdi. "Gerçekten düşünme ve olumsuz yanlarını değerlendirme fırsatım olmadan yeni bir ilişkiye atılıyorum ya da romantik bir fikri takip ediyorum."

Bu konuda kendini gerçekten suçluyor gibi geliyordu. "Bunda tatlı bir yan var," dedim. "Çoğu insan kendini açmaktan korkar."

Hızla başını salladı. "Tatlı değil," dedi kararlı bir şekilde. "Acı veriyor."

Yüzünü net göremiyordum, ama sesindeki gerginliği duyabiliyordum, sanki geçmiş ilişkilerinin acısı hala onu parçalıyor gibiydi.

"Tamam," dedim başımı sallayarak. Onu açıkça anladığımı bilmesini istedim. "Anlıyorum. Ve bu kadar incindiğin için üzgünüm."

"Stefano bir hataydı, ama umarım son hatamdır." "O zaman tatlı değil," dedim yumuşak bir sesle. "Ama cesur."

Gerçekten söylemek istediğim sözler dudaklarımda sessizliğe gömüldü. Onunla birlikte olma şansına sahip olursam, River'ı asla incitmeyecektim. Aramızda ne olursa olsun, ona asla saygısızlık etmeyecek ya da onu bu şekilde parçalanmış halde bırakmayacaktım.

Bunun yerine, yapabileceğim en iyi şeyin kendimden bir şeyler sunmak olduğuna karar verdim. "Sanırım bir parçam her zaman böyle incinmekten korkmuştur. Sen çok ileri gidebilir ve çok hızlı davranabilirsin, ama umarım bir başkasına güvenmenin gerçekten cesurca bir şey olduğunu biliyorsundur. Ben bunu hiç başaramadım."

River dudaklarında bir gülümsemeyle bana baktı. "Sadece bir ilişki istemediğini sanıyordum?"

"İstemiyorum," diye açıkladım. "İşlerim yüzünden hayatımda buna yer yok. Ama bu tamamen tesadüf değil. Bu hayatı ben kurdum ve isteseydim, içinde aşka yer açabilirdim."

River başını salladı. "Senden öğrenmeye çalışıyorum."

Parmağımı çenesinin altına koydum, sonra bakışlarını tekrar bana çevirdim. "Senden öğrenmeye çalışıyorum," dedim.

Elini uzattı ve zarif parmakları elmacık kemiklerimi okşadı, sonra sakalıma doğru kayd. O bir adım öne çıktığında, onu kendime çektim ve öpüştük. Dudakları dolgun ve yumuşaktı, elimden geldiğince kendimi tuttum, onun kucaklamasını nazikçe karşıladım, sonra onu ağaca doğru itip onu yalayıp yuttum.

River ağzıma inleyerek öpüşmeye devam ettik. Tadı tanıdık ve tatlıydı, saçlarında ve giysilerinde ateşin dumanının kokusunu alabiliyordum

kıyafetlerinde duman kokusunu alabiliyordum. Dudaklarını ağızımda gezdirdi ve boynumu yaladı, beni çılgına çeviren noktayı anında buldu.

Onu kucaklamak ve keşfetmek bir rüyaydı. Daha önce nehirde olduğu gibi, River'a yakın olduğum her an değerli ve nadir geliyordu.

Ve orada bir şey olabileceğine inanıyordum, yine de o öğleden sonra ona verdiğim sözü tutabileceğime inanıyordum. Kaderi kışkırttığımı biliyordum, ama belki de birbirimiz için mükemmel olabilirdik.

Belki de benim gibi birine ihtiyacı vardı, tıpkı benim onun gibi birine ihtiyacım olduğunu fark ettiğim gibi.

Bir dalın kırılması dikkatimi çekti ve yolun sonunda bir ışık gördüğümde, hızla ondan uzaklaştım. Nefes nefese kaldı ve bana uzandı, yüzü arzuyla buruşmuştu. Sonra Kai'nin sesi duyuldu: "Orada mısınız?"

Birbirimizden uzaklaştık ve Kai köşeyi döndüğü anda ereksiyonumu gizlemek için kasıklarımı düzelttim. Desteğini takmış halde yavaşça yürüdü ve ışığı açarak gözlerimize tuttu.

"Hey!" diye homurdandım. "Işığı kıs, dostum."

"Burada olabileceğinizi düşündüm."

Kalbim çarparken River'a döndüm. Kai o sopaya basmasaydı, birbirimizin kollarında sarılmış halde bizi yakalayacaktı.

"Yangından kaçmamız gerekiyordu," dedi River. "Leo, Cass ve Shawn'ın tutkulu seslerine dayanamadı."

Kai güldü. "Beni uyandırdılar. Kardeşinin bu kadar müstehcen konuşacağını kim tahmin edebilirdi ki?"

"La la," diye bağırdım, ellerimi kulaklarımin üzerine koyarak. "Böyle şeyler yok."

Kai güldü ve elindeki ışığı çevirdi. "Eh, artık bitti. İkiniz benimle kamp alanına dönmek ister misiniz?"

"Tabii," dedim, yine paçayı kurtardığımız için rahatlamıştım ve River ile birlikte Kai'nin arkasından yola çıktık.

Yan yana yürüyorduk, sanki böyle olması gerekiyormuş gibi.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

RIVER

Bir hafta sonra daireye geri döndüğümüzde, Leo ve ben kanepenin iki ucuna oturduk. Ben eski bir *Tales of the City* romanını yavaşça okurken, Leo dizüstü bilgisayarına gözlerini kısıarak e-postalarına cevap veriyordu. Her bölümü bitirdiğimde, ona bakıp yüzünü hayranlıkla seyretmeye dalıyordum.

Leo ile kesinlikle daha fazlasını istiyordum, ama önceki ilişkilerimden farklı olarak, bu fazlasının ne olması gerektiğini hala anlamaya çalışıyordum. Şu anda sahip olduğumuz şey iyi ve sağlıklı hissettiriyordu ve eski romantizm fikirlerimin her şeyi mahvedeceğini biliyordum. Bunun yerine, ona sonsuz aşkımı vaat etmek değil, sadece onu daha iyi tanımak istediğimi fark edince şaşırdım.

Ne inşa ediyorsak onu inşa etmeye devam etmek ve birlikte çözersek en iyisini bulabileceğimize güvenmek.

İşlerin farklı olduğunu gösteren küçük işaretler de vardı. Pittsburgh Film Festivali, küçük bir işi üstlenecek bir serbest çalışan arıyordu ve Kai bana bu fırsatı heyecanla anlatmaya geldiğinde, Leo'nun ne düşüneceğini düşünmeden hemen kabul ettim.

Çoğu insan için bu büyük bir mesele olmayabilirdi, ama son tutkum yerine tamamen kendime göre karar vermek benim için zordu. Ancak, bu işin beni haftada bir gün Silver Lining'den uzaklaştıracağını öğrendiğimde, ihtiyacım olan tüm onayı aldım. Bu çelişki hakkında endişelenmeye bile fırsat bulamadan, Leo masama koşarak geldi ve bu haberden çok heyecanlandığını ve bunun onunla olan işimi tehlikeye atmayacağını söyledi.

Marie'den bu yana beni kendi işimi yapmam için cesaretlendiren birini hatırlamıyordum. Ve böyle küçük bir şey bile devrim niteliğindeydi, sanki

Başka birini mutlu etmek için kendi planlarımı çöpe atmam gerekmiyordu.

Bu çok hoştu.

Kai elinde bir spor çantasıyla odasından çıktığında düşüncelerimden sıyrıldım.

"Uçağın kalkış saati geldi mi?" diye sordu Leo.

Kardeşim telefonuyla oynarken başını salladı. "Bu müşteri, Chicago'ya son dakika seyahatine değsin. Yarın telefonuna dikkat et. Yardıma ihtiyacım olursa ararım."

Leo selam verdi. "Anlaşıldı, kaptan."

Kai aceleyle çıktı ve bir dakika sonra Leo dizüstü bilgisayarını kapatıp sehpayaya koydu. "Film izlemek ister misin?" diye sordu. "Sanırım sonunda enerjim tükendi."

Kitabımı bir kenara attım. "Tabii. Sen seç. Ben her şeye varım."

Döndüm ve kol dayama yerine yaslandım, bacaklarımı kanepenin üzerine uzattım. Leo da aynı şeyi yaptı ve yeni çıkan filmleri kaydırarak, izlemek istediğini bildiğim aksiyon filmlerinde durdu, ama sonra drama kategorisine gelene kadar ilerledi.

Yanaklarım kızardı. Benim için bir şey seçmeye çalışıyordu. "Belki de güçlü kadın başrol oyuncularının olduğu aksiyon filmlerini deneyebilirsin," dedim. Bu filmler, izleme alışkanlıklarımız arasında iyi bir uzlaşma olacaktı, aksi takdirde Leo'nun beni memnun edeceğini umduğu bir şey seçeceğini biliyordum.

Sessizce güldüm, kendimi alıştığımдан tamamen farklı bir durumda bulduğuma şaşırmıştım. Belki de izlemek istediğim şeyi izlemeye istekli biri olsaydı, tek başıma matine filmlerine bu kadar bağımlı olmazdım.

Leo filmi açtı ve bana küçük bir yastık attı. Daha rahat bir pozisyon aldım ve ikimiz de uzanırken bacaklarımız birbirine değdi. Kai bizi apartmanda neredeyse hiç yalnız bırakmazdı, birkaç saatten fazla değil, ve evde Leo ile böyle rahatlamak ne kadar tatmin edici ve doğru hissettirdiğine şaşırdım.

Gerçekten düşünmeden, ayak parmaklarımı onun tarafına doğru kıpırdattınca Leo gülümsedi ve o da ayak parmaklarını bana doğru kıpırdatarak karşılık verdi. Bacaklarımdan bir sıcaklık yayıldı ve penisim şişti, bu hislere teslim olmak üzere olduğumu fark edince kendimi kaldırdım.

"Su?" diye sordum.

Leo güldü, zihni de belli ki benimle aynı sayfadaydı. "Evet, lütfen."

Geri döndüğümde, filmi duraklatmıştı. Ona bir bardak köpüklü su uzattım ve kanepenin karşısına oturdum, bacaklarımı vücudumun altında çaprazlayarak yerinde kalmaya çalıştım.

"Ayaklarım mı kokuyor?" diye sordu Leo, kaşlarını kaldırarak, ve ben kanepenin diğer ucuna ne kadar sıkı tutunduğumu fark ettim.

Gülerek bacaklarımı açtım ama altında katlanmış halde tuttum. "Üzgünüm. Sadece kendime güvenim sarsıldı."

Leo da bacaklarını altına katladı. "Doğru," diye onayladı. "Kai şehir dışındayken yaramazlık yok."

Onun ifadesine güldüm. "Hanky-panky yok," diye onayladım. Kai'ye karşı duyduğum suçluluk duygusunun beni yakaladığı için mi tereddüt ettiğimi, yoksa Leo ile kontrolümü kaybetme riskine girdiğim anlardan biri olduğunu hissettiğim için mi tereddüt ettiğimi bilmiyordum.

Bunu kendim için mi yoksa kardeşim için mi yapıyordum bilmiyorum, ama sınırimi koruyabileceğimi kanıtlamak istiyordum. Leo ile geçireceğim bu akşam, kamp gezisinden sonra biraz daha özdenetim kazanmakla ilgili olmalıydı ve Leo'nun bunu kabul edeceğine güveniyordum.

"Biliyor musun," dedi Leo, elini çenesine koyarak, "bu da benim için yeni bir şey."

"Neymiş o?"

"Birlikte kanepede uzanıp film izlemek. Randevularında hiç çiçek almadığın için benimle dalga geçtiğini hatırlıyor musun?"

Gülerek, "Evet, hatırlıyorum," dedim.

"Sadece, eğer birlikte olmazsak tamamen hayal kırıklığına uğradığımı düşünmeni istemiyorum diyorum." Bir süre durdu, sonra güldü. "Yani, bunu düşünmediğimi söyleyemem. Ama burada kanepede oturup bacaklarımızı birbirine dolayarak dinlenmek de oldukça güzel."

Bacaklarımı tekrar uzattım, sonra ayak parmaklarımı kıpırdatarak oynattım. "Evet, oldukça güzel."

Leo ellerini ayak bileğime koydu ve nazikçe tuttu. "Sen de öyle düşündüğüne sevindim."

"Bu, biriyle birlikte olmanın en sevdiğim yanıydı," itiraf ettim. "Büyük romantik jestlere ve melodramatik beyanlara takıntılıydım, ama aslında önemli olan sadece yatakta yanımda birinin olması, geceleri ve sessiz sabahları paylaşmaktı." Kafamı salladım ve güldüm. "Gençken, bunun ikizimin olmasının garip bir

yan etkisi olduğuna inanıyordum. Sanki her zaman yanımda birinin olmasına o kadar alışmıştım ki, birinin olmaması nasıl olur bilmiyordum."

"Her gece yatağında biri olmasa da şu anda oldukça mutlu görünüyorsun," dedi Leo ve hedeflerimi desteklemek için dikkatli davrandığını anlayabiliyordum.

"Keşke geri dönüp genç halime bunu söyleyebilseydim." Pittsburgh'a geldiğimden beri, yalnız geçirdiğim zamanlar acı verici ve yalnız hissettirmiyordu. Sanki yeniden şarj oluyormuşum gibi iyi hissettiriyordu ve bu alanı kendime ayırmanın, Leo ile ve yeni hayatımın diğer parçalarıyla vakit geçirmemi mümkün kılan şeylerden biri olduğunu biliyordum.

Görünüşe göre, her şeyi onun için feda etmek yerine, önce kendime bakarsam, biriyle daha yakın olabiliyormuşum.

"Sen bilirsin." Gülümsedim. "Yıllardır tek başına mutlu bir şekilde yaşıyorsun."

Leo sonunda bacaklarını uzatarak benimkilerin yanına uzattı. "Elbette mutluydum. Ama biliyorsun, eskiden ilişkilerimden çok daha fazla keyif alırdım. Gençken, bir erkeğin gece benim yatağında kalması ya da akşam yemeğinde buluşup sonra benim evime gidip birbirimizin kıyafetlerini çıkarmamız hiç de olağandışı bir şey değildi."

Leo'nun birlikte olduğu tüm erkekleri düşündüm ve bir an için kıskançlık duygusu zihnimin bir köşesinde parladı. Bu eski bir dürtüydü, ama çabucak söndü. Leo'ya güveniyordum ve onunla ilk tanıştığımda hayatının bu kısmını biliyordum.

Her neyse, birbirimizi yargılamıyorduk ve şimdi de yargılamaya niyetim yoktu. Geçmişteki ilişkilerimiz kimliğimizin bir parçasıydı, ama bizi tanımlayan şey değildi.

En azından, biz izin vermediğimiz sürece tanımlamaları gerekmiyordu.

Leo sakalını okşadı, sonra devam etti. "Son zamanlarda, ilişkilerim sadece bundan ibaret. Birkaç kelime konuşup, bittiği anda ayrıntıları hemen unutuyorum. Hatta genelde öpüşmüyoruz bile. Bu beni pek rahatsız etmiyor ve yine de aradığım şeyi bu deneyimden alıyorum. Ama sanırım diğer kısmın da benim için önemli olduğunu fark ediyorum," diye ekledi ve yine ayak parmaklarını kıpırdatarak.

Leo bana daha fazla açıldığı için birkaç kez göz kırptım. Gözlerini kaçırdığında, aslında bu konuda utangaç olduğunu fark ettim, bu da onu sevimli bulmamı sağladı.

"Kanepede film izlemek seni mantıksız düşüncelere sevk etmesinden endişelenmiyor musun?" diye alay ettim. "Birinin ofiste başarılı olmak için zihninin açık olması gerektiğini söylediğini hatırlıyorum."

Leo güldü ve bana tekme attı. "Yarın işi asıp seninle kablolu televizyonda *Die Hard* maratonu izlemeye çalışırsam, o zaman başımızın belada olduğunu anlarız."

Onun baldırını ovuşturdum. Kasları her zaman çok gergindi, bu yüzden orada uzanırken onları masaj yaptım ve gerginliğin azaldığını hissetmekten memnun oldum.

Leo geriye yaslandı, yüzünde memnun bir gülümseme vardı. Seks konusu ortadan kalktığı için, o ana kendimi kaptırmak ve geceyi olduğu gibi takdir etmek daha kolaydı. Daha fazlasını istemeden bu samimiyetin tadını çıkarabilirdim.

Sadece birlikte olabiliriz.

"Bu filmi bitirmek ister misin?" diye sordu yumuşak bir esnemeyle.

Saate baktım ve ben de ne kadar yorgun olduğumu fark ettim. "Daha sonra devam etsek olur mu?"

Kafasını salladı ve oturdu. "Hayır, sorun değil." Yutkundu. "Bu gece benim yatağında uyumak ister misin? Sadece uyumak için," diye ekledi çabucak. "Başka bir şey için değil."

Gülümsedim. "Ben de tam olarak bunu istiyorum. Teşekkürler, Leo."

İkimiz de kalktık ve fazla konuşmadan gece rutinlerimize geçtik. Genellikle büyük banyoda sırayla yıkanırdık, ama o gece dişlerimizi fırçalarken ve yüzümüzü yıkarken yan yana durduk. Uyumak için şort almak üzere odama koştum ve bol ve pek de yakışmayan bir çift seçtim. Leo'nun odasına vardığımda, o çoktan yatağa girmişti, üstü çıplaktı ama ince bir pamuklu çarşafı örtünmüştü.

Yürüyerek yanına gittim ve yanına uzandım. Her zamanki gibi odası mükemmel bir şekilde düzenli ve temizdi ve bunun ne kadar sakinleştirici olabileceğini ilk kez anladım.

Yan döndüm, sonra ona yakınlaşana kadar yanaştım, neredeyse ona dokunacak kadar. Onunla aynı yatakta olmak çok güzeldi. Uzun zamandır hissetmediğim bir rahatlama hissettim.

Yastık kılıfında kalan çam kokusunu içime çektim.

Leo döndü, kolunu göğsüme doladı ve yanıma sokuldu. "Böyle iyi mi?"

Bileğini tutup elini göğsüme bastırdım. Onu orada tutarken, kucaklaması etrafımı saran parlak, sıcak bir enerji kozası gibi hissettirdi.

"Evet," diye fısıldadım. "Harika hissettiriyor."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

LEO

River kollarımda kıvrılmış halde uyandım. Uyurken, beni çıldırtan yumuşak inleme sesleri çıkarıyordu. Koridorda ve kamp alanında odasının önünden geçerken bu sesleri daha önce de duymuştum, ama kollarımda inlerken göğsünün inip kalkışını hissetmek bambaşka bir şeydi.

Onu birkaç dakika kucakladıktan sonra, kendimi ondan uzaklaştırdım ve mutfığa gizlice girdim. En son ne zaman biriyle aynı yatakta yattığımı bile hatırlamıyordum ve bütün gece kucaklaşmak sabah beni sarhoş hissettirmişti.

Bu güzel hissin sarhoşluğuyla ve aynı zamanda çok, çok azgın bir haldeydim. Ama sertleşmiş penisimi bir kenara itip kendimi kahvaltı hazırlamaya odaklamaya zorladım. River ve ben, Kai şehir dışındayken birlikte olmayacağımız konusunda çok nettiydik ve ben bu sınırları bulanıklaştırmak ya da onun sınırlarını zorlamak gibi bir niyetim yoktu.

Yine de yaptığımız şey hakkında çok kafam karışmıştı. Tekrar birlikte olur muyduk? Bu sessiz, yavaş şeyi inşa etmeye devam eder miydik? Bu bir ilişki değildi, ama bir ilişki de değildi. Bir noktada bir şeylerin değişmesi veya pes edilmesi gerekiyordu ve ikimizin de bunu bildiğinden emindim, ama bu soruları sormak da tehlikeli geliyordu.

Tek bir yanlış kelime, birlikte kurduğumuz bu güzel şeyin elimizde küle dönüşmesine neden olabilirdi.

River'ın genellikle hafif bir kahvaltı yaptığını hatırladım, bu yüzden bir tabağa biraz yoğurt koydum ve üzerine taze yaban mersini, biraz hindistancevizi granola ve bal ekledim. Kahve hazır olunca, her şeyi bir tepsiye koydum ve yatak odasına götürdüm, o da tam uyanmak için esniyordu.

"Günaydın," diye selamladım. "Nasıl uyudun?"

"Harika uyudum." Kahvaltı tepsisini gördü ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Nefis, yatakta kahve. Teşekkürler."

Yanına oturdum ve tepsiyi dikkatlice masaya koydum. River hemen kahveyi aldı ve uzun bir yudum aldı, ben de gülerek yoğurdu öne ittim. "Mideni doldurmayı unutma."

Saçları her tarafa dağılmıştı ve göz kapakları hala uykudan ağırlaşmıştı. Onu yatağında görmek, ona bakma içgüdülerimi gerçekten ortaya çıkardı ve o gün ofise aceleyle gitmek zorunda olmadığım için mutluydum.

"Genelde yataktan kalkmak çok uzun sürer," diye itiraf etti River, sonra yüzüne buhar yayılırken kahvesinden bir yudum daha aldı.

Yatağımın başucundaki masada duran, dokunulmamış telefonuma baktım. "Genelde ilk iş olarak e-postalarımı kontrol ederim," diye itiraf ettim.

River parmağını havada salladı. "Bu kötü bir alışkanlık." "Sabahları yatakta ne yapıyorsun?"

Gülerek, sanki sabah rüzgâr çanları gibi bir ses çıkardı. "Duvara bakarım. Hayal kurarım. Bazen kitap okurum."

"Kulağa hoş geliyor." Yine de, Kai etrafta olmadığına fırsat bulursam, bazı sabahlar ona kahve getirmem gerektiğini zihnimde not ettim.

"Bugün bir planın var mı?" diye sordum.

River başını salladı. "Pek yok. Kendime sonunda tekrar spor yapmaya başlayacağımı söyledim ve bilgisayarda bir sürü küçük işim var, eski akademik kayıtlarımı bulmam falan gerekiyor. Ya sen?"

Yatağımın kenarında dik oturdum ve sııttım. "Tekrar spor yapmaya başlamak, ha?"

"Oh hayır," diye güldü River. "Seni her gün spor salonuna giderken görüyorum.

Sen spor yapmayı seven insanlardansın."

"Suçluyum. Benimle parkta koşmak ister misin?" Bu konuda biraz heyecanlandım. Ona mantıklı bir rutin oluşturmasında ve formunu geliştirmesinde kesinlikle yardımcı olabilirdim; bu tür şeyleri çok severdim.

River kaşığı yoğurtuna batırıp biraz yaban mersini aldı ve ağzına attı. "Onu bilemem," diye gülerek cevapladı. "Formumdan oldukça uzakım."

"Önemli değil."

Başını eğdi ve bana alaycı bir bakış attı. "Yere düşüp nefes nefese kalarak kendini utandıracak olan sen değilsin."

"

Kaşlarımı kaldırdım. "O zaman parkta hızlı bir yürüyüşe ne dersin?"

Gülümsedi. "Bu daha iyi bir fikir."

"Bana bir iyilik yap. Aksi takdirde, sabırsızlanıp tüm cumartesi sabahını e-postaları yanıtlayarak geçirebilirim."

"Aslında benim de yardıma ihtiyacım var," diye iç geçirdi River. "İş için bütün gün bilgisayar yönetimi yapabilirim, ama kendi işlerime gelince, tüm konsantrasyonumu kaybediyorum."

Yoğurdumu aldım ve içine yaban mersini karıştırdım. "Peki, bu konuda sana kesinlikle yardımcı olabilirim."

"Yardımcı olabilir misin?"

"Tabii. Sen büyük masada çalışırken ben kanepede oturacağım. Ofisteki gibi olacak. Konsantre olman için gözüm üzerinde olacak."

River düşündü, sonra güldü. "Sanırım bu işe yarayabilir."

Bir kaşık tatlı yoğurt yedim. "Harika. Şimdi işini bitirelim de hava çok ısınmadan yürüyüşe çıkalım."

River ve ben yatakta kahvaltımızı bitirdik. Biraz daha sarılmaya ve birbirimizi okşamaya devam ettik ama çoğunlukla ellerimizi kendimize sakladık. Bu küçük jestlerin, daha önce yaşadığım hiçbir ilişkiden çok daha savunmasız hissettirmesi bana komik geldi. Çıplak soyunup başka bir erkeğin ağzına sikini sokmanın samimiyet sıralamasında en üstte olacağını düşünürsün, ama River'la oturup, saçlarımız dağınık ve hala pijamalarımızla, bir şekilde bunu başka bir seviyeye taşıdık.

O duştan çıktığında ben kanepede oturmuş internette vakit öldürüyorduk. İş kıyafetlerinden birini giymişti, bu beni güldürdü, ve sanki ofise girmiş gibi hemen uzun masaya doğru yürüdü. Odama koşup takım elbise ceketlerimden birini aldım ve giydiğim eski tişörtün üzerine geçirdim. Uzandığım yerde, sırtı dik ve parmakları klavyenin üzerinde duran River'ı izlemeye devam ettim.

Yan dönüp bana bir bakış attı. "Bunun bu kadar iyi gittiğine inanamıyorum," diye güldü. "Listenin yarısını bitirdim bile."

Kanepede uzandım. "Cumartesi sabahı gerçekten dinlendiğime inanamıyorum."

River kısa sürede işini bitirdi ve parkta yürüyüşe çıkmak için eşyalarımızı topladık. Kai akşama kadar evde olmayacaktı, ama bir kez olsun

River ve benim birlikte ne yapabileceğimiz konusunda kafam karışık değildi. Bunun yerine, onunla güneşli bir günü paylaşabildiğim için mutluydum.

Birbirimize yasaklandığımız için çok fazla acı çekmişim. Bu durumun ötesine geçip rahat ve huzurlu bir şekilde birlikte vakit geçirmek bir mucize gibiydi.

Parkın kapısından girerken, kendimi bırakıp elimi onun beline koydum. River bana yaklaştı ve park önümüzde açıldı. Açık yeşil alanlar ormanlık tepelere uzanıyordu ve küçük aile ve arkadaş grupları gölgeli yerlerde toplanmış, sıcak güneşin altında spor yapıyordu.

"Teşekkürler," dedi River sessizce. "Ne için?" diye sordum.

Durdu ve ben ona döndüm. "Bana baskı yapmadığın için," dedi. "İşimi bitirmeme yardım ettiğin için. Bir gece rahatça vakit geçirmeme izin verdiğin için. Senin yatağında uyumak ve sadece... uyumak benim için gerçekten çok iyi geldi. Buna ihtiyacım vardı."

"Bunun için bana teşekkür etmene gerek yok," dedim. "Tam da yapmak istediğim şeydi."

"Seninle daha fazlasını istiyorum," dedi. Etrafına bakındı, sanki bu bir sırmış gibi, ama etrafta tanıdığımız kimse yoktu. "Böyle günler, demek istiyorum. Benim de büyük bir kısmım hala daha fazlasını istiyor," diye açıkladı ve ellerini göğsüme koydu. "Seninle birçok farklı şekilde birlikte olmak istiyorum, Leo. Ama bunun benim için diğer zamanlar gibi olmadığını bilmelisin." Kafasını salladı, sanki kendine bir şey itiraf ediyormuş gibi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Sadece bunu istiyorum."

Ellerimi onun pazılarına gezdirdim. "Ben de bunu istiyorum. Ve seni incitmeden ve Kai'ye ihanet etmeden bunu elde etmenin bir yolunu bulmak istiyorum."

River başını salladı, sonra ellerini göğsümden çekti. "Nasıl yapacağımızı bulacağız," dedi. "Birlikte."

YİRMİNCİ BÖLÜM

RIVER

Dairedeki yatakta uzanırken, sanki bir şeyler değişmiş gibi hissettim. Leo ile olan bu kısa karşılaşmalarımız ofisteki buluşmamız gibi olmasa da, yaptığımız her şeyde yeni bir samimiyet ortaya çıkmıştı.

Leo ve ben kesinlikle bir şeyler yapıyoruz. Onun yanına takıntılı bir şekilde yapışıp kalmamış olsam da, aklım hep ondaydı ve gün boyunca onu hayal ediyor, tekrar dokunabileceğimiz yeni durumlar hayal ediyordum.

Döndüm ve dizüstü bilgisayarımı açtım. İnternette daire ilanlarına bakmaya başlamıştım, sadece neler olduğunu görmek için. Kai ve Leo ile yaşamak, hepimizin iyi anlaşması bir hayaldi, ama benim amacım kardeşimden bağımlı kalmak değildi.

Amacım kendimden sorumlu olmaktı ve film festivalindeki ekstra işim düzenli olduğu için, bunu yapmak için gerekli kaynaklara da sahiptim.

Ayrıca, taşınmak Kai ve Leo ile birlikte yaşamamanın diğer karmaşıklıklarını da hafifletecekti. Bu hepimize biraz nefes alma fırsatı verecekti ve daireyi özleyeceğim olsa da, bunun da bir rahatlama olacağını biliyordum.

Yumuşak bir vuruş dikkatimi kapıya çekti. Yataktan kalkıp kapıyı hafifçe açtım ve koridora baktım.

"River," dedi Leo, yarı açık kapıdan vücudunun sadece bir kısmı görünüyordu. "Girebilir miyim?"

"Tabii," diye tereddütle cevap verdim. "Kai evde mi?"

Kapıyı açtım ve Leo içeri girdi. Hâlâ işten geldiği kömür rengi pantolonunu giyiyordu, ama üstünde beyaz bir tişört vardı. "Odasında

Odanı çok beğendim."

Etrafa göz gezdirdim. Kırmızı ekose battaniyem yatağı örtüyordu ve Londra'dan ve çocukluğumdan kalma çerçeveli fotoğraflar duvarda yer alıyordu. Şifonyeri mumlar ve biblolarla doldurmuştum, aralarında çay havlularına özenle sararak valizime koyduğum kurutulmuş çiçekler de vardı. Duvarlar griydi ve tüm mobilyalar Kai ve Leo'nun seçtiği minimalist, çağdaş tarzdaydı, ama mor lambalarım hafif mor ışıklarını yayarken, duvara asılı Catherine Deneuve'nin göz alıcı fotoğrafı, Londra'daki dairemde bir parça getirmiş olduğumu hissettiriyordu.

"Teşekkürler," dedim elimi çevirerek. Yatağın kenarına oturdum ve Leo karşımda durdu, bir eli duvarda. "Ne var?" Gülümsedi ve heyecanlı, hatta biraz gergin olduğunu anlayabiliyordum.

"Bir fikrim var."

"Tamam mı?" Gülümsemeyi bastırdım. Çok sevimli davranıyordu. Onu kızdırmak eğlenceli olurdu, ama onu dinlemek istedim.

Sözlerine odaklan, River.

"Oturmamın sakıncası var mı?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Kapıyı kapatmalı mıyım?"

Leo başını salladı ve bir saniye sonra yatakta yeniden pozisyon aldık. Bir bacağımı altına almıştım, diğerini ise yana doğru uzatmıştım, ama Leo, başını belaya sokmamaya çalışan bir genç gibi iki ayağını da yere koymuş oturuyordu.

"Parkta konuştuğumuzdan beri bunu düşünüyordum. Birbirimizden uzak durmakta pek başarılı olmadığımız ortada."

Dişlerimin arkasını dilimle gezdirdim. "Şey..." Leo gülerek gözlerime baktı. "Değiliz."

Gülerek, "Haklısın. Değiliz." dedim.

"Ama şu anki durumumuzla kaçınmak istediğin davranışlar arasında büyük bir fark var. Ayrıca ikimiz de kendimizi düzenli tutmakta çok iyiyiz."

"Düzenli mi? Sanırım, romantik olmayan bir şekilde konuşmak istiyorsan, bu işe yarayabilir."

Leo güldü. "İşte anlaşma. Ya sen ve ben haftada sadece bir kez buluşmaya devam edersek?" Sonunda bacaklarından birini yukarı çekti ve bana doğru açıldı. "Böylece, ikimizin de uyabileceği net bir sınır olur ve hata yapıp başımızı belaya sokmayız."

Bunu dikkatlice düşündüm. Leo haklıydı. Net sınırlar ve beklentiler tam da ihtiyacım olan şeydi ve onunla devam etmenin bir yolunu bulmak için can atıyordum. Ama yine de birkaç endişe kafamın arkasında kaşınıyordu.

"Sen de kendi adına bir şey yapmalısın," diye ekledi Leo.

Başımı yana eğdim. "Neymiş o?"

"Okula gitmelisin, diğer insanlarla takılmalısın ve Pittsburgh'da kendi hayatını kuralısın."

Bu beklenmedik dönüşü şaşırarak gözlerimi kırdım. "Ne, yani bağımsız, modern bir insan gibi davranmam mı gerekiyor, yoksa benimle görüşmeyi kesecek misin?"

"Aynen öyle," dedi Leo, kendine gururla göz kırparak. "Ve her gece benimle takılmak yok, ya da onun gibi şeyler. Firmada yoğun sezon başlıyor, zaten boş vaktim olmayacak."

Gözlerimi devirdim ve Leo'nun koluna ittim. "Vay canına, Leo. Bir erkeğe kendini öncelikli hissettirmeyi gerçekten iyi biliyorsun."

Leo yatakta öne eğildi ve eli benimkinin yanına kondu. "Mesele de bu. Senin kendi önceliğin olman gerekiyor. Seni önemseyeceğim ve sana iyi davranacağım, ama bunu yapabilmek için kendi hayallerinin peşinden gitmeye devam etmeni sağlamalıyım. Bunu hatırlamana yardım edebilirim, sonra ikimiz de bunun ödülünü alabiliriz."

Nefesim kesildi. "Maksimum fayda," diye tekrarladım. Beni, bizi düşünmüş ve bana iyi davranmanın bir yolunu bulmaya çalışmıştı. Kimse beni bu kadar düşünmemiş, beni olduğum gibi kabul etmemişti, ama Leo, aşk ya da mutlu bir hayat vaadi olmadan bile bunu yapıyordu.

Onun ağırlığına yaslandım, dudaklarımız neredeyse birbirine değecekti.

Leo'nun eli göğsüme kondu, avucunun içi kalbimin atışlarının üzerindeydi. "Bir şey daha var," dedi. "Bu işe yararsa ve devam edersek, Kai'ye söylemeliyiz. Daha fazla bekleyemeyiz. Öğrendiğinde çok üzülecek."

Sikim çoktan sertleşmişti ve nefesim boğazımda takılmıştı. "Tamam," dedim hevesle başımı sallayarak. "Haklısın. Bu iyi bir fikir."

Leo'nun diğer eli kalçamın üzerine kondu ve beni aşağı çekti. Yatağın kenarına dirseğiyle yaslandı ve ben de onun yanına uzandım.

"Benim de senden bir şey istiyorum," dedim.

"Öyle mi?"

Başımı salladım. "İşten daha fazla izin almanı istiyorum. Kendine zaman ayırdığında daha mutlu oluyorsun. İstedğin her şeye razı olurum, ama daha fazla dinleneceğine söz vermelisin."

Yüzü bir gülümsemeyle doldu. "Her şeyi çözdüğümü düşünürken. Tamam, bu adil. Ben de kendime daha fazla zaman ayıracağıma söz veriyorum."

"Komik," dedim. "Her gece koridorun karşısında duruyorsun, ama seni daha önce hiç odama almamıştım." Birçok ev ve taşınmada benimle birlikte gelen ekose battaniyenin üzerinde elimi gezdirdim. "Burada olman çok güzel."

Leo güldü. "Çünkü odana girmekten korkuyordum. Ellerimi kendime saklayabileceğimden emin değildim."

"Başından beri bana göz koymuştun, değil mi?" dedim memnun bir gülümsemeyle. Bir saniye düşündüm, sonra hızla başımı salladım, yeni bir korku birdenbire içimde patladı. "Ama Kai'ye hiç ilgi duymadın, değil mi?" Daha önce hiç düşünmemiştim, ama bu fikir şimdi beni dehşete düşürdü.

"Ne?" diye patladı Leo. "Hayır." O da o kadar dehşete kapılmıştı ki, tüm şüpheleri anında ortadan kalktı. "Nedenini bilmiyorum. Sen farklısın. O benim için aile gibidir." Çenesi yana doğru seğirdi. "Bilmiyorum," diye tekrarladı.

"Sorun değil. Anlıyorum." Bacaklarımı uzattım ve ayak parmaklarım onun ayaklarına değdi. "Bu hoş." Leo'nun ereksiyonunu, pantolonunun önünü gerginleştiren ereksiyonunu görebiliyordum ve o anda, o dairede onunla birlikte olma arzusu içimi yakıyordu.

Ama sadece benimle yatakta olması bile çok tatlı ve hoştu. Onu orada tutmak ve sesini duymaya devam etmek istedim.

"Yaptığımız şeyin adı ne?" diye sordum, sonra yüzümü buruşturdum. "Sen benim seks arkadaşım değilsin, değil mi?" diye inledim. "Tanrım, konuştuğumuz şey bu, değil mi?"

Leo kıkırdadı. Ayak parmaklarını gerdi, ayaklarını kavisledi ve elbise çorabının yumuşak kumaşı bileğimi okşadı. "Kulağa korkunç geliyor."

Dilimi çıkardım. "Bunu yaptığıma inanamıyorum. Beni bunu yapmak istemeye zorladığın için inanamıyorum. Her zaman bu tür şeyleri asla yapmayacağıma yemin ederdim," diye gevezelik ettim.

"Bu, bir şeyin olmasını garantilemek için iyi bir yoldur," dedi Leo başını sallayarak. "Asla yapmayacağına yemin et."

Gülerek, "Doğru. Bana, ara sıra seks partnerleri ve yatacak arkadaşlar hakkında son derece romantik olmayan şeyler söylemeye devam edeceğine söz ver. Eğer kafam karışırsa

karışırsam, bu beni gerçeğe geri döndürecektir."

Leo yatakta öne doğru eğildi. Özenle taranmış saçlarının birkaç teli yerinden çıkmış, alına düşmüştü. Dudaklarını kulağıma bastırdı, sakalı yanağımı kaşındırdı ve cildimi gıdıkladı. "River, seks arkadaşım olur musun?" diye fısıldadı.

Gülerek onu üstüme çektim, sonra başının üstünü okşadım ve saçlarını karıştırdım. "Beni okula göndereceğine inanamıyorum," dedim. "Bunda garip bir şekilde seksi bir şey var."

Leo güldü ve üzerime çıktı, bacaklarını kalçalarımın iki yanına yayarak uyluklarımın üzerine oturdu. "Git o diplomayı al ve patronunu gururlandır," diye homurdandı.

Kaslarım spazm geçirdiğinde kalçalarım sarsıldı. Leo bana gülümsedi, eli belimdeydi. Mor ışık yüz hatlarına gölgeler düşürüyordu ve gömleğinin ince beyaz pamuğu altında meme uçları sertleşmişti.

Kai koridorun sonunda duruyordu. Leo ile birlikte olmak onun kurallarına aykırıydı - gerçekten onun dairesinde de bunu yapacak mıydım?

"Haftada bir kez," diye fısıldadım, sonra daha fazla dayanamayıp Leo'nun pantolonunun üzerinden penisini avuçladım. Sertleşmiş penisini sıktım ve o da yumuşak bir inilti çıkardı.

O eğildi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu, sonra benim aletimi tuttu. "Haftada bir kez," diye fısıldadı. "Şu andan itibaren."

'İN YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜMÜ

LEO

RIVER ve ben matineden sonra daireye geri dönüyorduk, bulutlu bir yaz sonu gününde esinti serinleticiydi. Yeni düzenlememize başlamamızın üzerinden birkaç hafta geçmişti ve iş gününün ortasında sinemaya gitmek için izin almak gibi garip bir duyguya neredeyse alışmıştım.

Ancak River'a asla alışamayacaktım. Beni *The Princess Bride*'ı izlemeye sürüklemişti, tekrar izlemekten zevk alacağımı hiç beklemediğim ama başladığı anda tamamen aşık olduğum bir film. Neredeyse boş olan sinemada, birbirimize fısıldayarak, en sevdiğimiz repliklere ve birbirimizin kötü esprilerine gülerek eğlendik.

Belirlediğimiz kurallara uymakta çok başarılıydık. Benim için bu çok da zor değildi. Elbette, River'ı her gördüğümde ona dokunmak istiyordum, ama kendimi dizginlemek, çok daha heyecan verici bir şeye sahip olacağımız anlamına geliyordu.

River'ın aradığı türden bir bağımsızlığa sahip olmasını istiyordum. Bana, onun alışkanlıklarını kırmasına yardım edeceğime dair söz vermemi istemişti ve bu sözü tutmak benim için çok önemliydi. Bunu başarabilir ve istediği hayatı kurarken ona destek olabilirsem, River'a doğru davranmış olacaktım. Ve eğer her şeyi mahvedersem ve onun kalbi tekrar kırılırsa, kendimi nasıl affedebileceğimi bilmiyordum, en iyi arkadaşımın veya River'ın affını kazanmayı bırakın.

"Sana söylemeyi unuttum," dedi River. Yürürken elleri arkasında birleştirilmişti ve adımlarında hafif bir zıplama vardı. "Bir okul seçtim."

"Öyle mi?"

"İstedğim gibi sanat yönetimi okuyabileceğim bir programları var ve bölümünde yer var, bu sayede bir sürü

fotoğraf dersleri de alabilirim."

"Fotoğraf, bu harika."

Yüzünde rahat bir gülümseme vardı, tereddütleri ve özgüven eksikliği ortadan kalkmıştı ve ben de ona bu noktaya gelmesinde yardımcı olmuş olabileceğim için derin bir memnuniyet duydum.

River, köşeyi dönüp sokağımıza girerken küçük bir restoranın duvarını eliyle okşadı. "Fotoğrafçılıkla her zaman ilgilenmişimdir ve çok fazla fotoğraf çekmişimdir. Bunu kariyerim olarak düşünmüyorum, ama okula geri döneceksem, bu fırsatı değerlendirip sanat okumak istedim."

"Bence bu harika," dedim. "Sonbaharda başlayabilir misin?"

"Yarı zamanlı olarak. Akşamları bazı giriş dersleri alacağım ve sen beni kabul edersen, bazı günler senin için çalışmaya devam edeceğim."

Apartmana yaklaşırken kalçasını benimkine çarptı. "Seninle çalışacağım," dedim ve ona karşılık olarak kalçamı ona çarptım.

"Bir şey daha var," diye ekledi. "Etrafa bakındım ve yakında kendi küçük stüdyo daireme taşınacağım. Param var ve sen ve Kai bana çok iyi davrandınız..." Binanın önünde durduk ve gözlerini bana çevirdi. "Sanırım zamanı geldi."

Kalbim hızla çarptı. İçimden bir ses hayır, taşınmamalı diye bağıırıyordu. Birlikte yaşamak çok doğru geliyordu. Neden bunu değiştirmek istediğini anlayamıyordum.

Neyse ki, felaket bir şey söylemeden önce kendime geldim. "Senin adına çok sevindim," dedim, kalbim küt küt atıyordu. "Okul ve kendi dairen. Tam yolunda gidiyorsun."

Ve bu doğrudu, onun için gerçekten mutluydum. Bencil bir yanım incinmiş olsa da, River'ın gözlerindeki gurur, bu duyguları şimdilik gömmek için ihtiyacım olan tüm motivasyonu bana verdi.

"Tebrikler, River," diye ekledim yumuşak bir sesle.

Yanakları kızardı ve biz orada dururken birkaç araba geçti. "Biliyorsun, bugün Çarşamba," dedi. "Teknik olarak bir hafta oldu. Kai isteyken boş daireden yararlanmak istersen, ben hazırım."

Bir anda onu kollarıma aldım ve River, onu binanın içine taşıyıp fayans zemine bıraktığımda kahkahalarla gülmeye başladı. Dudaklarını tatmak için bir saniye bile bekleyemedim. Merdivenleri neredeyse koşarak çıktık ve sanki onu kovalıyormuşum gibi bana sürekli bakmasına gülümsedim.

Daireye girdiğimizde ayakkabılarımı çıkardım ve River'ı duvara yasladım. Derin bir nefes alıp onun tatlı kokusunu içime çekerken, o ellerimde titriyordu.

"Okulu seçtiğime göre, bir ödül almam gerekmez mi?" diye kulağıma fısıldadı ve eli saçlarımı buldu.

Kıkırdadım. Zaten acı verecek kadar sertleşmişim ve neredeyse titriyordum, o kadar tahrik olmuşum ki. O anda, River'ın benden istediği her şeyi kabul ederdim.

O anda ya da başka bir zamanda, dürüst olmak gerekirse. "Ne tür bir ödül istiyorsun?" diye fısıldadım.

"Şey, benim FB'im olduğunu ve her şeyi göz önünde bulundurursak," dedi, *fuck buddy (seks arkadaşı)* kelimesini kullanmamak için kısaltmasını kullanarak, "yeni şeyler denemek için iyi bir kişi olursun, değil mi?"

Arzu beni ele geçirdi. River'ın yatakta yeni şeyler denerken çok seksi olacağını biliyordum. Gizli bir fantezisi olabileceği düşüncesi bile beni çılgına çevirdi. "Sanırım olurum," diye cevapladım. "Ne denemek istersin?"

"Sana rimjob yapmak istiyorum."

Onu yakaladım ve odama doğru çektim. "Apartmanda bunu yüksek sesle söyleyemezsin," diye güldüm.

River gözlerini devirdi. "Sakın bana utangaç olacağını söyleme," dedi hafifçe dudaklarını bükerek.

Hızla başımı salladım. "Birçok kez rimjob yaptım ama hiç almadım," itiraf ettim. "Yanlış anlama, birkaç kez pasif oldum. Sadece hiç kimsenin dilini orada hissetmedim."

"Çıktığım birkaç kişiye sordum," dedi River, "ama hiçbiri bunu sevmedi."

Yavaşça nefes verdim, sonra odamın kapısını açtım. "O gözlere hayır diyemeyeceğimi biliyorsun." Onu gömleğinden tutup kendime doğru çektim ve dudaklarını öperek ağzını kapattım. River bana yakınlaştı ve ben geriye doğru yürüyerek yatağa doğru ilerlerken bana doğru geldi.

"Bu, senin için olduğu kadar benim için de bir ödül olacak gibi görünüyor."

Göğsümü hafifçe itti ve ben yatağa düştüm. "Güzel. Sen de bir ödülü hak ediyorsun."

Gözlerimle onun gömleğinin düğmelerini açmasını izledim, parmakları zarif ve yavaştı. "Öyle mi?"

"Söz verdiğin gibi işten ara veriyorsun."

"Ara verdiğim için gerçekten ödöl mü alacağım? Bu hile yapmak gibi geliyor."

River gömleğini bir kenara attı. "İşkolik biriysen, evet, molalar ödöl kazandırır."

Üzerime çıktı ve ben onu yatağa çektim. Birlikte yeterince zaman geçirdik ki artık vücudunu tanıyordum. İleri geri yuvarlanırken ağırlığı ellerimde rahat ve tanıdıktı. Pantolonunu çıkarıp kenara koyarken sırtını kavislemesi için kalçalarını nasıl okşamam gerektiğini biliyordum ve o avucunu çıplak göğsümde gezdirdiğinde, sevdiğim şekilde inledi.

Tamamen çıplak kaldığımızda, beni kalçalarımından tutup ters çevirdi. Elleri kalçalarımı buldu ve ilk kez gibi hissederek o bölgemi sıktı.

"Ben hep üstlere aşık olurum," dedi ve sonra belimin alt kısmını öptü.

Gülerek yatağa uzandım. Çok sık pasif rol almamama rağmen, vücudumun o kısmından utanmıyordum ve temiz ve onun için hazır olduğumu biliyordum. "Ben temelde aktifim," dedim.

"Ben genelde pasifim," dedi River gülerek. "Ama bilirsin, her zaman değil."

Ona baktım. Dudakları şiş ve kırmızıydı ve onları deliğimin üzerinde gezdirirse cennetteymiş gibi hissedeceğimi biliyordum. "Her zaman değil," diye onayladım.

Gerçek şu ki, yıllar içinde seks partnerlerimle olan rutinim standart hale gelmişti. Artık bundan sapmayı düşünmüyordum.

Ama River her açıdan kesinlikle bir sapmaydı. Ve onunla birlikte, tüm arzularım yeniden yeni ve saf hissettiriyordu.

Dudaklarını indirdi ve yanaklarımın arasında sıcak nefesini hissettim. "Yapabilir miyim?" diye sordu.

"Evet, lütfen."

River'ın elleri yanaklarıma kondu ve onları ayırdı. Bir saniye gerildim. Penisim karın kaslarıma baskı yapıyordu, ama kaslarım sıkı bir şekilde kapandı ve testislerimi vücuduma doğru çekti. Sonra River sırtımı okşadı ve cildimde bir titreme hissettiğimde gevşedim.

Dirseklerimle kendimi destekledim ve uzun, yavaş bir nefes verdim. Dili kıvrımlarımı yaladı, beni tahrik etti ve sıcak dudakları hassas cildimi öptü.

Çok iyi hissettiriyordu. Gerginlik geçince, deliğimin içinde dilini hissetme arzusu beni ele geçirdi. Onun tahrik olması beni de tahrik ediyordu. River ne kadar zevk aldığını gizlemiyordu

, inleyerek ve dudaklarını kıvrımının etrafında yavaşça daireler çizerek. Yumruğunun sikini okşadığını duyabiliyordum ve kendimi yakaladım, sıkıca sıktım, ama bu rahatlama yeterli değildi.

River olması gerekiyordu. Beni açması için onun diline ihtiyacım vardı.

Elleri uyluklarımı buldu ve okşadı. "Siktir, çok iyi hissettiriyorsun," diye homurdandım, ağırlığım titreyerek öne doğru eğildim. River'ın eli önümü buldu, biri sert sikimi kavrarken diğeri taşaklarımı sıktı.

"Oh lanet olsun," diye inleyip öne doğru düştüm. Dili sonunda kasılmış deliğimi geçip içime girdi. River beni mastürbasyon yaparken ve testislerimi çekiştirirken öne doğru eğildi.

Yüzümü yastığa gömdüm ve bir çığlık attım. Muhteşem elleri her yerimdeydi, sikimdeki ısıyı aşağı çekiyor ve ağrıyan taşaklarımı sıkıyordu. Dilini deliğimde döndürdü, kimsenin dokunmadığı bir yerimi yaladı ve taşaklarım vücuduma yapışmaya çalıştığında onları aşağı çekti.

"River, siktir!" Beni orgazma sürüklüyordu ve ben onun için elimden geldiğince dayanmaya, mümkün olduğunca uzun süre dayanmaya çabaladım. Ama o benim aletimi sert ve uzun bir sıkışmayla kavradığında, sonunda boşaldım.

Delikim kasıldı ve River dilini çıkardı, sonra dönerek kıcımlı öptü. Sperm göğsümden damladı ve o kadar etkilenmişim ki, neredeyse göremiyordum.

"Aman Tanrım," River sonunda dudaklarını çektiğinde nefes nefese kaldı. "Bu çok ateşliydi."

"Buraya," diye homurdandım, zar zor konuşabiliyordum. "Buraya gel." Onu tutup yatağa çekmek için tüm gücümü topladım.

Penisim hala yarı sert, kanla dolmuş ve sperm damlıyordu. Kaslarım resmen titriyordu, ama River'ı doruğa ulaştırdığımda çıkardığı sesleri duymam gerekiyordu.

"Leo," diye nefes nefese kaldı. Sert ve seğiren sikine düştüm ve onu yuttum. River, omuzlarını yatağa doğru geriye doğru iterek kasılmalar yaşadı ve kalçalarını kaldırdı. Bu fırsatı değerlendirerek parmaklarımı kayganlaştırdım ve onun yaptığı gibi elimi kalçalarının arasına soktum.

Dudaklarımı penisinin üzerinde yukarı aşağı gezdirerek, ön sıvısının her damlasını emdim ve parmaklarımı kık deliğine doğru ittim. Onu tam da sevdiği şekilde okşadım ve bir dakika içinde orgazmını ağızıma boşalttı ve iniltiye dönüşen bir hırıltı gibi bir ses çıkardı.

River'ı kollarımın arasına aldım ve ikimizi de yana çevirdim. Titreyen vücudunu arkadan tutarak, orada uzandım, kokusunu içime çekip yanağını okşadım.

Her hafta biriyle sadece kısa bir süre vakit geçirebiliyorsanız, bu zamanı iyi değerlendirmek zorundasınız.

BÖLÜM YİRMİ İKİ

NEHİR

OFİSTE OTURMUŞ, bir kulaklığımdan pop müzik dinlerken Leo için bir sürü postayı düzenliyordum. O Kai ile bir toplantıdaydı ve ben de onun dikkatimi dağıtmadan haftanın işlerinin büyük bir kısmını hallediyordum.

Biraz şok ediciydi, ama ikimizin birlikte yaptığı her neyse, gerçekten işe yarıyor gibi görünüyordu. Leo, kendime zaman ayırmamı ve kendi projelerime odaklanmamı teşvik etti ve bunu ikimiz için olumlu bir şey haline getirerek, biraz daha bağımsızlığımı kazanmanın benim için ne kadar önemli olduğunu gerçekten anlamaya başladım.

Kabul etmek istemese de, bu Kai'nin uzun zamandır yapmam için uğraştığı bir şeydi.

Başkalarının hayallerinde çok fazla zaman geçirmiş, kendi hayallerimde ise yeterince zaman geçirmemiştim.

Ama şimdi yeniden kendim için bir gelecek planlarken, istersem o yola girebileceğimi bilsem de, kafamda Leo'ya takıntılı olmak için fazla yer kalmamıştı. Elbette, onunla haftada bir kereden fazla birlikte olmak istiyordum ve sadece ara sıra değil, her sabah birlikte kahvaltı yapmak çok hoş olurdu. Kendi evime taşındığımda bunu özleyecektim.

Ancak bu duygular tamamen normaldi. Onu bu şekilde istemek iyi geliyordu ve farklı yollara gittiğimizi bilmek de iyi geliyordu. Kendime koyduğum sınırı hissedebiliyordum ve bu sefer onu koruyacağımı biliyordum.

Hatta, şirketten diğer insanlarla birkaç kez kulübe gidip, flört etmeye veya yeni biriyle tanışmaya çalışmadan dans etmekten keyif aldım ve

Okul için ne kadar çok plan yaparsam, dersler için o kadar heyecanlanıyordum.

Bir FB'nin bu kadar makul ve sağlıklı hissettirebileceğini kim düşünürdü?

Roger Hank'ten gönderilen yeni dosyaları açtım ve çatı bahçesi projesini sürdürdüklerini gördüm. Aslında bir kenara atmam gerekirdi, ama planları çıkardım. O projenin gerçekleşmesinde benim de payım vardı ve çiçeklerle dolu bir silüet hayalim zihnimi doldururken, projenin nasıl ilerlediğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Planları okudum, sonra durup gözlerimi kırptım. Ofisleri bizim mahallede bir adreste olacaktı ve tam olarak nerede olduğunu bulmak için kafamda haritayı canlandırdım. Endişelenerek bilgisayara döndüm ve Ringhouse Tiyatrosu'nu aradım.

Adresler uyuşuyordu.

Cep telefonumu çıkardım ve numarayı aradım, beş ya da altı kez çaldıktan sonra bir adam telefonu açtı.

"Ringhouse Tiyatrosu."

"Merhaba, merak ediyordum da, binanızı satıyor musunuz?"

Kısa bir sessizlik oldu, sonra adam içinden küfretti. "Neden beni rahat bırakmıyorsunuz? Kardeşimin ne dediği ya da hangi belgeleri imzaladığı umurunda değil. Bu tiyatroyu satın almanızı engellemek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Burası babamızın yeri. Anlamıyor musunuz?" diye bağırdı.

"Oh, hayır, özür dilerim. Öyle demek istemedim," dedim hemen, ama ben başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattı.

Telefonu elimde, tamamen yıkılmış bir halde oturdum. O küçük sinemayı seviyordum. Onun gibi pek fazla sinema kalmamıştı ve eski filmler gösteren neredeyse hiç yoktu. Çok para kazanmadıklarını anlayabiliyordum, ama gişe rekorları kıran filmlerin biletleri tükeniyordu ve iyi gidiyor gibi görünüyorlardı.

Ayrıca, benim için özel bir yeri vardı. Yaz başında bir matine seansından çıkıp Leo'ya rastladığımı hatırladım, sanki beni bekliyormuş gibi orada duruyordu. Sinemaya gitmek, onu işinden uzaklaştırıp benimle güzel vakit geçirmesini sağlamanın bulduğum ilk yollardan biriydi.

Telefonu bıraktım ve iç geçirdim. Bundan nefret ediyordum, ama belki Leo bunu düzeltebilirdi. Şirketin sahiplerinden biri kardeşimdi, diğeri ise FB'mdi ve Hank ailesini planlarını değiştirmeleri için ikna edebilmeleri gerekirdi.

Çünkü o sinemayı kapatıp işleten adamdan almak için hiçbir neden yoktu, bina ne amaçla kullanılacak olursa olsun.

Hank ailesi için yaptığım işin iğrenç bir yanı varmış gibi hissettim ve midem biraz bulandı.

Leo ve Kai ofise dönene kadar odaklanıp biraz daha iş yapmayı başardım. İkisi de iyi bir ruh halindeydiler ve Leo'nun adımlarındaki canlılık, toplantılarının iyi geçtiğini gösteriyordu, ancak zihnimin derinliklerinde bir ses, bunun Hank ailesinin itibarını düzeltmek için başka bir ailenin işini kaybetmesi anlamına gelip gelmediğini merak ediyordu.

Leo'yu ofisine kadar takip ettim. Onun iyi ruh hali bu kadar belirginken, benim kötü ruh halim de yüzümden okunuyor olmalıydı.

"Ne oldu?" diye sordu.

Postaları ona verdim ve masasının karşısına oturdum. "Hiçbir şey. Yani, belki bir şey var. Hank ailesi, Ringhouse Tiyatrosu'nu satın alıp yeni kar amacı gütmeyen kuruluşlarının genel merkezine dönüştürmeyi planlıyor, ancak şu anki sahibi satmak istemiyor." Bunu söyler söylemez utanç duydum. Belki de o bunun önemli bir şey olduğunu düşünmezdi?

Leo kağıtları alırken kaşlarını çatı. "Gerçekten mi? Bu konumun neden çekici olduğunu anlayabiliyorum." Neredeyse somurtacaktım, ama Leo ne demek istediğini anladı. "Tiyatroyu kapatmaları gerektiği anlamına gelmez," diye hemen ekledi.

Onun bu tür şeyleri benden farklı gördüğünü biliyordum. Ben aşırı duygusal bir insandım ve diğer insanlardan da aynı şeyi beklememeye çalışıyordum. Ama yine de onun da benim hissettiğim öfkeyi ifade etmesini istiyordum.

Orası bizim sinemamızdı, ilk randevumuzu yaptığımız yerdi, ya da en azından öyle bir şeydi. Gerçek bir ilişkimiz olmasa bile, bu önemli olmamalı mıydı?

"Sahibini aradım," diye tekrar vurguladım. "O satmak bile istemiyor. Sanırım kardeşi onun rızası olmadan bunu yapıyor."

Leo masasının arkasına oturdu ve dosyaya göz attı. "Bu kesinlikle iyi bir halkla ilişkiler hamlesi değil," diye mırıldandı.

"Ya da iyi bir insanlık örneği," diye ekledim.

Gözlerini bana çevirdi. Koyu gümüş rengi parıltı onun olduğunu hatırlattı ve ben biraz yumuşadım. Kalbi doğru yerdeydi, bunu biliyordum. Ve iş modundayken bile o hala Leo'ydu.

"Kesinlikle kötü bir insanlık örneği," diye kabul etti. "Bu konuda ne yapabileceğime bir bakayım

"

Koltuğumda canlandım. "Öyle mi?"

Kağıtları masaya attı. "Tabii. Bu yeri seçmeleri için hiçbir neden yok. Onların merhametine başvurmayacağım, bunun işe yaramayacağını biliyorum. Ama Roger halkla ilişkiler konusunda her zaman bana danışır. Ona biraz baskı yapacağım, eminim seve seve kabul edip vakfı taşıyacaktır."

Kelebekler karnımdan göğsüme doğru uçtu. "Bunu düzeltebileceğini biliyordum," dedim geniş bir gülümsemeyle.

"O eski filmleri başka nerede izleyebiliriz ki?"

"İlk kez birlikte takılmaya başladığımız yerlerden biri," diye hatırlattım. Hâlâ iş açısından yaklaşıyor olduğunu biliyordum, ama içimden bir ses ısrar etmemi söylüyordu. Sinemanın onun için de bu nedenle önemli olduğunu duymasını istiyordum. Belki benim için olduğu kadar önemli değildi, ama o gün uğraşacağı yüzlerce işten biri olmaktan öte bir şeydi.

"Sadece *Matrix*'i izleyeceğimi sanıyordum," dedi göz kırparak. "Öğleden sonra sürpriz bir randevuya çıkacağımı bilmiyordum."

Sessizce mırıldandım. Tam da duymam gereken şey buydu. "İşe dönmeliyim," dedim ayağa kalkarken.

"Tabii." Leo da ayağa kalktı, sonra kapıya baktı. Etrafta kimse yoktu, bu yüzden öne eğildi ve başparmağıyla yanağımı okşadı. "Merak etme, River. Sinemanın bir yere gitmediğinden emin olacağım."

Gülümsedim ve yanaklarım ısındığında kızardığımı fark ettim. "Teşekkürler, Leo," dedim ve kontrolümü kaybedip herkesin önünde onu öpmeye çalışmadan önce aceleyle uzaklaştım.

Masama oturdum, kulaklığımı taktım ve bilgisayara bakarken yüzümde o kocaman gülümseme kalmaya devam etti. Tiyatro konusunda hiç endişelenmemem gerektiğini fark ettim. Leo'nun bununla ilgileneceğini varsaymalıyım. Onun yetenekli olduğunu biliyordum ve işin özüne gelince, işini asla gerçekten inandığı şeylerin üstünde tutmayacağını biliyordum.

Gerçek şu ki, ona güvenebilirdim. Belki de Leo ile tam gaz bir ilişkiye girmekten kaçındığım için, onu farklı bir şekilde tanımıştım. Farklılıklarımızı görmüş ve bir araya gelip bunu yürütmenin bir yolunu bulmuştuk ve bu süreç, diğer kişinin bunu hak etmesine gerek yokmuş gibi güvenimi sunan alıştığım ilişkilerden çok daha fazla güvenle sonuçlanmıştı.

Ellerim klavyenin üzerinde durdu. Yüzümden göğsüme kadar ısındığımı hissettim ve onun ofisinde hissettiğim o karıncalanan mutlu his geçmiyordu.

Nefesimi tuttum. Bu his neydi ki? Takıntılı değildim. Onun için hayatımı feda etmeye niyetim yoktu, özellikle de kendime bir hayat kurmaya başladığım şu anda. Leo için geçmişteki eski sevgililerim için yaptığım şeylerin hiçbirini yapmaya niyetim yoktu, ama yine de o beni etkilemeye devam ediyor ve bana şaşırtıcı, beklenmedik şekillerde değer verdiğini göstermeye devam ediyordu.

Omzumun üzerinden ona baktım ve onu izledim, telefonda konuşurken seksi bir konsantrasyonla kaşlarını çatmıştı ve sonunda anladım.

Leo'ya aşık olmuşum.

BÖLÜM YİRMİ ÜÇ

LEO

Stereoda eski R&B şarkıları çalıyorken, annemin en sevdiği tariflerden birini hazırladım: çocukluğumdan beri yediğim, bol peynirli ve zengin soslu sebzeli makarna yemeği. River, kampüste bir kabul danışmanıya görüşmesinden sonra yakında dönecekti ve ona güzel bir yemek hazırlamak istedim.

Aktif olarak daire aradığı için, onun için yemek pişirme fırsatımın çok fazla olmayacağını biliyordum. Bu konuda kendimi üzmemek yerine, elimdeki fırsatları değerlendirip ona karşı nazik davranmam gerektiğini düşündüm.

Ayrıca, son buluşmamızdan tam bir hafta geçmişti ve Kai, Meredith Bell ile geç saatte kokteyl içmeye çıkmış olduğu için, River ve ben, daire bize kaldığı sürece yatakta biraz vakit geçirebiliriz diye umuyordum. Her şey çok iyi gidiyordu. Onunla geçirdiğim zamanlar beni her zaman rahat ve iyi bir ruh haline sokuyordu ve haftalar geçtikçe planına odaklanmaya devam ettiği için onunla özellikle gurur duyuyordum.

Asla odak noktasını kaybetmiş gibi görünmüyordu ve korktuğu gibi bana takıntılı davranmıyordu. Birbirimize daha fazla açılmaya devam ettik, uzun yürüyüşler yapıp geçmişteki hatalarımızı, gelecekle ilgili umutlarımızı ve korkularımızı konuştuk.

Bana işten daha fazla izin almasını sağlaması da cabasıydı. Hayatım da açılmıştı ve uzun zamandır ilk kez, evde sessiz bir akşam geçirip, değer verdiğim biri için akşam yemeği hazırlamanın ne kadar güzel olduğunu hatırladım.

"İyi akşamlar!" River ön taraftan seslendi ve ben müziğin sesini biraz kısıdım.

"Buradayım!"

Toplantı için giyinmiş ve gömleğine mor akasma çiçeklerinden birini bile takmıştı. Yüzündeki gülümseme, toplantının iyi geçtiğini hemen anladım ve açık merlot şişesini alıp ona bir kadeh doldurdum. "Anlat bana," dedim heyecanla.

"Harika." Geniş bir gülümsemeyle kadehi aldı. "Bana fotoğraf stüdyolarını gezdirdiler. Ve eski kredilerimin bir kısmı geçerli olacakmış, bu yüzden tüm temel dersleri tekrar almam gerekmeyecek."

Kadehimi kaldırdım ve kadehlerimizi tokuşturduk. "Harika. Aç mısın?"

"Çok," diye başını salladı.

River mutfak adasına otururken, ben otlar kokulu kırmızı sosu karıştırmak için döndüm. "Kutlamak için yemek yapayım dedim," diye açıkladım. "Bu tarifi birkaç yıldır yapmamıştım, ama annemden miras kalan, ailemizin en sevdiği bir tarif."

"Kutlamak için mi?" diye sordu River ve hafifçe güldü. "Sadece bir toplantıydı Leo." Mutfakta yaptığım dağınıklığa bakarak yüzünde memnuniyetle parıldadı. "Ama tüm bunları yaptığın için teşekkürler."

"Sadece bir toplantı olduğunu biliyorum," diye güldüm. "Ama yine de senin adına mutluyum."

Gülümsedi ve çiçeği parmaklarıyla okşayarak sapını başparmağıyla parmağı arasında yuvarladı. "Evet, ben de kendim için mutluyum."

Son sebzeleri tavaya attım, hızlıca karıştırdım ve şarabımla River'ın yanına, mutfak adasına oturdum. "Aslında, seninle konuşmak istediğim başka bir şey daha var."

Kaşlarını kaldırdı. "Neymiş o?" diye sordu. Sesi tereddütlüydü, neredeyse umutluydu ve bu da benim de aklında başka bir şey olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

Şarabımdan bir yudum aldım. "Düşündüm de, fark ettim ki, biz birlikte olmaya başladığımızdan beri başka kimseyle birlikte olmadım, biliyor muydun?"

River kendi şarap kadehini ağzına kaldırdı, bu da ifadesini biraz gizledi. "Öyle olduğunu düşünmemiştim, ama bu konuyu hiç konuşmamıştık."

"Doğru," diye başımı salladım. "Sadece bilmeni istedim, eğer istersen bu şekilde devam etmekten mutluyum."

"Özel mi?" diye sordu River, şarabı masaya bırakırken, sesinde umut vardı.

"Sen başka kimseyle birlikte olmuyorsun," diye açıkladım. "Ve ben olabilirdim ama bunu hiç düşünmedim."

River kaşlarını oynattı. "Çok memnun görünüyorsun."

Ona gülümsedim. "Sanırım öyle, evet."

Bir saniye düşündü, ben de sosu ve sebzeleri karıştırmak için ayağa kalktım. "Teşekkürler, Leo," diye cevapladı sonunda. "Rastgele seks için gizlice dışarı çıkmadığını varsaymışım. Öyle olsaydı bana söylerdin diye düşündüm. Ama bunu doğrulamak gerçekten çok rahatlatıcı." Şarabından bir yudum daha aldı. "Ve eğer birbirimize sadık kalacaksak..."

Omzumun üzerinden ona dönüp düşük bir homurtu çıkardım. "Ben de öyle düşünüyordum." Telefonumu aldım ve yazın başında yaptırdığım son STI testinin sonuçlarını bulana kadar uğraştım. "Ne olursa olsun."

River hızla başını salladı. "Bu hafta kliniğe gideceğim."

İçimde bir memnuniyet dalgası yayıldı ve kasıklarımda yeni bir arzu uyandı. Cinsel hayatımı düşünürsek, genellikle ayda bir kez test yaptırırdım, ama bunun pek yaygın bir uygulama olmadığını biliyordum.

"Biliyor musun," diye devam etti, "aramızdaki ilişkiler oldukça istikrarlı görünüyor, değil mi?"

"Kesinlikle." Ocağı kapattım ve tavaları son bir kez karıştırdım. "Bu demek oluyor ki..." Sesi kesildi, ama ne demek istediğini anladım. "Kai'ye söylemeliyiz," diye kabul ettim.

"Öyle görünüyor."

Dişlerimi sıktım. "Bu sorunu görmezden gelmeye o kadar alışmışım ki, bununla başa çıkmamız gerektiğini neredeyse unutmuştum."

"Ben de," dedi River. "Bunu düşündüğümde kendimi çok suçlu hissediyorum, o yüzden düşünmeyi bırakıyorum, ama bu gerçek bir çözüm değil."

Onun yanında durup sırtını okşadım. "Hâlâ kendinle gurur duyabilirsin. Hâlâ çok şey başarıyorsun ve odaklanmaya devam ediyorsun, ki bu da senin yapmak istediğin şeydi. Kai'nin bunu göreceğine inanıyorum. O da senin için bunu istiyor. Elbette bir süre bize kızacak ve bizi ezip geçecek, ama sonunda ikna olacağını biliyorum."

River güldü ve yüzünü göğsüme dayadı. "Kai'ye kaç kez yalvarmak zorunda kaldığımı bilemezsin."

Ben de güldüm. "İnan bana, üniversitedeyken ona çok zor anlar yaşattım. Ama bana karşı her zaman çok sabırlıydı ve ben berbat durumdayken bile yanımda kaldı, şimdi halimize bak."

"Bence o sabrın bir kısmını benimle büyürken öğrendi," dedi River gülerek. Kollarını belime doladı ve iç geçirdi. "Haklısın. O da ikna olacak. Onun acı çekmesini görmek çok kötü olacak."

Bir saniye öyle durduk ve ben R&B şarkısına eşlik ederek ileri geri sallandım. Akşam yemeğinin lezzetli kokusu havada asılı kalmıştı ve River'ın ağırlığı kollarımda sıcak ve rahattı. Her şey çok normal ve çok güzel geliyordu: ona akşam yemeği hazırlamak, gününü sormak, başarılarını kutlamak, küçük de olsa. Bulduğumuz çözüm, ikimiz için de daha önce yaptıklarımızdan çok daha iyiydi ve Kai'nin bunu göreceğine ve neden böyle davrandığımıza anlayacağına inanmak zorundaydım.

River geriye yaslandı ve başını bana doğru eğdi. Yüksek elmacık kemiklerini, uzun, koyu kirpiklerini ve dilinin dişlerinin arkasında dans edişini inceledim. Yüzünü defalarca görmüştüm, ama hala beni büyülemişti. Hala dikkatimi çekiyor ve River'ın bir mucize olduğunu izlememi istiyordu.

Onun büyük, açık yüreği ile biraz da olsa zaman geçirebildiğim için ne kadar şanslıydım? O, daha önce tanıştığım hiç kimseye benzemiyordu ve onunla birlikte olmak, dünyamı hiç beklemediğim şekillerde değiştirmişti.

Eğildim ve onu öptüm. Dudaklarımız birleşti ve ellerim kalçalarını buldu. Bacağını dizimin arkasına doladı ve beni daha sert ve daha hızlı öpmeye başladı.

Aniden, ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumu fark ettim. Yıllardır, işi büyütme arzusu, her şeyden daha güçlü bir ihtiyaç, beni yönlendiriyordu. Ama River kollarımda olduğunda, tüm önceliklerim değişti ve kendi dünyam onun kalbini karşılamak için açıldı.

O tabureyi geriye itti, ben de onu döndürdüm ve tezgaha doğru ittim. River benim adımla fısıldadı ve birdenbire gerçeği anladım.

Bu aşktı. River'a aşık olmuştum. Bu korkulacak ya da uzaklaştırılacak bir şey değildi. Bu sadece gerçektir ve kalbim bu farkındalıkla şarkı söyledi.

"Ne oluyor lan!"

River kollarımdan atladı ve ani ayrılıkla bir acı hissettim. Mutfağın girişinde duran Kai, elinde bir paket yemekle, ağzı açık ve yüzünde öfkeyle bize bakıyordu.

"Ne oluyor lan!" diye tekrar bağırdı.

"Kai!" River, yüzü buruşurken kelimeleri kekeledi. "Ben sadece —Duymadım..."

Bir adım öne çıktım. Göğsüm sıkışmıştı ve Kai'ye bakamıyordum, suçluluk duygusuyla boğulmuştum. "Sana söyleyecektik. Az önce bunu konuşuyorduk," dedim çabucak.

"Söyleyin!" Kai, paket servisi poşetini yere düşürdü. "Söyleyin! Yani bu bir süredir mi devam ediyor?"

"Görüldüğü gibi değil," dedi River. Ellerinin titrediğini fark ettim ve onu tutup sıkıca sarılmak istedim, ama bunun kötü bir fikir olduğu açıktı. Yine de, sesinin titremesi beni mahvetti. "Alışkanlıklarımı bozuyorum Kai. Bu farklı."

Kai parmağını bana doğru uzattı. "Sen bir köpeksin," diye hırladı.

"Kai!" diye bağırdı River. "O değil!"

"Ve sen," dedi Kai, parmağını kardeşinin göğsüne dayayarak. "Sen bir yalancısın." Gözlerini bana çevirdi. "Ama en azından sen birinden faydalanmadın."

Ellerimi yumruk yaptım. "Kai, ben kimseyi kullanmadım..."

"İnanılmaz!" diye bağırdı ve gözlerinin köşelerinde yaşlar olduğunu gördüm. "Sanki ikiniz de siklerinizden başka hiçbir şeyi umursamıyorsunuz! Beni hiç umursamıyorsunuz!"

Paket servisi poşetine tekme attı ve makarnalar yere saçıldı. Bu patlama Kai'nin karakterine hiç uymuyordu ve beni o kadar şok etti ki, orada sessizce durdum.

Kai, River'dan bana doğru öfkeyle bakışlarını çevirdi. "Siz ikiniz," dedi, sonunda bağırmadan. "Gerçekten kimseye güvenemem, değil mi?"

Öfkeyle uzaklaştı. River ve ben, ayaklarımızın dibine dökülen makarnaların arasında öylece durduk.

Tüm iyi duygular buharlaşmıştı ve gerçeği fark ettim.

Her şeyi mahvetmiştik ve bunu nasıl düzelteceğimizi hiç bilmiyordum.

. BÖLÜM YİRMİ DÖRDÜ

RIVER

Ertesi sabah yatakta yatıyordum, yüzüm yastığa gömülmüştü. Önceki geceki bağırışlar ve kırılan duyguların ardından, zar zor uyuyabilmişim ve güne ve yarattığım karmaşaya yüzleşmek için motivasyon bulmakta zorlanıyordum.

Kai apartmandan erken çıktı. Bu bana çocukluğumu hatırlattı. Beni okula bırakmadan arabayla okula gittiğinde onu gerçekten kızdırdığımı hep bilirdim. Ve bu seferki mesaj çok açık ve netti.

Kırılmıştı. İhanete uğramıştı. Onu suçlayamazdım. Leo ve ben ona olanları kendimiz anlatsaydık başka olurdu, ama bu şekilde öğrenmesi çok daha kötüydü.

Ellerimi yumruk yaptım. Bütün gece kendimi suçlayıp, bunun ne anlama geldiğini düşünerek endişelenmişim. Benden taşınmamı istememişti, ama orada kalıp onun misafirperverliğinden yararlanmak da içime sinmiyordu. İşten biriktirdiğim parayla kendi evimin depozitosunu ödeyebilecek kadar para biriktirmiştim, ama beni ofisten de kovacağından ve başlangıç noktasına geri dönüp kendimi geçindiremeyeceğimden endişeleniyordum.

Belki annem Antarktika'da bana yer ayırırdı.

Ama en çok da Leo'ya koşmak istiyordum. Bunu yapmak yine yasaklanmış gibi geliyordu, sanki ondan teselli aramak kardeşime ihanet etmenin yeni bir yolu olacaktı gibi. Ama Leo, içinde bulunduğum durumu gerçekten anlayan tek kişiydi ve sonunda ona karşı hissettiklerimin ne anlama geldiğini kabul ediyordum.

Leo'ya aşkıttım. Bu yeni bir aşktı, hala büyümekte olan bir aşktı, ama yine de aşktı.

Ve bu aşk, tutunabileceğim tek şeydi. Leo'yu kendime çekmek ve ona sarılmak istedim, ama onun benden uzaklaşacağından korkuyordum.

Sonunda kendimi yataktan çıkardım. Leo'nun kapısı kapalıydı, kulağımı kapıya dayayıp nefesini dinlemek istedim, ama kendime izin vermedim. Bunun yerine, doğruca duşa gittim. Giysilerimi çıkardım ve suyu sıcak ayarladım, küçük odayı buharla doldurarak suçluluk ve acıyı yıkamaya çalıştım.

Leo'nun tıraş bıçağı, vücut şampuanının hemen yanındaki küçük bir rafta duruyordu. Son zamanlarda duş alırken kendimi şımartıp çam kokusunu kokluyordum, ama bu sefer kendimi durdurdum. Dişlerimi fırçalamak ve tıraş olmak için çıktığımda, gözüm her gün kullandığı şekillendirici macun ve lavabonun kenarında bırakılmış tarağına takıldı.

Tarağa dokundum. Bu ne kadar kötü olacaktı? Her şey risk altındaydı, kardeşimle ve şu anda sevdiğim adamla olan ilişkilerim de dahil. Keşke zamanda geriye gidip kendime Kai ile daha önce konuşmamı, ona gerçeği söyleyecek kadar saygı duymamı söyleyebilseydim.

Kurulanıp, eski gri eşofman pantolonumdan kesilmiş şortumu giydim. Ofiste izinliydim ve tekrar alışkanlık kazanmak için çalışmaya başlamayı planlıyordum, ama patlak veren tartışmanın ardından konsantre olmak imkansızdı. Koridora çıktığımda, Leo boxer şortu ve tişörtüyle orada duruyordu.

"River," dedi. "Kai çoktan gitti mi?"

Hızla başımı salladım. Kai bana sert çıkmıştı, ama Leo'ya daha da sert çıkmıştı. "Uyuyabildin mi?" diye sordum.

Leo başını salladı. "Pek sayılmaz. Sen?"

Ben de başımı salladım. "Hayır."

Onu kucaklayıp sıkıca sarılmak ve yaptığımız hatalar için ağlamak istedim, ama tereddüt ettim.

"Kahve ister misin?"

diye sordu Leo.

Başımı salladım.

"Tabii."

Mutfağa geçtik. Dün akşamdan kalma şarap kadehim hâlâ masadaydı, yarısı doluydu.

"Bu yüzden kendime hiç güvenmedim," dedi Leo kahveyle uğraşırken.

Taburelerden birine oturdum ve ayağımı basamağa taktım. "Ne demek istiyorsun?"

Leo kaşlarını çattı. "İlişkilerde," diye açıkladı. "Ya da ikinci bir randevuda bile. Odaklandığımda iyiyimdir. Bir amacım ve hedefim olduğunda iyiyimdir. Ama odaklanmamı kaybettiğimde, her şey mahvolur. Her şeyi mahvederim ve herkesin duygularını incitirim."

Derin sesinin altında acı titriyordu ve kalbim buna karşılık acıdı. Söylediği her kelimenin içten geldiğini anlayabiliyordum ve kendine bu kadar kötü davranmasından nefret ediyordum. Onunla ilk flört eden bendim ve yanlış insanlara aşık olma kötü alışkanlığı olan da bendim. O sadece benim karmaşama kapılmıştı ve şimdi bunun bedelini ödüyordu.

"Çocukluğumdaki gibi," diye devam etti. Bana yaklaşıırken bile gözlerini yere indirdi. "Liseye başladığımda, diğer çocuklar bana sataşmaya başladı çünkü tek açık eşcinsel kişi bendim. Bununla başa çıkmak yerine, sadece yaramazlık yaptım. Çok fazla içki içtim ve evden kaçtım, böylece şehirdeki erkeklerle birlikte olabilecektim, ve değer verdiğim tüm insanları cehenneme çevirdim. Annemi incittim ve Shawn'ın bana ihtiyacı olduğunda yanında olamadım. Ve öylece berbat bir durumda kalacaktım, ama Kai'yi buldum ve gerçekten sevdiğim bir kariyere rastladım ve ondan sonra kendimi toparladım. Anlıyor musun?" Ellerini yumruk yapıp bana baktı. "Kai beni doğru yola soktu, ama sonra ben dönüp onun güvenini boşa çıkardım. Anlamıyor musun, River? Uzun süreli bir ilişki için yeterince iyi değilim. Senin seks arkadaşın olmak için bile yeterince iyi değilim."

Ayağa kalktım ve Leo'nun omuzlarına sarılmak için bir adım attım, ama o gerildi ve ben yarı yolda durdum. Ona dokunamamaktan nefret ediyordum ve bu his tüylerimi diken diken etti. "Yeterince iyisin Leo," dedim. "Gerçekten öylesin. Bütün bu olaylar kardeşimle benim aramda uzun zamandır var olan bir şey. Benim hatalarım için kendini suçlayamazsın."

"Hayır," dedi üzüntüyle. "Anlamıyorsun, River. Sadece Kai'yi ihanet etmedim. Seni de ihanet ettim. Bir ilişkiye girmek istemediğini biliyordum, ama sonra kendimi kandırarak seninle bir ilişkiye girmenin sorun olmadığını düşündüm. Bu bencilce ve yanlış, özür dilerim."

İçimde bir acı hissettim ve gözyaşlarımı geri tuttum. "Aramızda olan şey yanlış değil," dedim yumuşak bir sesle. "Bu öyle bir şey değil."

Leo'nun bakışları acı ile karardı. "Seni incittiğim için üzgünüm," dedi. "Senin için yeterince iyi olmadığım için üzgünüm, River."

Ona, beni incitmediğini haykırmak istedim. Söyleyemediğim sözler beynimi yakıyordu. Onu seviyordum ve onun bu aşk için yeterince iyi olduğunu biliyordum

. Çok derin bir çukura batmıştık, ama bu sadece bana bu duyguların gerçek olduğunu, daha önce aşk dediğim her şeyden daha güçlü olduğunu kanıtladı.

"Sen benim için yeterince iyisin, Leo," diye cevap verdim sonunda. Gerisini söylemeye korkuyordum, iim endişeyle doluydu. Ona bunu şimdi söylemek ne anlama gelirdi? Onu sevdiğimi söylersem, Kai'nin tam da benim yapacağımı endişelendiği şeyi yapmış olursam, bu çukurdan nasıl ıkabilirdik?

"Sen yeterince iyisin," diye tekrarladım.

Leo elinin tersiyle gözlerini sildi. Kahve makinesine döndü ve kendine bir fincan doldurdu, sonra bana da bir fincan uzattı.

"Sabah erken bir toplantım var," dedi. "Kai'ye kafasını toplaması için zaman vermeliyiz. Bir anta alıp bira gece otelde kalacağım. Böylece ikiniz baş başa konuşabilirsiniz, tamam mı?"

İtiraz etmek istedim. Leo olmadan, kendimi kaybedip paralanacağımdan endişeleniyordum ve o anda en sevdiğim kişiden ayrı kalmak imkansız görünüyordu. Ama Kai'nin bu mesafeye minnettar olacağı konusunda haklıydı, bu yüzden zayıf bir şekilde başımı salladım. "Tamam, Leo."

Dudaklarını alnıma bastırdı, kalbim çarparken orada tuttu ve sonra uzaklaştı.

BÖLÜM YİRMİ BEŞ

KAI ve ben toplantı odasında, aramızda uzun bir masa varken karşılıklı duruyorduk. Müşterilerimizden biri önümüzdeki hafta sonu bir gala bağış etkinliği düzenleyecekti ve planı onaylamamız gerekiyordu, ama işler pek kolay gitmiyordu.

"Söylediğin hiçbir şeye inanamıyorum," dedi Kai, çenesini sıkarak.

Odanın cam duvarlarının ötesinde, çalışanlarımız telaşla bir oraya bir buraya koşuşturuyorlardı. Dayandığım sandalyenin arkasını sıktım. "Sana daha önce hiç yalan söylemedim," dedim, olabildiğince sakın bir sesle.

Kai homurdandı. Masadaki birkaç kağıdı itti ve başını salladı. "Evet, ama bu konuda yalan söyledin," dedi düz bir sesle.

Kendimi şık bir takım elbise giymiş bir bok yığını gibi hissettim. En iyi arkadaşımı incitmişim. Genelde ofiste birlikte çalışmak bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi, ama şimdi onu da mahvetmişim ve aynı odada olduğumuz her seferinde durum böyle oluyordu.

Kai kağıtları kenara itti ve ayağa kalktı. "River'ın çok iyi gittiğini düşünüyordum," dedi. "Anlıyor musun? Onunla gurur duyuyordum, ama siz ikiniz bana aptalmışım gibi davrandınız."

"Hey," diye itiraz ettim. "Birincisi, senin aptal olduğunu düşünmediğimi biliyorsun. Aptal olan benim, Kai. Akıllı başında olan sensin. İkincisi, River iyi gidiyordu. Aslında çok iyi gidiyordu." Bütün gün utangaç ve özür diler bir tavır sergiledikten sonra bu kadar coşkulu hissetmeme şaşırdım, ama River'ın gerçekten çok çalıştığını ve bazı alışkanlıklarını değiştirdiğini anlamasını sağlamam gerekiyordu. "Okula gidiyor ve kendi evini arıyor, ve bu süre boyunca bana karşı tamamen sakın davrandı, yemin ederim. Hiç mantıksız veya takıntılı bir şey yapmaya çalışmadı."

"Onu tanımıyorsun, Leo. İkiniz ayrılır ayrılmaz, başka biriyle aynı şeyi yapmaya başlayacak, okulu bırakacak ve yine başlangıç noktasına dönecek."

"Öyle olmayacak," diye tekrar itiraz ettim, River'a olan güvensizliği ve aramızdaki ilişkinin biteceği iması beni çok üzmüştü.

Kai yüzünü buruşturdu ve bana öfkeyle baktı. "Ne, şimdi kızdın mı? Bunun için bana mı kızgınsın? İnanılmaz."

Dilimi ısırdım. Kızgın değildim, ama sinirliydim. Bu adil değildi ve onun düşünmek için zamana ihtiyacı olduğunu biliyordum, ama Kai'nin olanların gerçeğini görmesini istiyordum. Bu sefer sadece kardeşi için farklı değildi, benim için de farklıydı ve en iyi arkadaşımın bunu kabul etmesini istiyordum.

Daha önce kimseye aşık olmamıştım ve durup bir dakika düşünürse, bunun aslında ne kadar önemli bir şey olduğunu anlayabilirdi.

Kapı açıldı ve ben bir cevap bulamadan müşterilerimiz içeri girdi. Acı dolu bakışlarımız kayboldu ve Kai ile ikimiz de iş moduna geçtik. Ben müşterilerle sohbet ederken, o da ara sıra pazar araştırmamızdan veya uzun vadeli stratejimizden bilgiler verdi ve içim hala acı çekmesine rağmen, yüzümde rahat ve doğal bir gülümseme tutmaya çalıştım.

Toplantı bittiğinde Kai, benimle konuşma fırsatı vermeden aceleyle ayrıldı. Depresif bir şekilde ofisime geri döndüm. İçki içmek için henüz erkendi, ama içmek istiyordum, bu da beni o gece ofiste River ile ilk kez birlikte olduğum anımsamaya itti.

O geceye geri dönebilsem, bizi durdurmazdım. Nasıl durdurabilirdim ki? Ama kendime her şeyi farklı yapmam gerektiğini, kamp gezisinden Cass'in tavsiyesini dinlemem ve River'a kirli bir sır gibi saklamak yerine, onu açıkça görerek temel saygıyı göstermem gerektiğini söyledim.

Ona doğru davranmaya çalışmıştım, ama şimdi onun için sadece başka bir kalp kırıklığı, uzun bir acı hatalar dizisinin bir parçası olduğumdan endişeleniyordum.

Tabii ya. Sonunda aşık oldum ve anında her şeyi mahvettim.

Bir sonraki randevum geldi ve Roger Hank kapıda duruyordu. İçeride güneş gözlüğü takıyordu ve sakalları çirkin bir sakal haline gelmişti. "Otur Roger. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Yeni vakfının bu noktada artık onun kontrolünden çıktığını düşünürsek, randevu istemesine şaşırdım, ama sinema salonu hakkında ona şahsen soru sorma fırsatı bulduğum için mutluydum.

her şey mahvolmuş olsa bile, bu şık takım elbiseli bok çuvalı River için bunu halledebilirdi.

"Yeni vakfınla işler yolunda gidiyor, görüyorum. Ekibimiz ilk basın bültenleri üzerinde çalışmaya başladı bile. Memnun musun?"

Bir an durakladı ve çürümüş bir şey kokmuş gibi yüzünü buruşturdu. "Ne, o mu? Umurumda değil," dedi.

Fırsatı kaçırmak istemediğim için hızlıca harekete geçtim. "Size şunu bildirmek istedim, farklı bir mahalle tercih edildiğini düşünüyoruz. Siz harekete geçmeden önce, sizin için alternatif yerler araştırdık. Ekibim size bunları gönderebilir."

Kafasını salladı, sonra kendine bir bardak burbon doldurdu. "Bu olmaz. Arkadaşım orada inşa etmemizi istiyor. Sokağın aşağısında bir sinema açmak istiyor ve bina sahibi ile iyi bir anlaşma yaptı. Ama sana söylediğim gibi Leo, bu yüzden burada değilim. Neden burada olduğumu sorar mısınız?"

Masaya parmaklarımla ritim tutarak, her zamanki gibi benim yönlendirmemi takip etmemesine üzıldüm, ama poker suratımı korudum. "Neden buradasın?" diye sordum.

Roger odanın önüne geçti, arkasından kapıyı kapattı ve bana geri döndü. "Mesele şu. Birkaç kadın var ve benden hoşnut değiller. Onlara davranışından hoşnut değiller, anlıyor musun?"

Ruh halim bir anda buz kesti. Ayrıntıları bilmiyordum ve açıkçası bilmeme de gerek yoktu. Roger Hank bir pislikti ve onun gibi pisliklerin genellikle ne yaptığını anlamak için hayal gücünü zorlamak gerekmiyordu.

İğrenç.

Ayağa kalktım. "Roger, firmamız bu konuda çok net. İstismar, taciz, ayrımcılık veya cinsel suistimal konularında yardım etmiyoruz. Bu bizim için kesin bir hayır."

Roger gözlerini devirdi. "Tabii ki öyle dersin, bu günlerde işler böyle. Anlıyorum. Ekstra ödeme yaparım. Zaten bunu kayıtlara geçirmemeliyiz. Sadece birkaç dergi haberini engelleme ve birkaç kadın hakkında bazı söylentiler yayman için yardımına ihtiyacım var. Ortaya çıkmadan önce onların güvenilirliğini zedelemen gerekiyor."

Öfke içimi kapladı. Bu tür şeylerden nefret ediyordum. Halkla ilişkiler dünyasında bu tür şeyler olurdu ve ben bu konuda naif değildim, ama ne zaman bu tür bir şeyle karşılaşsam,

kafayı yerdim.

"Hangi dergi?" diye sordum, neredeyse tıslayarak. "Bir tabloid. *Flash Frame*. Orada tanıdığın var mı?"

"Var," diye cevapladım. "Sen ofisten çıkar çıkmaz onları arayacağım." Kendini beğenmiş ve memnun görünmesi için yeterince uzun bir süre bekledim, sonra devam ettim. "Ve o haberi yayınlamalarını sağlayacağım, ayrıca kadınlarla da iletişime geçmelerini isteyeceğim ve ilerledikçe onlara temsil hizmeti sunmaktan memnuniyet duyacağımızı bildireceğim."

Roger içkisini masaya çarptı. "Ne? Leo, benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hiç de değil, Roger." Çenem titredi. "Kovuldun."

"Kovuldum mu? Beni kovuyor musun?"

"Seni kovuyorum," diye tekrarladım. Kai beni River'la birlikte yakaladığından beri ilk kez sakın ve zihnim açık hissediyordum. "Hafta sonuna kadar dosyalarını göndeririz."

Roger gözlerini kısarak bana baktı ve ben, istediğini alamayacağını söyleyen şımarık bir çocuğun öfkesini gördüm. "Aklını kaçırdın Leo. Seni bu şehirde mahvedeceğim. Bunu bilmiyor musun?"

Gülerek, "Dene bakalım," dedim. Roger'ın itibarını biliyordum, kendi itibarımı da biliyordum. Bu bir savaşa dönüşebilirdi, ama şirketin hayatta kalacağını ve muhtemelen daha da güçleneceğini biliyordum.

Ağzını sıkıca kapattı, sonra öfkeyle dışarı çıktı. Gitmeden önce, arkasından seslendim. "Hey, Roger?"

Döndü. "Ne var?" diye homurdandı.

"Vakfı da taşındığından emin ol. Eğer yapmazsan, fotoğrafları yayınlarım."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Hangi fotoğraflar olduğunu söylememe gerek yoktu. Üniversitedeki kardeşlik kulübüne kabul töreninde çekilen utanç verici fotoğraflar yıllardır onu rahatsız ediyordu.

"Siktir git," diye homurdandı ve öfkeyle uzaklaştı.

Döndüm ve sonunda kendime bir burbon doldurdum. Elim titriyordu ve şirketin mali durumu hakkında endişelenmeye başlamıştım, ama aynı zamanda kendimi çok mutlu hissediyordum.

Roger Hanks'i kovmuştum.

İçkiyi bir dikişte içtim, acısından yüzümü buruşturdum ve diğer kısmı fark ettim.

İş ortağıma danışmadan Roger Hanks'i kovmuştum.

Bir dakika daha beklersem daha da batacağımı bilerek, ofisin diğer ucuna koştum. Şanslıydım ki Kai masasında oturmuş sessizce yazı yazıyordu ve ben kapıyı çalmadan içeri girdim.

O içini çekti. "Leo, ben..."

"Roger Hank'i kovdum."

Bana baktı. "Ne?"

Burnumun köprüsünü sıktım. "Bazı kadınlar ona karşı suçlamalarda bulundular ve o da bu haberi örtbas etmemi istedi, bir de sinema olayı vardı..." Açıklayamadım ve sözlerim kesildi. "Anlamadım?"

Kai ayağa kalktı ve sandalyesini geri itti. "Cidden Leo, şu anda bununla uğraşamam."

"O bir pislik," dedim çabucak. "Ve bu yeni oldu."

Kai masasının çekmecesinden cüzdanını aldı. "Evet, o bir pislik. Yıllardır sana bunu söylüyorum. Onu işe alan sensin zaten." Telefonunu aldı ve yanımdan geçip gitti.

"Nereye gidiyorsun?"

"Senden uzaklaşmak için. En büyük müşterimizi kovmaya karar verdin.

Önümüzdeki birkaç ay için mali durumumuzu yeniden düzenlemem ve genel giderlerimizi karşılayabilecek durumda olup olmadığımızı hesaplamam gerekiyor." Kapıda durdu ve bana, hayatında gördüğü en büyük hayal kırıklığı olan bir başarısızlıkım gibi baktı. Roger'ı kovmanın verdiği tüm sevinç, bir

kaya gibi mideme çöktü. "Sanırım diğer her şeyin üstüne bir de senin yarattığın başka bir karışıklığı temizleyeceğim. Görüşürüz Leo." Boş ofisinde durdum ve kendimi çok, çok yalnız hissettim. Daha önceki gün her şey yolunda gidiyor gibi görünüyordu, s a n k i tüm hayatımı çalışarak geçirmişim gibi.

tüm hayatım boyunca çalışmışım gibi.

Ama kendimi kandırıyordum. Kai haklıydı. Her şeyi mahvetmişim ve bunu düzeltmeyi çabucak öğrenmezsem, lüks bir hesap çok daha önemli şeyleri kaybedecektim.

. BÖLÜM YİRMİ ALTI

NEHİR

BİR KAÇ GÜN BOYUNCA, odamda saklandım. Kai ile birkaç kez kısa süreli konuştuk, ama o her seferinde sinirlenip odadan çıkıp gitti. Pişman olacağı şeyler söylememek için kendini tuttuğunu biliyordum ve bunu takdir ediyordum, ama yine de canım yanıyordu.

Akşam yemeğinden sonra, yatağımın ortasına oturdum ve dizüstü bilgisayarımı açtım. On kadar farklı stüdyo daireyi araştırmıştım ve fiyat aralığımı belirlemeye çalışıyordum.

Gerçekçi davranıyordum. Zaten taşınmamın asıl amacı da buydu. Kafamı toparlayıp hayatımı düzene sokacak ve kalbimi çamurda sürüklemeyi bırakacaktım.

Gerçekçi olmak, evde ve işte işlerin büyük bir karmaşaya dönüştüğünü ve yakın zamanda düzelecek gibi görünmediğini kendime itiraf etmek anlamına geliyordu. Taşınma zamanı dündü ve belki de ben daireden taşındıktan sonra Kai ve Leo barışıp tekrar en iyi arkadaşlar gibi davranabilirlerdi.

Birkaç yere e-posta gönderdikten sonra, yatağa uzandım ve Leo ile mesajlaşmaya başladım. Bu şekilde biraz iletişim halinde kalmıştık ve herkese duygularını çözmeleri için alan tanımaya çalışsam da, o anda ona o kadar çok ihtiyacım vardı ki, ona ulaşmaktan kendimi alamadım.

Seni düşünüyorum. Umarım otelde iyi bir gece geçiriyorsundur.

Bir saniye bekledim, kalbim çarpıyordu ve küçük noktalar belirdi.

Bornozumla oda servisini bekliyorum.

Kulağa çok çekici geliyor.

Daha çok üzgün bir iş adamı gibi. Evde durumlar nasıl? Her zamanki gibi. Saklanıyorum.

Bir şeye ihtiyacın olursa haber ver. Seni düşünüyorum. Tatlı rüyalar. Oda servisinin tadını çıkar.

Mesajlara bir süre baktım, sonra sonunda telefonumu bıraktım. Her şey parçalanıyor olsa da, Leo ve benim birlikte olmamız yardımcı oldu. Birbirimizi ve ikimizin de taşıdığı suçluluk duygusunu anlıyorduk ve onunla birkaç mesajlaşmak bile biraz sakinleşmeme yardımcı oldu.

Kapının çalınması beni irkitti ve ayağa fırladım. "Merhaba," dedim ve kapıyı açtım.

"Konuşabilir miyiz?"

Kai'ye oturma odasında katıldım. Yüzünde sert ve hüzünlü bir ifade vardı ve eski pijama pantolonunu ve yıpranmış tişörtünü giymişti, bu da kesinlikle depresyonda olduğunun bir işaretiydi. Suçluluk duygusunun beni yiyip bitirmesine izin vermemeye çalıştım ve onun karşısına oturdum.

"Dün ofiste Leo ile konuştum," diye başladı.

Dinlemem gerektiğini bildiğimden başımı salladım ve ağzımı kapalı tuttum.

"İş yerinde Hank ailesini kovduğunu duymuşsundur. Neden böyle bir şey yaptığını anlayamadım. Onlar en büyük müşterimiz ve Leo onları kazanmak için çok çalışmıştı. Ailenin ne kadar kötü olduğunu ve şehirdeki itibarını zaten biliyordu. Bu yüzden neden birdenbire fikrini değiştirip bu kadar kolayca bu müşteriyi çöpe attığını anlayamadım."

Hank ailesini duymuştum, ama sadece diğer çalışanlardan. Leo bana henüz bundan bahsetmemişti ve onun benim için sinema salonunu zorladığı için kavga etmiş olabileceğini fark ettim, ki bunu yapacağını çok iyi tahmin edebiliyordum.

Benim hatamdı, fark ettim. Her şey benim hatamdı.

Kai durakladığında, cevap vermeye karar verdim. "Hank ailesinden nefret ediyor," dedim, zayıf bir savunma olarak.

"Doğru." Kai öne eğildi, ellerini dizlerine koydu ve sanki neredeyse otuz yıldır kardeş değilmişiz gibi beni değerlendirdi.

"Ona çok sert davranma," dedim. Ağzımı kapalı tutmam gerektiğini biliyordum, ama sözler yine de dökülmeye başladı, Leo'yu savunma ihtiyacım çok güçlüydü. "Şu anda seni kızdırmak için çok şey yaptığını anlıyorum. Kızgın olmaman gerektiğini söylemiyorum. Ama Leo bana her zaman iyi davranmaya çalıştı. Okula gitmemi ve kendi arkadaşlarımı edinmemi teşvik eden oydu ve haftada sadece bir kez onunla birlikte olmamda ısrar etti. Eğer..."

Kai yüzünü buruşturup başka yöne döndü, ben de içimden küfrettim.

Lanet olsun, istediğim gibi ikna edemiyordum.

"Hank olayı bile benim hatamdı," diye devam ettim, sanki her şeyi anlatırsam onu gerçeği duymaya zorlayabilirdim gibi hızlıca konuşuyordum. "Leo ve benim gittiğimiz caddedeki tiyatroyu satın alacaklardı ve ben ondan bunu engellemek için onlara bir şey söylemesini istedim." Yumruğumu sıktım ve Kai'nin gözlerine baktım, birbirimizle olan bağımızın tüm gücünü kullanarak, onun beni anladığını umarak dua ettim.

Benim. Beni dinle. Güven bana. Lütfen.

"Birini suçlayacaksan, beni suçla," diye bitirdim, patlamamdan yorgun düşmüş, yenilmiş bir şekilde kanepeye yaslandım. "Zaten ona ilk yaklaşan bendim."

Kai'nin gözlerindeki öfke yerini daha çok incinmişliğe bıraktı. "Bana yalan söylediğin için üzgünüm. Ve benim dairemde yaşayıp, senden istediğim şeylere saygı göstermediğin için üzgünüm."

Başımı salladım. "Üzgünüm. Gerçekten üzgünüm. Başlangıçta bunun önemli bir şey olmadığını kendime inandırmak kolaydı. Bir kez birlikte olacağımızı ve bir daha asla olmayacağını düşünmüştüm." İç geçirdim. "Üzgünüm," diye tekrarladım.

Kai hafifçe güldü. "Sadece bir kez birlikte olacağınızı mı düşündünüz? Ben öyle yapmadığınızı sanıyordum."

Saçlarımı geriye attım. "Hala yapmıyorum," dedim, biraz kendini beğenmiş bir şekilde. "Ama Leo'ya aşık olmadığım için, belki de geçici bir ilişki denemek işe yarayabilir diye düşündüm."

Kai yüzünde hafif bir gülümsemeyle bana baktı. "Gerçekten mi?" diye sordu sonunda.

Avuç içlerimi yukarı çevirdim. "Şimdi kulağa saçma geldiğini biliyorum. Ama yeni bir ilişkiye girmedığım için senin kuralını gerçekten çiğnemediğime kendimi ikna ettim."

"Bu, azgın insanların mantığı gibi geliyor."

Güldüm. "Sanırım öyleydi. Bilmelisin ki Leo bana bir ilişki sözü vermedi ya da beni baştan çıkarmaya çalışmadı. İhtiyacım olan şeye odaklanmama yardım etti ve ikimizin çok büyük bir hata yapmış olması dışında, ona hala güvenebilirsin ve onun iyi bir adam olduğunu bilebilirsin."

Kai başını yana eğdi.

"Ne?" diye sordum. Yüzündeki ifade, büyük beyninin fazla mesai yaptığını ve beni açık bir kitap gibi okuduğunu gösteriyordu.

"Leo ile bir ilişki istemiyordun, ama şimdi istiyorsun," dedi.

Ağzımı kapattım. Kai'den sır saklamayı bırakmıştım, ama yine de gerçeği söylemek zor geliyordu. "Onunla kaçmak ya da okul planlarımı iptal etmek gibi bir niyetim yok. Merak etme."

"Ama bir ilişki istiyorsun. İstikrarlı, yetişkin bir ilişki istiyorsun."

Ağzım kapalı kaldı.

"Aman Tanrım," diye haykırdı Kai. "Ona aşık oluyorsun, değil mi?"

"Ne?" Kafamı sallamaya başladım, ama aslında tekrar yalan söyleyemezdim, özellikle de o anda. Bunun yerine, kardeşimle bakışmaya devam ederken sözlerim ağzımda kaldı.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim sonunda. "Her şey altüst oldu ve seni daha da kızdırmak istemiyorum." Gözyaşları yanaklarımdan süzölmeye başladı. Sayısız başka konuşma aklıma geldi, çocukken Kai'den özür dilediğim ya da gençken onu hayal kırıklığına uğrattığım anlar.

"Sen her zaman benim yanımdasın," dedim, gözyaşlarımla boğulurken. "Ve ben her zaman böyle şeyler yapıyorum."

Kai ayağa kalktı, kanepeme doğru yürüdü ve beni kollarına aldı. O benim gibi ağlayan bir tip değildi, ama nefesinin kesilmesi bana onun da üzüntü duyduğunu gösteriyordu.

"Ah, River," dedi ve başımın arkasını okşadı.

Başımı salladım ve gözlerimi sildim. "Üzgünüm," diye tekrarladım.

"Özür dileme." Kanepeye yaslandı ve bana hafifçe gülümsedi. "Yani, milyonlarca şey için özür dile. Ama bana ihtiyacın olduğu için özür dileme, tamam mı? Ben de sana ihtiyacım var."

Hızla başımı salladım. "Teşekkürler, Kai."

Kardeşıme baktım. Haklıydı. Konuşacak çok şey vardı, ama konuşma başladığı için rahatlamıştım.

"Bu gece biraz uyumalıyım," dedi. "Sonra daha fazla konuşuruz, olur mu?"

Başımı salladım, sonra onu tekrar hızlıca kucakladım. "İyi uykular, Kai."

BÖLÜM YİRMİ YEDİ

LEO

Kai'nin benimle apartman dairesinde veya şirkette değil, bir barda buluşmak istemesi, potansiyel olarak kötü bir alamet gibi görünüyordu. Birine boşanma belgelerini vermek veya onun parasını kumarda kaybettiğini itiraf etmek istediğinde, onu halka açık bir yerde buluşmaya davet edersin.

Barışırken değil. Barışma evde olurdu. Kai'yi arkada, bir kabinde otururken buldum ve ne söyleyecekse söylemesi için kendimi hazırladım. En iyi arkadaşımı geri kazanmak için bir şansım varsa bunu atlatmam gerekiyordu ve River ile bir şansım olsaydı Kai'nin güvenini yeniden kazanmam gerekiyordu.

River ile bir şansım olabilmesi için Kai'nin güvenini yeniden kazanmam gerekiyordu.

River hala bana mesaj atıyordu ve ofiste hala birbirimize küçük gülümsemeler atıyorduk. Tanrıya şükür, tamamen ortadan kaybolmamıştı. Bununla başa çıkabilir miydim, bilmiyordum. Ama ona dokunamıyordum ve onu uzaktan izlemek işkence gibiydi.

Onu seviyordum ve hiçbir şey bu gerçeği değiştiremezdi.

Kai'nin karşısına oturdum. Orada beni bekleyen bir bardak bira vardı, bu iyiye işaretti.

"Sana bir sorum var," dedi Kai.

Başımı salladım, sonra köpüklü biradan bir yudum aldım.

"Tamam." "Kardeşime aşık mısın?"

Boynum acı verici bir şekilde gerildi ve kulaklarım ısındı. Kai, onun çok ciddi yüzünde hiç görmediğim kadar ciddi bir ifadeyle bana sabit ve kararlı bir şekilde baktı.

"Evet," dedim. Yalan söylemenin bir anlamı yoktu ve doğruyu söylemek en iyisiydi. "Öyleyim."

"Vay canına." Kai bir yudum daha bira içti. Yüzünde öfke vardı, ama bunu bastırmaya çalıştığını görebiliyordum. "Hiç kimseye aşık olacağını düşünmemiştim."

aşık olacağını hiç düşünmemiştim."

Ben de güldüm. "Ben de."

Elini yüzüne sürdü, sonra başını salladı. "Sizi durdurmaya çalışmayacağım."

Kalbim hızla attı. "Durdurmayacak mısın?"

"Hayır. Zaten işe yaramazdı. İkinizin nasıl olduğunu biliyorum. Ama bu, bana yalan söylediğiniz için mutlu olduğum anlamına gelmez. Ve garanti ederim, bir süreliğine, ikinizin birbirinize dokunduğunuzu gördüğümde, öfkeden kör olacağım."

Dişlerimin arasından nefes aldım. "Bunu hiç istemiyorum."

"Bana zaman ver," dedi ve masaya vurdu. "Ama River seni savundu. Ona nasıl yardım ettiğini anlattı ve sana asılanın kendisi olduğunu açıkladı. Sana başka bir şey daha söylemek istiyorum. Hank ailesini kovduğuna sevindim."

Konuşmanın yönünün değişmesine şaşırarak irkildim. "Peki ya finansal durum? Mahvolacağımızı söylemiştin."

"Sen ve ben yıllardır kazandığımız her şeyi işe yatırıyoruz. Büyümeye devam etmek istiyorsak Hank hesabına ihtiyacımız var, ama belki bir süre idare edebiliriz. Listeye yeni müşteriler eklerken farklı türde müşteriler seçip, şu anki büyüklüğümüzü koruyabiliriz. Harika bir ekip ve sorunsuz çalışıyoruz."

"Bu tüm içgüdülerime aykırı," dedim. "Aslında bence bu mükemmel bir fikir."

Kai güldü. "Evet, öyle olacağını biliyordum. Bu, kardeşimin etkisi."

River'ın bana etki ettiğini görmekten memnun olarak gülümsedim. "Evet, onun etkisi," diye onayladım.

"Hoşuma gitti," dedi Kai yarı gülümseyerek. "River bana sinema salonu ve Hank ailesinden bahsettiğinde, seni değiştirdiğini fark ettim. Yıllardır şirketi kurmak senin bir numaralı önceliğin olmuştu, ama artık başka bir şeye de önem vermeye başladığını fark ettim." Neredeyse inanamıyormuş gibi başını salladı. "Hoşuma gitti," diye tekrarladı.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordum. "Eve geri dönmeli miyim?"

Kai gözlerini devirdi. "Sanki bu kadar kolay mı? Hâlâ başın belada, Leo." Bir yudum daha bira içti, sonra ayağa kalktı. "Bana birkaç gün daha zaman ver, sonra daireye gel, tamam mı?" Yüzünü bana dönmeden sırtına hafifçe vurdu. "Tekrar birbirimizle iyi geçinmeyi öğrenmemiz gerekecek

birbirimizin yanında tekrar rahat hissetmenin bir yolunu bulmamız gerekecek, ama şimdilik, sen ve River'ın birbirinize sahip olmanıza seviniyorum."

Rahatladım ve başımı salladım. Kai uzaklaşırken, ben bir süre orada oturup içkimi yudumlayarak olanları sindirdim. Her şeyin yoluna girebileceği umuduyla başım dönüyordu. İçgüdülerim bana River'a koşup birlikte olabileceğimizi söylememi söylüyordu, ama bunu doğru bir şekilde yapmam gerektiğini biliyordum.

O yavaş ilerlemeyi ve benimle güven ilişkisi kurmayı öğrenmişti, bu yüzden en önemli anda acele etmemem gerektiğini biliyordum.

Telefonumu çıkardım ve Cass'i aradım, başka birinin bakış açısıyla kendimi sakinleştirmek istiyordum. "Şu anda müsait misin?" diye sordum, o cevap verir vermez.

"Shawn'ı kütüphaneden aldım. Ne oldu?" "Seni bir şeyler içmeye ikna edebilir miyim?"

Onlar bara vardıklarında, ben koltuğumda neredeyse zıplıyordum. Kai beni affedebiliyorsa, bu River ve benim gerçekten birlikte olabileceğimiz anlamına geliyordu. O hala bağımsızlığını kazanmaya çalışıyordu ve ben onu asla aceleye getirmeyecektim, ama daha önce hiç olmadığı kadar gerçek bir şey mümkün olabilirdi.

Ve hayatımda ilk kez, gerçekten kalıcı bir şey istiyordum.

River hayatıma girdikten sonra nasıl istemeyebilirdim ki?

"Yüzündeki o ifade ne?" Cass, kardeşimle birlikte karşımdaki masaya sıkışarak oturdu ve güldü.

"Asla inanmayacaksın, ama aşık oldum."

"River'a mı?" Shawn patladı.

Cass'e sert bir bakış attım. "Ona söyleyeceğini biliyordum."

"Tabii ki. Çadıra döner dönmez söyledim." Gözlerini devirdi.

"Odaklan," Shawn güldü. "River'a aşık mısın Leo? Gerçekten aşık mısın?"

Bir yudum daha bira içtim. "Öyleyim. Kai de artık biliyor. Yalan söylediğimiz için kızgın ama birbirimizi görmeye devam edebileceğimizi söyledi."

Shawn'ın yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Benim talihsizliğimden zevk almıyordu, bunu biliyordum.

Sadece, ilişkiler kurmama kuralımın benim ellerimde parçalanmasını görmekten zevk alıyordu.

"River'ı gerçekten çok seviyorum," dedi heyecanla. "O çok tatlı bir çocuk ve seni rahatlatıyor."

"Doğru," diye onayladı Cass. "Geçen yıl kamp yapmaya gittiğimizde, sinyal almak ve sesli mesajlarını dinlemek için iki kez uzaklaştın."

"Artık daha çok gülüyorsun," diye ekledi Shawn, sonra kendi kendine kıkırdadı. "Çok tatlı."

Sakalımı okşadım. "Öyle mi düşünüyorsun?" Kendimi üzgün bir insan olarak görmüyordum, ama River ortaya çıktığından beri kesinlikle çok mutluydum.

"İlişki deneyimim yok," dedim. "Bunu mahvetmenin bir yolunu bulacağım diye endişeleniyorum."

"Cass benim ilk gerçek ilişkimdi," diye işaret etti Shawn. "Ne yaptığımı tam olarak bilmiyordum, ama onu tanıdım ve birlikte başardık. Önemli olan da bu."

Cass kolunu Shawn'ın omzuna attı ve onu kendine çekti. "Her ilişki farklıdır zaten. Ne yapacağını bilemediğinde, River'ı ve onu ve hayallerini nasıl destekleyebileceğini düşün."

"Bu, bir partnerin olmasının en iyi yanlarından biri," dedi Shawn, yanakları kızararak. "Senin hayallerine senin kadar inanan biri."

Kabinede arkama yaslandım ve bardağımdaki birayı karıştırdım. Yıllardır hayallerimin peşindeydim ve Silver Lining'in başarısıyla bu hayallerimin gerçekleştiğini düşünüyordum. Ama River hayatıma girdiğinde, farklı bir şey umuyordum.

Onun sayesinde hayatımın bu kadar çabuk değişmesi komikti. Birçok yönden daha iyi hale gelmişti ve Shawn ile Cass'in cesaretlendirmesiyle, onun hayatını da daha iyi hale getirebileceğim yolları gerçekten görmeye başladım.

"Sanırım ne yapmam gerektiğini biliyorum," dedim ve hızlıca başımı salladım. "Gitmemin sakıncası var mı?"

"Git onu yakala," dedi Shawn gülümseyerek.

. BÖLÜM YİRMİ SEKİZ

NEHİR

Ringhouse Tiyatrosu'nun önündeki sokakta durmuş, ağzım açık kalmıştı. Leo benimle orada buluşmak istediğini söylemişti ve ben de Kai'nin bizi affetmesinden sonra birbirimize geri döneceğimizi ummuştum.

Ama gördüğüm şeyi kesinlikle beklemiyordum. Yeni filmin duyurusunun hemen altında, büyük ve kalın harflerle yazılmış olan, Leo'nun mesajı vardı.

Bugünün matinesi: Leo ve River'ın Büyük

Randevusu Biletler tükendi

Leo kapıdan içeri girerken güldüm. En sevdiğim pantolonunu giymişti, içine pembe bir gömlek sokmuş ve göğsüne mor bir akasma çiçeği takmıştı. Kapıyı açık tutarken elinde mavi-beyaz küçük bir buket tutuyordu.

"Oh, River," diye şaka yaptı. "Seni görmedim."

Gülümsemem o kadar büyüktü ki yanaklarım ağrıyordu. Marquee'yi işaret ettim. "Bu ne?"

Başını dışarı çıkardı ve yukarı baktı. "Oh, o mu? Sanırım büyük bir randevumuz var, ha?" İçeriye işaret etti. "Acele etsen iyi olur. Başlangıcı kaçırmak istemezsin."

Kapıdan içeri girdiğimde, bana çiçekleri uzattı, sonra beni kendine çekip öptü. Havada patlamış mısır kokusu vardı ve lobinin ortasında beni öpmesinden biraz utandım, ama onun dokunuşunun zevkine çabucak kapıldım ve ellerimi sırtında gezdirdim.

"Leo," diye fısıldadım dudaklarına.

Geri çekildi, gözlerime bakarken eliyle uzun saçlarımı okşadı. "Kai sorun olmadığını söyledi. Hâlâ bizi affetmeyi öğreniyor, ama birbirimizi görmeye devam edebiliriz."

Hızla başımı salladım. "Dün gece onunla konuştum." Leo'nun dediği gibi, hala çözülmesi gereken şeyler vardı ve onun güvenini geri kazanmam gerektiğini biliyordum, ama bize onay vermiş olması her şey demekti.

Kai, Leo ve benim iyi yanlarımızı gördüyse, birlikte başarabileceğimize dair gerçek bir şansımız olduğunu biliyordum.

Leo elini elime soktu ve tiyatroya doğru yürümeye başladı. Dönüp tezgahın arkasında çalışan adama gülümsedim, o da bize kocaman bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Marquee'yi değiştirmek için onun iznini nasıl aldın?"

"Para," diye güldü Leo. "Şirket aracılığıyla ona ücretsiz tanıtım hizmetleri veriyorum. Ayrıca sinemayı satın almaya çalışan adamı kovduğumu söyledim, o da bunu takdir etti."

Durdum. "Ringhouse'u kurtardın mı?"

"Tabii ki," dedi Leo, biraz fazla kendini beğenmiş bir şekilde. "Başka nerede matineye gidebilirim ki?"

Boş bir tiyatroya açılan kapıyı itti ve ben de onu takip ettim. Kıkırdamayı kesemedim. Ne planladığını görmek için sabırsızlanıyordum. "Duygularını herkesin görebileceği bir tabelaya mı yazdırıyorsun?" diye alay ettim. "Bu, bir müşterinin yaptığı için eleştireceğin türden bir şey gibi geliyor."

Leo güldü, sonra bir koltuğu işaret etti. En sevdiğim koltukta bir torba patlamış mısır ve biraz şekerleme bekliyordu, sanırım ona bir ara bundan bahsetmiş olmalıyım. "Kai'nin dediği gibi, bana da bulaşmış olmalısın."

Otururken kaşlarını oynattım. "Daha sonra sana daha fazla etki etmekten mutluluk duyarım."

Leo güldü ve kolunu omzuma attı. "Şşş," diye susturdu. "Bu ön izlemeyi izlemek istiyorum."

Ekran titredi. Leo kucağımdaki kartondan biraz patlamış mısır aldı ve bacaklarımızı birbirine sürttük. Bir saniye sonra, yüzü ekranda belirdi. Muhtemelen dizüstü bilgisayarıyla ofiste çekilmiş bir videoydu ve arkasında uzanan ofisinin penceresinden manzarayı görebiliyordum.

"Hey River," dedi ekrandaki Leo, derin sesi sinema salonunda yankılandı. Çılgılık attım ve bacağını tuttum, ekrana bakarak saf bir neşeyle güldüm.

Bütün bunları benim için yaptığına inanamıyordum. Neredeyse fazla geliyordu.

Leo dışında, her şey tam olarak doğrudu.

"Şu anda ofiste oturuyorum. Diğer herkes evine gitti ve ben de işimi bitirmem gerekiyor, ama her gece olduğu gibi yine seni düşünüyorum."

Bacağını sıktım ve o da omzumu sıkıca kavrayarak beni kendine çekti.

"Kai bizim hakkımızda artık haberdar olduğuna göre, haftalardır sana sormak istediğim soruyu sormam için beni engelleyen hiçbir şeyin olmadığını fark ettim. Ama önce, benim için bir şey yapmanı istiyorum. Bana bunun hakkında ne düşündüğünü söylemeni istiyorum..." Durdu ve iki işaret parmağıyla hemen üstünü işaret etti, ekranın köşesinde bir dikdörtgen belirdi. Dikdörtgeni eski bir tuğla apartman binasının resmi doldurdu ve bir saniye sonra resimler dönmeye başladı, iç mekanın görüntüleri geçiyordu. "Oldukça güzel bir daire, sence de öyle değil mi? Ve yeni kampüsünün hemen yanında. Beğendin mi?"

Bir saniye boyunca, ekrandaki Leo bana baktı ve bunun gerçek bir soru olduğunu fark ettiğimde, dik oturdum. "Evet," dedim yüksek sesle, hala gülerek. "Beğendim!"

Ekrandaki Leo başını salladı. "Söyleme bana, aptal! Ona söyle," dedi ve seyircileri işaret etti.

Bana gülümseyen gerçek Leo'ya döndüm. "Evet," dedim, biraz kafam karışmış bir şekilde. "Harika bir daire."

Leo cebini karıştırdı, sonra bir anahtar çıkardı. "Güzel. Görene kadar kararını bekleyebilirsin, ama al." Anahtarı elime bastırdı, gözleri parlıyordu. "Dün depozito yatırdım. İstersen senin olabilir."

Kalbim hızla çarptı. "Bana daire mi aldın? Ama Leo, bu çok para."

Ellerini kaldırdı. "Baskı yapmıyorum," dedi. "İstersen daire senin. Ama ekrandaki film yıldızının dediği gibi, sana bir sonraki soruyu sormadan önce yeni hayatına hazır olduğundan emin olmak istedim."

Başımı salladım. Gözlerimden yaşlar akmaya başlamıştı ve konuşmak için bir saniye bekledim. "Ne sorusu?"

"Benim erkek arkadaşım olur musun, River? Sana gerçek bir bağlılık sözü vermek istiyorum. Yanında olmak ve seni desteklemek istiyorum. Seni evinden alıp randevulara götürmek ve tüm küçük zaferlerini seninle birlikte kutlamak istiyorum. Ve senin de kendi hayatın olmasını istiyorum. İstedğin tüm bağımsızlığa sahip olmanı istiyorum." Dişleriyle dudağını ısırdı, alışılmadık bir şekilde utangaçtı. "Ve tüm bunlar boyunca, senin benim olduğumu ve benim de senin olduğumu bilmek istiyorum."

Ellerimi boynuna doladım ve ona öpücük vermek için döndüm, dudaklarını dudaklarıma bastırdım. "Evet, evet, Leo," dedim. "Senin erkek arkadaşın olmak istiyorum. Ve teşekkür ederim. Her şey için teşekkür ederim."

Koltuklar arasındaki bölmeyi geçtim ve vücudumu ona yasladım. Öpüştük ve kıvrandık, koltuklarda rahat bir yer bulmaya çalışırken gülüyorduk. Her şey yoluna giriyordu ve önümde, benim seçtiğim, şiddetle istediğim bir hayat görmek çok güzeldi.

Leo ile paylaşacağım bir hayat.

"Ahem!" Ekrandaki Leo öksürdü ve bizi kesintiye uğrattı, ben de ekrana döndüm. "Ya uygunsuz bir şekilde öpüşüyorsunuz ya da Leo koltuğunda tek başına ağlıyor. Her halükarda, bu sinemayı sadece birkaç saat kullanabileceğiz, o yüzden matine keyfinizi çıkarın!"

Gerçek Leo'ya döndüm. "Gerçekten bir film mi var?"

Omuz silktili. "Başka seçeneğim yoktu, sinemayı kiralamanın tek yolu buydu. Bu haftanın filmi *Goonies*. İsterseniz izleyebiliriz."

Gülerek eğildim ve ereksiyonunu avuçladım. "Eve aceleyle gitmek benim için sorun değil," dedim.

Leo, sert penisini okşarken altımda titredi. "Filmi atlamak bana uyar," dedi ve beni ayağa kaldırdı.

Buketi ve bir kutu şeker aldım. Sinemadan aceleyle çıktık, yol boyunca gülümseyen sahibine el salladık ve küçük anahtarı avucumda tuttum. Sert metal, bunun gerçekten umduğum kadar iyi olabileceğinin kanıtı gibiydi. Leo, istesem bile onun için değişmeme izin vermezdi. Tek umursadığı, benim ona yardım etmek istediğim gibi, benim yolumda bana yardım etmenin yollarını bulmaktı.

Bizi şehrin öbür ucuna, kaldığı otele götürdü. Odaya vardığımızda, beni bir dakika dışarıda bekletti ve ben orada, onun ayak seslerini duyarak topuklarımda üzerinde sallanarak bekledim.

Kapıyı açtı ve dudaklarımdan bir inilti çıktı. Sıkı siyah boxer şortuyla orada duruyordu. Bel kısmı kalçalarının V şeklindeki kısmının hemen altında duruyordu ve elinde bir buket çiçek daha vardı. Arkasında, odanın her yerine dağılmış daha fazla çiçek ve pencere kenarında yanan birkaç çay mumu olduğunu görebiliyordum.

"Buraya gel," dedi ve beni içeri çekti. "Bugün iç çamaşırlarımla kimseye görünmeden yeterince utanç yaşadım zaten."

Kollarının arasına atladım. Leo güldü ve ben çiçekleri alırken beni döndürdü. Çiçekler koyu mor ve beyazdı, tatlı kokularını içime çekmek için burnuma götürdüm. "Çok romantik," diye mırıldandım.

Leo beni yere indirdi ve duvara doğru döndürdü. Elimi göğüs kaslarının üzerinde gezdirdim ve kıvrıcık tüylerini parmaklarımla okşadım. Leo'nun elleri başımın arkasına ve kalçama uzandı, dudaklarımı keşfederken dilini ağzıma soktu.

Başını geri çekip gözlerime baktı. Onun bakışlarıyla karşılaşınca kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Seni seviyorum, River," dedi. "Daha önce kimseye karşı böyle hissetmemiştim, ama sana baktığımda bunun doğru olduğunu biliyorum. Seni seviyorum ve her zaman seveceğim."

Elimi uzattım ve yanağını okşadım. Cevap vermek için güç toplarken parmaklarımı sakalında gezdirdim, gözyaşlarım yüzümden süzülüyordu. "Seni seviyorum, Leo. Hiç bu kadar gerçek bir aşk hissetmemiştim."

Bu doğruydı. Eski ilişkilerim hala geçmişimin önemli bir parçasıydı. Hayatımın o kısmını çöpe atacak değildim. Ama o aşklar sadece bir hevesten ibaretti. Leo'ya olan aşkım büyüdü. Her gün daha da güçlendi ve önümüzdeki yıllarda da büyümeye devam edeceğini biliyordum.

Bu aşk, sonsuza kadar sürecek bir aşktı.

Tekrar öpüştük ve yatağa doğru sendeledik. Leo'nun sakalının yüzüme sürtünmesi sinirlerimi harekete geçirdi. Sıcak, yakıcı sürtünme çok iyi geliyordu. Onu ne kadar özlediğimi fark ettim, sanki sadece onun bana verebileceği rahatlamayı özlemişim gibi.

Leo giysilerimi çıkardı ve beni birkaç kopuk çiçek ve yaprağın yanına yatırdı. Yumuşak, pürüzsüz çarşafın üzerine uzandım ve mum ışığının onun yüzünde dans etmesini izledim. İç çamaşırını çıkardı ve kalın penisini eline aldı.

"Buraya gel," dedim ve onu sırt üstü yatırdım. Göğsüne bastırdım ve üstüne çıktım, sonra kıvrılarak aşağı inip penisini ellerime aldım. Zaten yarıktaki kalın bir damla beyaz ön sıvı bekliyordu ve onu tatmak için sabırsızlanarak açgözlülükle yaladım.

"Sen benim erkek arkadaşımın," dedi bana sırıtarak. Ben güldüm. "İlk erkek arkadaşın mısın?"

"Ergenliğimden beri."

Onun sert penisini kavrayarak okşadım. İlişkimizin ikimiz için de yeni ve farklı hissettirmesini seviyordum. Leo hayatının tüm ayrıntılarını planlamış olsa da

benimki ise henüz şekillenmekte olsa da, birlikte olduğumuzda, ikimiz de aynı gemideydik.

Dudaklarımı onun penisine doladım ve yukarı aşağı hareket ettirdim. Leo ellerini uzun saçlarıma doladı ve ben onu okşarken kalçalarını kaldırdı. Acele etmedim, her inlemesini tadını çıkardım. Kaslı uyluklarında çıkan açık renkli tüyleri okşadım ve kokusunu içime çektim.

Erkek arkadaşım ellerimde titriyordu. Elini uzattı ve gözleri geriye doğru yuvarlanırken beni arıyor ve adımını mırıldanıyor olduğunu fark ettim.

Yukarı tırmandım ve kucağına oturdum, siklerimiz birbirine çarptı. Onun kadar kalın değildim ama uzunluklarımız eşitti, elime tükürdüm ve ikimizi de sıkıca kavrayarak okşadım.

"Siktir," diye homurdandı Leo. Kalçalarını tekrar salladı ve ben de iki elimle aynı anda siklerimizi okşadım. Elimde şişip seğirdiğini hissedebiliyordum ve sızan ön sıvımızı toplayıp bizi kayganlaştırdım. "Bu çok, çok iyi geliyor."

Öne eğildim ve dudaklarımı onunkinden sadece bir santim uzağa tuttum. "Geçen hafta test yaptırdım," diye fısıldadım.

Kalçalarını tekrar salladı ve ben onun kucağında zıpladım. "Seni çok sikmek istiyorum," diye fısıldadı.

Ben de tek istediğim buydu ve başka bir şey söylemeden üzerine çıktım. Genelde geriye yaslanıp diğer kişinin çoğu işi yapmasına izin veren bir tiptim, ama Leo'nun yanında enerjiyle doluyordum. Aç ve istekliydim, elimi göğsüne vurarak penisini tuttum ve kaygan başını kıcıma sürttüm.

Onun penisini pompaladım ve ritimle kendimi mastürbasyon yaptım. "Yağın var mı?" diye sordum.

Elini uzattı ve yatağın yanındaki şişeyi aldı, sonra eline biraz sıktı. Bütün bu süre boyunca gözlerini vücudumdan ayırmadı ve bakışlarıyla beni taradı. "Lanet olsun, River. Sana çok aşığım."

Yağlanmış penisini deliğime bastırdı ve ben inledim. "Seni seviyorum," diye nefes nefese söyledim.

Kalçalarımı döndürdüm ve geriye doğru bastırdım, seğiren deliğimi onun başının üzerine gerginleştirdim. Leo içeri girdiğinde, onun penisini bıraktım ve öne doğru düştüm. Her kalça hareketimle onu daha fazla içime alırken, dengemi sağlamak için iki elimle omuzlarına tutundum.

Leo eğildi. Bir elini nazikçe sırtıma koyarak beni yönlendirdi, diğer eliyle de penisimi tuttu. Ben geriye doğru sürerken deliğim onu içeri çekti

, orgazmım büyüdükçe onun ucunu ezip hassas noktamda sürttüm.

"Leo!" diye inledim. Tutuşu tam da yeterliydi. Sert penisine sertçe geri doğru sürerken, penisim elinin sıcak sürtünmesinde zıplıyordu. Tüm vücudum canlandı, sinirlerim gergin ve ağrıyordu, testislerim sıkı bir şekilde yukarı çekiliyordu.

"River." Penisi şişerken adım homurdandı. Beni doldurdu ve ben dengemi sağlamak için omuzlarını tuttum. "Boşalacağım!"

Leo, ben ona doğru geri doğru ittiğimde kalçalarını sertçe yukarı doğru kaldırdı ve sonunda doruğa ulaştım. Körleştikimde orgazm vücudumu sardı, tek hissettiğim kaslarımı sallayan ve sinirlerimi yakıp kavuran hislerdi. Onun ıslak yükünü içimde hissettim ve yapışkan spermimi havaya püskürttüğümde penisim onun sıkı elinde seğirdi.

Göğsüne düştüm. Leo hala içimdeydi ve ikimiz de sperm ve terle ıslak ve yapışkandık, göğüslerimiz birlikte inip kalkıyordu.

"Leo," diye fısıldadım tekrar ve dudaklarım onun dudaklarını buldu.

"River," diye cevapladı ve adım hiç olmadığı kadar tatlı geliyordu.

Aşk gibi geliyordu.

EPILOG

LEO

Bir yıl sonra

UYANDIM ve bacaklarımı düz bir şekilde uzattım, sonra yuvarlandım ve River'ı kollarıma aldım. O, sıcak ve rahat bir şekilde kıpırdadı ve ben onu sıkıca tutarken esnedim.

"Günaydın," diye esnedi.

Onun dairesinde uzun ve gürültülü bir gece geçirdikten sonra, yatakta birbirimize sarılarak uyuduk. Masasında bir yığın kitap ve duvarda birkaç eski film posterleri vardı. Yavaş yavaş evi, ikinci el mağazalarında bulduğu ev bitkileri ve küçük eşyalarla doldurmaya başlamıştı.

Burası River'ın yeri ve ben bu yüzden burayı seviyordum. Birlikte buraya gizlice kaçtığımız tüm geceleri seviyordum ve onun tek başına olabileceği bir yeri olmasını seviyordum. Hayatının kontrolünü ele almasının onu ne kadar mutlu ettiğini gördüm. Her şey yoluna girerken onun yanında olabildiğim için çok şanslıydım.

"River'ın evinde son sabah," diye gülerek, buraya taktığımız takma adı kullandı.

"Burayı özleyeceğim," dedim. "Ve blokun sonundaki parkı. Ve caddenin karşısındaki kafedeki kahveleri."

"Oh, doğru!" River yataktan kalktı. "Neredeyse unutuyordum!" Üzerinde pembe bir külot vardı ve odanın diğer ucuna koşarak kot pantolonunu aldı. "İnanamıyorum."

"Oh hayır," diye güldüm. "Burada kal! Bu son sabah. O kahvelerden birini içmektense seni kollarımda tutmak istiyorum."

"Senin için zor olacak," diye şaka yaptı River, gömleğini giyerken. "O kahvelerden birini istiyorum."

Bu, birbirimiz için yaptığımız küçük tatlı şeylerden biriydi. River bize özel kahve ve hamur işleri almak için aşağı koştu ve ben her zaman yatağı yaptım çünkü o bunu yapmaktan nefret ediyordu. Birbirimizi desteklemek için milyonlarca küçük yol bulmuştuk ve ben milyonlarca tane daha bulmak için heyecanlıydım.

River geri döndükten sonra, kıyafetlerini tekrar çıkardım ve yatakta uzanıp kahve içip tembellik ettik. Parmaklarımla göbek deliğini gıdıkladım ve vücudunu okşadım, ta ki sertleşip bana daha fazlasını yalvarana kadar, sonra sonunda üstüne atladım.

"Dairedeki son sevişmemiz," diye güldü.

O kadar uzun süre oynastık ki, Cass taşınmamıza yardım etmek için gelmeden önce River'ın evini toparlamaya neredeyse zamanımız kalmadı. Her şey kamyonetin arkasına özenle yerleştirildikten sonra, River ve ben boş oturma odasında biraz öpüştük ve sonunda yeni evimize doğru yola çıktık.

Cass apartman binasına geldi. "Burayı özledim," dedi River. Kamyonetin ön koltuğunun ortasında sıkışmış durumdaydı ve pencereden dışarı bakmak için bana doğru eğildi.

"Hala haftada iki kez burada yatıyorsun," dedim.

Yanağıma öptü. "Ve artık her gece."

Binaya girip yeni katımıza çıktık. Kai'nin altındaki daire satılığa çıktığında, onu satın alması gereken kişinin ben olduğum açıktı. O öğleden sonra, Kai ve Shawn biz geldiğimizde üst kattan eşyaları taşımakla meşguldüler ve Shawn bizi asansörde bir el arabasıyla karşıladı.

Yeni daire, eski daireye benziyordu, ancak oturma odası daha genişti ve pencereler farklı yerlerdeydi. Arkadaşlarımız aceleyle benim ve River'ın eşyalarını evin her yerine yerleştirirken, daire bizim enerjimizle dolmaya başlamıştı bile.

O kadar iyi hissediyordum ki, uçtuğuma yemin edebilirdim. Uzun zamandır, her şeyi mahvedeceğime inanmıştım. River'ı, Kai'yi, işimizi ve birlikte kurduğumuz hayatı kaybedeceğimi düşünmüştüm. Ama sonunda her şey yoluna girmişti, ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir şekilde her şey yerine oturmuştu.

Kai'yi takip ederek dairesine gidip birkaç eşya daha aldım. Orada yalnız olduğumuzu görünce, kolunu tuttum.

Bana döndü, yüzünde hüznü bir gülümseme vardı.

"Aşağıda olacağımı biliyorum, ama burayı özleyeceğim."

"Evet, sen olmadan aynı olmayacak."

"On yıl boyunca oda arkadaşıldık." Bir saniye orada durduk ve birbirimizin omzuna kolumuzu attık. Kai'nin tek başına yaşayacağını bilmek bir parçamı üzdü, ama ben, River, Cass ve Shawn varken, ona göz kulak olacak birçok kişi olacağını biliyordum.

Dördümüz arasında, ona bir partner bulmanın bir yolunu bile bulabiliriz.

"Seni seviyorum Leo," dedi

Kai. "Ben de seni
seviyorum Kai."

Aşağı kata indiğimizde, Cass en sevdiği Tayland restoranından aldığı yemekleri tezgâha boşaltıyordu, Shawn ve River ise koltuklara yığılmış yatıyordu. Kai ve ben birkaç kutuyu itip çekerek oturma odasının ortasında bir yemek alanı oluşturduk. Kısa süre sonra hepimiz rahatlayıp birlikte yemek yiyip gülüyorduk.

Mutfakta bir dakika kalarak ortamı inceledim ve küçük grubumuzdaki herkesin birbirine ne kadar kolay uyum sağladığını görmekten memnun oldum. Artık işten düzenli olarak ara verdiğim için, herkesle ilişkilerim çok daha derinleşti. Kai, Shawn ve Cass'in yıllardır hayatımdaki en önemli insanlar olduğu doğrudu, ama şimdi bir şeyler farklıydı. Yavaşlamayı, her birine farklı şekillerde ilgi göstermeyi öğreniyordum. Shawn'ın son yazdıklarını okudum, Cass'in yeni grubunun iniş çıkışlarını takip ettim ve hatta Kai ile tekrar bilinçli olarak bire bir zaman geçirmeye başladım. Sadece apartmanda oturup konuşsak bile, sohbetlerimiz daha derinleşmişti ve hayatlarımız şirketle aşırı derecede meşgulken kaybolmuş gibi görünen kişiliklerimizin bazı yönlerini hatırladım.

Su almaya gittim ve geri döndüğümde Kai ve River, Shawn ve Cass'le dalga geçiyorlardı.

"Neden nişanımızı aceleye getireyim ki?" Shawn güldü. "Nişanlanmak eğlencelidir ve bunu sadece bir kez yaparsın."

Cass ikizlere hitap ederken omuz silkti. "O evet dediği anda evlenirdim, ama acelem yok. Zaten her gece benim yatağında yatıyor. Benim için önemli olan tek şey bu."

Kai bana bir bakış attı ve sonra Shawn'a anlamadığım tuhaf bir bakış attı. "Hey Leo," dedi, biraz fazla yüksek sesle. "Eve gider gitmez ne yapacağım biliyor musun?"

River'ın yanındaki kanepeye oturdum ve onu kendime yaklaştırdım. "Neymiş o?"

"Bir tanesi hariç tüm bulaşıkları yıkayacağım ve o bulaşığı yarın bütün gün lavaboda kirli bırakacağım."

Gülerek başımı tuttum. "Hayır!" diye şakayla karışık bağırdım, sonra River'ın başının üstüne öptüm. "Bana bunu asla yapmazsın, değil mi?"

River güldü ve bana daha da yakınlaştı. "Benim dairemdeki lavaboda kirli bulaşıklar varken gözlerinin nasıl fal taşı gibi açıldığını gördüm. Merak etme bebeğim, seni asla böyle ihanet etmem."

Herkes birbirinin üzerine konuşmaya başladı, farklı tuhaflıklarımız ve garip alışkanlıklarımızla ilgili şakalar yaptı. Bu, sizi gerçekten seven ve anlayan insanlarla yapabileceğiniz türden bir şakaydı ve şakanın hedefi çoğu zaman ben olduğumu fark etsem de, onlarla birlikte gülmek iyi geldi.

Arkadaşlarım ve ailem beni olduğum gibi kabul ediyorlardı, tıpkı benim onları kabul ettiğim gibi.

Herkes yemeğini bitirdikten sonra, şarap kadehimi aldım ve havaya kaldırdım. "Bir kadeh kaldırmak istiyorum," dedim. "Ve bir duyuru."

River utangaç bir şekilde yere baktı, ama ben onun elini tuttuğumda gözlerini tekrar grubumuza çevirdi. "Bu uygun mu?" diye ona sessizce sordum.

O başını salladı, sonra ayağa kalktı ve beni de kendisiyle birlikte kaldırdı. "Biraz üzüntüyle," diye duyurdu, "Silver Lining'den ayrılacağımı size bildiriyorum."

Cass ve Shawn şaşırmışlardı, ama Kai birkaç gün önce bu haberin bir kısmını duyduğu için sadece gülümsedi.

Elini sıkıca tuttum. "Şirketimizin şimdiye kadar istihdam ettiği en iyi yönetici asistanını kaybetmek beni çok üzecek, ama Pittsburgh Film Festivali'nin River'a cömert bir teklifte bulunduğunu sizlere bildirmekten mutluluk duyuyorum."

Film Festivali işleri nasıl halledeceğini bildiği için, River'a ilgi duymalarına şaşırmadım. O, onların çalışmalarıyla hemen bağ kurdu ve büyük bir destek gösterdi, sırf istediği için projelerine saatlerce ekstra emek harcadı.

"Ve," dedi River memnun bir gülümsemeyle, "okulumun geri kalan masraflarını onlar karşılıyor."

Herkes alkışladı ve ben onu öptüm, bu da daha fazla alkış aldı. Kai bile alkışlıyordu. Beni ve kardeşini öpüşürken izlemeye tamamen alıştığını söyleyemem, ama zamanla incinmiş duyguları tamamen kayboldu ve onun da bizim ilişkimizi diğerleri kadar desteklediğini biliyordum.

Herkes ayrıldığında saat geç olmuştu. Bütün gün taşınmaktan terlemiş ve kirlenmiş hissediyordum, bu yüzden River ben duşa girerken temizlik yapmayı teklif etti. Karton banyo kutularını karıştırarak vücut şampuanımı ve havlumu buldum ve yeni evimizde ilk kez lüks, buharlı bir duşun keyfini çıkardım.

Belime havlu sararak dışarı çıktım ve River'ın ışıkları kısmış olduğunu gördüm. Duvara takılı hoparlörden hafif bir R&B müziği çalıyordu ve o, elinde tek bir mor çiçekle oturma odasının ortasında duruyordu.

"Benimle dans eder misin?" diye sordu.

Siyah şort ve beyaz tişört giymişti, bütün gün giydiği kıyafetlerin aynısıydı, ama yaklaştığımda en sevdiği gümüş kolyeyi taktığını ve uzun saçlarını geriye taradığını gördüm. Loş ışık elmacık kemiklerine vuruyordu ve ona elimi uzattığımda kirpiklerini kırptırdı.

O onu nazıkçe sıktı ve ben onu kendime doğru çektim. Bir dakika boyunca sessizlik içinde dans ettik, yavaşça bir yandan diğer yana sallanarak. River ellerini omuzlarıma koydu, ben de onu kalçalarından tuttum ve onun tatlı, tanıdık kokusunu içime çektim. Çiçeği aldım ve aramızda tuttum, ikimiz de yüzümüzü yapraklarına dayadık, sonra öpüştük.

Tanrım, o çok güzeldi. Seksi, parlak ve güçlüydü. Onca kalp kırıklığından sonra, yine de ortaya çıkıp bana kalbini sunmayı başarmıştı. Ben kendime güvenmeyi bilmediğim halde, o hala istediği şey için savaştacak ve bana güvenecek kadar güçlüydü.

Dudaklarımı kulağına bastırdım. "Hayatımızın bu yeni bölümüne çok heyecanlıyım."

Beni daha sıkı sarıldı. "Ve sonraki bölüm," dedi. "Ve ondan sonraki bölüm."

"Hepsini," diye onayladım. Bu kadar uzun süre başka birine bağlanmaktan kaçındığıma inanamıyordum, çünkü şimdi River kollarımdayken, onsuz nasıl mutlu olabileceğimi hayal edemiyordum.

River'ı yana çevirdim ve onu eğdiğimde güldü. Şarkı bittiğinde dudaklarına bir öpücük kondurdum, sonra onu tekrar ayağa kaldırdım.

"Hadi," diye fısıldadı. "Yatmaya gidelim."

Elimi tuttu ve beni yatak odasına götürdü. Duvarlar kutularla doluydu ve mobilyalar dağınıktı, ama yatak odanın ortasında duruyordu.

Oda. Onun içeri girip birkaç mum yakmış ve yatağa bir çiçek daha koymuş olduğunu gördüm.

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Yirmili yaşlarımı romantik jestlerden kaçınarak geçirdikten sonra, River kesinlikle kayıp zamanımı telafi etmeme yardımcı oluyordu.

Yatağa doğru yürüdüm ve çiçeği kaldırdım, o anda elimde sert ve metal bir şey hissettim. Aşağı baktım ve bunun antika bir yüzük olduğunu fark ettim, basit bir gümüş yüzük, üzerine zevkli bir şekilde sıralanmış kare şeklinde zümrütler vardı.

Yüzüğü sapından çıkardım ve parmaklarımla okşadım, ilk başta ne olduğunu anlamaya çalışırken zorlandım, ama döndüğümde River tek dizinin üzerine çökmüştü.

Kalbim hızla çarptı. "River," diye fısıldadım.

River yüzüğü elimden aldı ve ikimizin arasında tuttu. "Uzun zamandır aşkın ne olduğunu bildiğimi sanıyordum. Aşkın hızlı ve çaresiz bir şey olduğunu, hayatındaki her şeyin ona yer açmak için parçalanması gerektiğini düşünüyordum. Ama Leo, sen bana aşkın bundan çok daha iyi bir şey olduğunu öğrettin. Mantıklı gelmeyebilir, uygun olmayabilir, ama seni yok etmemeli. Seni daha güçlü yapmalı. Seni ayakta tutmalı ve en iyi halini ortaya çıkarmalı. Leo, senin aşkın benim için tam da bunu yapıyor."

Yüzüğü parmağıyla okşadı, sonra elimi tuttu. Duygularımın tüm ağırlığı üzerime çöktüğünde gözlerimin köşelerinde yaşların biriktiğini fark ettim.

"Seni sevmeye devam etmek istiyorum," diye devam etti. "Senin beni sevdiğin gibi seni sevmek istiyorum. Hayatımın geri kalanını seninle birlikte büyümeye, seninle birlikte öğrenmeye ve seninle birlikte sevmeye adanmış istiyorum. Benim kocam olmanı istiyorum, Leo. Benimle evlenir misin?"

Dizlerimin üzerine çöktüm ve onu öpmeye başladım. "Evet, tabii ki," dedim, dudaklarım hala onun dudaklarına yapışık halde. "Seni seviyorum, River. Seni çok seviyorum ve benim kocam olmanı istiyorum."

Birlikte yere düştük. Öpüşürken River parmağıma yüzüğü taktı. Sevinç tüm vücudumu sardı ve sanki önümde yepyeni, parlak bir gelecek açılmış gibi kendimi çok mutlu hissettim.

River'ı kollarıma aldım ve onu kaldırdım. Geriye doğru sendeledik ve birbirimizin ağırlığını taşıdık, sonra yatağımıza düştük.

Evimizdeydik ve birlikte seçtiğimiz gelecek önümüzde uzanıyordu.

"Seni seviyorum," diye tekrar etti, sesi yumuşak ve tatlıydı. "Seni seviyorum, River."

Son

YAZAR HAKKINDA

R. Cayden, Orta Batı'da yaşayan bir MM+ romantizm yazarıdır.

Romanlarımda, alışılmadık ilişkiler yoluyla aşk, hayat ve seks hakkında ders alan karakterler yer alır. Yazmak ve okumak dışında, yürüyüş yapmaktan, bılardo oynamaktan ve güneşli bir günde gölde vakit geçirmekten hoşlanırım.

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak istiyorsanız, [haber bültenine](#) kaydolun! Yeni bir roman çıktığında güncellemeler ve sadık okuyucular için yazılmış ücretsiz hikayeler alacaksınız.

Ayrıca e-posta da gönderebilirsiniz. Okuyuculardan haber almak ve hikayeler hakkında ne düşündüğünüzü öğrenmekten çok memnun olurum!

rcayden.books@gmail.com
Rcayden.com

Okuduğunuz için teşekkürler!

R. CAYDEN'IN DİĞER ESERLERİ

En İyi Arkadaşının Kardeşi

Geek'e Aşık Olmak Yasak

Arkadaş

Kötü Çocuk Kalbini

Koruyan **Güvenlik**

Görevlisi Güzel

Çifte Bahis

Asi ve Nerdler

Brick'in Geekleri

Malcolm Clark'ın

Zorbasını Çözmek

Asher ve Geek Babaları

Bağımsız

İnek ve Kötü Çocuklar Aşk

Şaplakları

İhtiyaçları Olan Adam

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

